

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

L 145

Ediția
în limba română

Legislație

Anul 54
31 mai 2011

Cuprins

I Acte legislative

REGULAMENTE

- ★ **Regulamentul (UE) nr. 510/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare ⁽¹⁾** 1
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 511/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale a Acordului de liber schimb între Uniunea Europeană și statele sale membre și Republica Coreea** 19
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 512/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011** 28
- ★ **Regulamentul (UE) nr. 513/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 mai 2011 de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit ⁽¹⁾** 30

Preț: 4 EUR

⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

RO

Acele ale căror titluri sunt tipărite cu caractere drepte sunt acte de gestionare curentă adoptate în cadrul politicii agricole și care au, în general, o perioadă de valabilitate limitată.

Titlurile celorlalte acte sunt tipărite cu caractere aldine și sunt precedate de un asterisc.

I

(Acte legislative)

REGULAMENTE

REGULAMENTUL (UE) NR. 510/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 11 mai 2011

de stabilire a unor standarde de performanță pentru vehiculele utilitare ușoare noi, ca parte a abordării integrate a Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ generate de vehiculele ușoare

(Text cu relevanță pentru SEE)

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 192 alineatul (1),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽¹⁾,

după consultarea Comitetului Regiunilor,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽²⁾,

întrucât:

(1) Convenția-cadru a Organizației Națiunilor Unite privind schimbările climatice, care a fost aprobată în numele Comunității Europene prin Decizia 94/69/CE a Consiliului ⁽³⁾, urmărește stabilizarea concentrațiilor de gaze cu efect de seră din atmosferă la un nivel care să împiedice interferențele antropice periculoase cu sistemul climatic. În vederea atingerii acestui obiectiv, creșterea globală a temperaturii medii anuale la suprafață nu ar trebui să depășească nivelurile preindustriale cu mai mult de 2 °C. Cel de al patrulea raport de evaluare al Grupului interguvernamental privind schimbările climatice (IPCC) arată că, pentru a putea atinge acest obiectiv, emisiile de gaze cu efect de seră trebuie să își înceteze creșterea până în 2020 cel târziu. În cadrul reuniunii sale din 8-9 martie 2007, Consiliul European și-a exprimat angajamentul ferm de a reduce până în 2020 emisiile totale de gaze cu efect de seră din Comunitate cu cel puțin 20 % în raport cu nivelurile din 1990 și cu 30 %, cu condiția ca și alte țări dezvoltate să se angajeze să obțină reduceri comparabile ale emisiilor și ca țările în curs de dezvoltare mai avansate din punct de vedere economic să își aducă contribuția în funcție de capacitățile proprii.

(2) În 2009, Comisia a finalizat revizuirea Strategiei de dezvoltare durabilă a Uniunii, punând accentul pe cele mai urgente probleme pentru dezvoltarea durabilă, cum ar fi transportul, schimbările climatice, sănătatea publică și conservarea energiei.

(3) Pentru a se obține reducerile necesare de emisii, ar trebui să fie puse în aplicare politici și măsuri la nivelul fiecărui stat membru și la nivelul Uniunii în toate sectoarele economiei din Uniune, și nu numai în sectoarele industrial și energetic. Decizia nr. 406/2009/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 23 aprilie 2009 privind efortul statelor membre de a reduce emisiile de gaze cu efect de seră astfel încât să respecte angajamentele Comunității de reducere a emisiilor de gaze cu efect de seră până în 2020 ⁽⁴⁾ prevede o reducere medie de 10 % față de nivelurile din 2005, în sectoarele care nu sunt incluse în schema UE de comercializare a certificatelor de emisii, instituită prin Directiva 2003/87/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 octombrie 2003 de stabilire a unui sistem de comercializare a cotelor de emisii de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității ⁽⁵⁾, inclusiv în transportul rutier. Transportul rutier se situează pe locul doi în clasamentul sectoarelor cu cel mai ridicat nivel de emisii de gaze cu efect de seră din Uniune, iar emisiile pe care le generează, inclusiv cele provenind de la vehiculele utilitare ușoare, continuă să crească. Dacă emisiile generate de transportul rutier continuă să crească, acest fapt va compromite în mod semnificativ eforturile depuse de alte sectoare în combaterea schimbărilor climatice.

(4) Obiectivele Uniunii pentru autovehiculele noi oferă producătorilor mai multă siguranță în ceea ce privește planificarea și mai multă flexibilitate în vederea îndeplinirii cerințelor de reducere a emisiilor de CO₂ decât le-ar putea oferi obiectivele de reducere a emisiilor stabilite la nivel național. Este important ca la stabilirea standardelor de performanță privind emisiile să se ia în

⁽¹⁾ JO C 44, 11.2.2011, p. 157.

⁽²⁾ Poziția Parlamentului European din 15 februarie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 31 martie 2011.

⁽³⁾ JO L 33, 7.2.1994, p. 11.

⁽⁴⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 136.

⁽⁵⁾ JO L 275, 25.10.2003, p. 32.

considerare implicațiile pentru piețe și pentru competitivitatea producătorilor, costurile directe și indirecte care ar trebui suportate de întreprinderi, precum și beneficiile sporite în ceea ce privește stimularea inovării și reducerea consumului de energie și a costului combustibilului.

- (5) În vederea creșterii competitivității industriei europene de automobile, ar trebui să se utilizeze mecanisme de stimulare, precum compensarea inovațiilor ecologice și acordarea de credite suplimentare.
- (6) În comunicările sale din 7 februarie 2007 intitulate „Rezultatele revizuirii Strategiei comunitare de reducere a emisiilor de CO₂ generate de autoturisme și vehicule utilitare ușoare” și „Un cadru competitiv de reglementare privind autovehiculele pentru secolul XXI (CARS 21)”, Comisia a subliniat că obiectivul comunitar de a obține o medie a emisiilor de 120 g CO₂/km pentru parcul de autoturisme noi nu va putea fi îndeplinit până în 2012 în absența unor măsuri suplimentare.
- (7) În cadrul acestor comunicări se propunea o abordare integrată în vederea realizării obiectivului comunitar de atingere până în 2012 a unor emisii medii de 120 g CO₂/km pentru autoturismele și vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate în Comunitate, concentrându-se pe reduceri obligatorii ale emisiilor de CO₂ pentru atingerea unui obiectiv de 130 g CO₂/km pentru media emisiilor flotei de autovehicule/autoturisme noi, prin îmbunătățirea tehnologiei motoarelor autovehiculelor, precum și o reducere suplimentară de 10 g CO₂/km sau echivalent dacă necesitățile tehnologice o cer, prin intermediul altor îmbunătățiri de ordin tehnologic, printre care ameliorarea eficienței combustibilului pentru vehiculele utilitare ușoare.
- (8) Dispozițiile de punere în aplicare a obiectivului privind emisiile generate de vehiculele utilitare ușoare ar trebui să fie compatibil cu cadrul legislativ de punere în aplicare a obiectivelor privind emisiile generate de flota de autoturisme noi stabilit în Regulamentul (CE) nr. 443/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 aprilie 2009 de stabilire a standardelor de performanță privind emisiile pentru autoturismele noi, ca parte a abordării integrate a Comunității de a reduce emisiile de CO₂ generate de vehiculele ușoare ⁽¹⁾.
- (9) Cadrul legislativ pentru atingerea obiectivului privind emisiile medii ale flotei de vehicule utilitare ușoare noi ar trebui să asigure obiective de reducere a emisiilor care să fie neutre din punct de vedere concurențial, echitabile din punct de vedere social și durabile și care să țină cont de diversitatea producătorilor europeni de autovehicule și să evite orice denaturare nejustificată a concurenței dintre aceștia. Cadrul legislativ ar trebui să fie compatibil cu obiectivul global de atingere a obiectivelor pe care și

le-a asumat Uniunea în ceea ce privește reducerea emisiilor și ar trebui completat cu alte instrumente vizând în mai mare măsură utilizarea, cum ar fi taxe diferențiate pe autovehicule și pe energie sau măsuri de limitare a vitezei vehiculelor utilitare ușoare.

- (10) Pentru a menține diversitatea pieței vehiculelor utilitare ușoare, precum și capacitatea acestora de a satisface diverse cerințe ale consumatorilor, obiectivele referitoare la emisiile de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare ar trebui definite în funcție de utilitatea vehiculului pe bază liniară. Masa reprezintă un parametru adecvat pentru descrierea acestei utilități, deoarece oferă o corelare cu emisiile actuale și, prin urmare, duce la obținerea unor obiective mai realiste și mai neutre din punct de vedere concurențial. Mai mult decât atât, datele privind masa vehiculelor sunt deja disponibile. Ar trebuie culese date privind alți parametri de utilitate, cum ar fi amprenta la sol (ecartamentul mediu înmulțit cu ampatamentul) și sarcina utilă a vehiculului, pentru a facilita evaluările pe termen mai lung ale abordării bazate pe utilitate.
- (11) Prezentul regulament promovează în mod activ ecoinovarea și ține seama de evoluțiile tehnologice viitoare care pot spori competitivitatea pe termen lung a industriei europene de autovehicule și pot crea mai multe locuri de muncă de calitate superioară. Ca modalitate de evaluare sistematică a ameliorărilor în materie de emisii facilitate de ecoinovații, Comisia ar trebui să examineze posibilitatea de a include măsuri de ecoinovare în cadrul revizuirii procedurilor de încercare în temeiul articolului 14 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 iunie 2007 privind omologarea de tip a autovehiculelor în ceea ce privește emisiile provenind de la vehiculele ușoare pentru pasageri și de la vehiculele utilitare ușoare (Euro 5 și Euro 6) și privind accesul la informațiile referitoare la repararea și întreținerea vehiculelor ⁽²⁾, luând în considerare efectele tehnice și economice ale unei astfel de includeri.
- (12) Directiva 1999/94/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 1999 privind disponibilitatea informațiilor cu privire la consumul de carburant și emisiile de CO₂ destinate consumatorilor la comercializarea autoturismelor noi ⁽³⁾ prevede deja ca documentația promoțională a autovehiculelor să ofere utilizatorilor finali datele oficiale privind emisiile de CO₂ și consumul de carburant al vehiculului. În Recomandarea sa 2003/217/CE din 26 martie 2003 privind aplicarea la alte medii a dispozițiilor Directivei 1999/94/CE privind documentația promoțională ⁽⁴⁾, Comisia a interpretat că respectivele dispoziții se aplică și publicității. Prin urmare, domeniul de aplicare al Directivei 1999/94/CE ar trebui extins la vehiculele utilitare ușoare, astfel încât, cel târziu până în 2014, publicitatea referitoare la aceste vehicule să ofere obligatoriu utilizatorilor finali datele oficiale privind

⁽¹⁾ JO L 140, 5.6.2009, p. 1.

⁽²⁾ JO L 171, 29.6.2007, p. 1.

⁽³⁾ JO L 12, 18.1.2000, p. 16.

⁽⁴⁾ JO L 82, 29.3.2003, p. 33.

emisiile de CO₂ și consumul oficial de carburant ale vehiculelor atunci când se furnizează informații legate de consumul de energie sau de preț.

- (13) Prezentul regulament urmărește să accelereze și să faciliteze, cu titlu provizoriu, introducerea pe piața Uniunii a unor vehicule care generează un nivel extrem de redus al emisiilor de CO₂ în etapele inițiale ale comercializării acestora, recunoscând astfel nivelul deosebit de ridicat al costurilor în materie de cercetare, dezvoltare și producție a primelor generații de tehnologii din domeniul construcției de vehicule care generează emisii de CO₂ foarte reduse și care urmează a fi introduse pe piață după intrarea în vigoare a prezentului regulament.
- (14) Utilizarea anumitor carburanți alternativi poate genera reduceri importante ale emisiilor de CO₂ pe întreg circuitul dintre puțul de extracție și autovehicule. Prin urmare, prezentul regulament cuprinde dispoziții specifice care să vizeze promovarea dezvoltării în continuare pe piața Uniunii a anumitor vehicule pe bază de carburanți alternativi.
- (15) Până cel târziu la 1 ianuarie 2012, pentru a îmbunătăți metodele de culegere a datelor referitoare la consumul de combustibil și pentru măsurarea acestuia, Comisia ar trebui să analizeze dacă nu ar trebui modificată legislația în domeniu pentru a introduce o obligație pentru producătorii care solicită omologarea de tip pentru vehiculele de categorie N₁ astfel cum este definită în anexa II la Directiva 2007/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 septembrie 2007 de stabilire a unui cadru pentru omologarea autovehiculelor și remorcilor acestora, precum și a sistemelor, componentelor și unităților tehnice separate destinate vehiculelor respective⁽¹⁾ pentru a echipa fiecare vehicul cu un contor al consumului de combustibil.
- (16) Pentru a asigura consecvența cu Regulamentul (CE) nr. 443/2009 și a evita abuzurile, obiectivul ar trebui să se aplice vehiculelor utilitare ușoare noi care sunt înmatriculate pentru prima dată în Uniune și nu au fost înmatriculate anterior în afara Uniunii decât pe o perioadă limitată.
- (17) Directiva 2007/46/CE instituie un cadru armonizat care cuprinde dispozițiile administrative și cerințele tehnice generale pentru omologarea tuturor vehiculelor noi care intră sub incidența sa. Entitatea responsabilă cu asigurarea respectării prezentului regulament ar trebui să fie aceeași cu entitatea responsabilă pentru toate aspectele procesului de omologare de tip în conformitate cu Directiva 2007/46/CE și pentru asigurarea conformității producției.
- (18) Producătorilor ar trebui să li se lase libertatea de a decide asupra modului în care își pot îndeplini obiectivele prevăzute de prezentul regulament și ar trebui să li se

permită să respecte mai degrabă o medie a emisiilor pentru parcul propriu de vehicule noi, decât să respecte obiective de emisii de CO₂ pentru fiecare vehicul în parte. Prin urmare, producătorilor ar trebui să li se solicite să asigure că media emisiilor specifice pentru toate vehiculele utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune de care sunt responsabili nu depășește media obiectivelor privind emisiile pentru respectivele vehicule. Această cerință ar trebui introdusă progresiv în perioada cuprinsă între 2014 și 2017, cu scopul de a-i facilita tranziția. Aceste repere corespund termenelor și duratei perioadei de introducere progresivă stabilite în Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

- (19) Pentru a se asigura că obiectivele reflectă particularitățile producătorilor de nișă și cu volum mic de producție și sunt compatibile cu potențialul de reducere al fiecărui producător, pentru acești producători ar trebui să se stabilească obiective alternative de reducere a emisiilor, care să țină seama de potențialul tehnologic al vehiculelor unui anumit producător în ceea ce privește reducerea emisiilor specifice de CO₂ generate, precum și de caracteristicile segmentelor de piață în cauză. Această derogare ar trebui să fie inclusă în revizuirea obiectivelor privind emisiile specifice din anexa I, care ar trebui finalizată până cel târziu la începutul anului 2013.
- (20) Strategia Uniunii de reducere a emisiilor de CO₂ provenite de la autoturisme și vehicule utilitare ușoare a stabilit o abordare integrată în vederea atingerii obiectivului Uniunii de 120 g CO₂/km până în 2012, prezentând în același timp o viziune pe termen mai lung cu privire la reducerile suplimentare ale emisiilor. Regulamentul (CE) nr. 443/2009 concretizează această viziune pe termen mai lung prin stabilirea unui obiectiv de 95 g CO₂/km pentru emisiile medii ale unui parc de autovehicule noi. Pentru a asigura alinierea la această abordare și pentru a oferi industriei de profil siguranță din perspectiva planificării, ar trebui stabilit un obiectiv pe termen lung pentru emisiile specifice de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare în 2020.
- (21) Pentru a oferi producătorilor flexibilitate în scopul îndeplinirii obiectivelor privind emisiile care le revin în temeiul prezentului regulament, aceștia pot să se grupeze în mod deschis, transparent și nediscriminatoriu. Atunci când s-a format o grupare, obiectivele separate ale producătorilor ar trebui înlocuite cu un obiectiv comun al grupării, care ar trebui atins în mod colectiv de către membrii grupării.
- (22) Emisiile specifice de CO₂ ale vehiculelor completate ar trebui alocate producătorului vehiculului de bază.
- (23) Pentru a asigura faptul că valorile emisiilor de CO₂ și eficiența combustibilului vehiculelor complete sunt reprezentative, Comisia ar trebui să propună o procedură specifică și să ia în calcul, atunci când este cazul, posibilitatea revizuirii legislației referitoare la omologarea de tip.

⁽¹⁾ JO L 263, 9.10.2007, p. 1.

- (24) Este necesar un mecanism solid de evaluare a conformității, pentru a se asigura îndeplinirea obiectivelor din prezentul regulament.
- (25) Emisiile specifice de CO₂, generate de vehiculele utilitare ușoare noi, sunt măsurate de o manieră armonizată la nivelul Uniunii în conformitate cu metodologia stabilită de Regulamentul (CE) nr. 715/2007. Pentru a reduce la minimum costurile administrative ale acestui sistem, conformitatea ar trebui măsurată pe baza datelor privind înmatriculările de vehicule noi în Uniune, culese de statele membre și raportate Comisiei. Pentru a asigura coerența datelor utilizate la evaluarea conformității, normele privind culegerea și raportarea acestor date ar trebui armonizate în măsura posibilului.
- (26) Directiva 2007/46/CE prevede obligația producătorilor de a emite un certificat de conformitate care să însoțească fiecare vehicul utilitar ușor nou și obligația pentru statele membre de a nu permite înmatricularea și punerea în circulație a unui vehicul utilitar ușor nou decât dacă acesta este însoțit de un certificat de conformitate valabil. Datele culese de statele membre ar trebui să corespundă cu certificatul de conformitate emis de producătorul vehiculului utilitar ușor și ar trebui să se bazeze numai pe acest document. Pentru datele referitoare la certificatul de conformitate ar trebui să existe o bază de date standardizată la nivelul Uniunii. Aceasta ar trebui utilizată ca referință unică pentru a permite statelor membre să își păstreze cu mai multă ușurință datele referitoare la înmatriculare atunci când un vehicul este înmatriculat pentru prima dată.
- (27) Respectarea de către producători a obiectivelor din prezentul regulament ar trebui evaluată la nivelul Uniunii. Producătorii a căror medie a emisiilor specifice de CO₂ depășește nivelul permis în temeiul prezentului regulament ar trebui să plătească o primă pentru emisiile suplimentare, aplicată pentru fiecare an calendaristic, începând de la 1 ianuarie 2014. Această primă ar trebui să fie ajustată în funcție de măsura în care producătorii nu își respectă obiectivele. Pentru a se asigura consecvența, mecanismul privind aceste prime ar trebui să fie similar celui stabilit în Regulamentul (CE) nr. 443/2009. Sumele obținute din plata primelor pentru emisiile suplimentare ar trebui considerate ca venituri la bugetul general al Uniunii Europene.
- (28) Având în vedere scopul și procedurile instituite prin prezentul regulament, orice măsură națională pe care statele membre ar putea-o menține sau introduce în conformitate cu articolul 193 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE) nu ar trebui să impună sancțiuni suplimentare sau mai stricte producătorilor care nu îndeplinesc obiectivele ce le revin în temeiul prezentului regulament.
- (29) Prezentul regulament nu ar trebui să aducă atingere aplicării depline a normelor Uniunii în materie de concurență.
- (30) Ar trebui luate în considerare noi modalități de atingere a obiectivului pe termen lung, în special panta curbei, parametrul de utilitate și schema de percepere a primelor pentru emisiile suplimentare.
- (31) Viteza vehiculelor terestre are o puternică influență asupra consumului de combustibil și a emisiilor de CO₂ ale acestora. În plus, în absența unei limite de viteză pentru vehiculele utilitare ușoare, este posibil să existe un element de concurență în privința vitezei maxime, care ar putea duce la apariția de grupuri propulsoare supradimensionate și la pierderi de eficiență asociate la o viteză mai redusă. Prin urmare, este oportun să se studieze fezabilitatea extinderii domeniului de aplicare a Directivei 92/6/CEE a Consiliului din 10 februarie 1992 privind instalarea și utilizarea dispozitivelor limitatoare de viteză pentru anumite categorii de vehicule din cadrul Comunității ⁽¹⁾, în scopul includerii vehiculelor utilitare ușoare care fac obiectul prezentului regulament.
- (32) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, în special pentru adoptarea unor norme detaliate pentru monitorizarea și raportarea emisiilor medii, și anume pentru colectarea, înregistrarea, prezentarea, transmiterea, calcularea și comunicarea de date privind emisiile medii, pentru aplicarea cerințelor prevăzute în anexa II, precum și pentru adoptarea unor mecanisme detaliate pentru colectarea primelor pentru emisii suplimentare și a unor dispoziții detaliate privind procedura de aprobare a tehnologiilor inovatoare, ar trebui conferite competențe de executare Comisiei. Aceste competențe ar trebui exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾.
- (33) Comisia ar trebui să fie împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru modificarea cerințelor de monitorizare și de raportare prevăzute în anexa II, în lumina experienței acumulate privind aplicarea prezentului regulament, pentru ajustarea valorii M₀, menționată în anexa I, la masa medie a vehiculelor utilitare ușoare noi pentru cei trei ani calendaristici precedenți, pentru instituirea de norme privind interpretarea criteriilor de eligibilitate pentru derogări, privind conținutul cererilor de derogare și privind conținutul și evaluarea programelor pentru reducerea emisiilor specifice de CO₂, precum și pentru adaptarea formulelor prevăzute în anexa I pentru a reflecta orice schimbări în procedura de încercare reglementară pentru măsurarea emisiilor specifice de CO₂. Este deosebit de important ca, în timpul lucrărilor pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.

⁽¹⁾ JO L 57, 2.3.1992, p. 27.

⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

(34) Deoarece obiectivul prezentului regulament, respectiv stabilirea de cerințe de performanță privind emisiile de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare noi, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre și, în consecință, având în vedere amploarea și efectele sale, poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este enunțat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea acestui obiectiv,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Obiect și obiective

(1) Prezentul regulament stabilește cerințe de performanță privind emisiile de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare noi. Prezentul regulament stabilește media emisiilor de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare noi la 175 g CO₂/km, obținută prin intermediul îmbunătățirii tehnologiei de fabricație a vehiculelor și măsurată în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și cu măsurile de punere în aplicare a acestuia, precum și prin intermediul tehnologiilor inovatoare.

(2) Începând din 2020, prezentul regulament stabilește un obiectiv de 147 g CO₂/km privind emisiile medii ale vehiculelor utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune, sub rezerva confirmării fezabilității acestuia, în conformitate cu articolul 13 alineatul (1).

Articolul 2

Domeniul de aplicare

(1) Prezentul regulament se aplică autovehiculelor din categoria N₁, astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE, cu o masă proprie care nu depășește 2 610 kg, precum și vehiculelor din categoria N₁ la care se extinde omologarea de tip în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007 (denumite în continuare „vehicule utilitare ușoare”), care sunt înmatriculate în Uniune pentru prima dată și care nu au mai fost înmatriculate în afara Uniunii (denumite în continuare „vehicule utilitare ușoare noi”).

(2) Nu se ia în considerare o înmatriculare anterioară în afara Uniunii care a avut loc cu mai puțin de trei luni înaintea înmatriculării în Uniune.

(3) Prezentul regulament nu se aplică vehiculelor cu destinație specială, astfel cum sunt definite la punctul 5 din partea A din anexa II la Directiva 2007/46/CE.

Articolul 3

Definiții

(1) În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

- (a) „media emisiilor specifice de CO₂” înseamnă, în legătură cu un producător, media emisiilor specifice de CO₂ ale tuturor vehiculelor utilitare ușoare noi pe care le produce acesta;
- (b) „certificat de conformitate” înseamnă certificatul menționat la articolul 18 din Directiva 2007/46/CE;

(c) „vehicul completat” înseamnă un vehicul pentru care se acordă omologarea de tip în urma finalizării unui proces de omologare de tip în mai multe etape, în conformitate cu Directiva 2007/46/CE;

(d) „vehicul complet” înseamnă orice vehicul care nu trebuie să fie completat pentru a satisface cerințele tehnice aplicabile cuprinse în Directiva 2007/46/CE;

(e) „vehicul de bază” înseamnă orice vehicul utilizat în etapa inițială a unui proces de omologare de tip în mai multe etape;

(f) „producător” înseamnă persoana sau organismul responsabil față de autoritatea de omologare pentru toate aspectele procesului de omologare CE de tip în conformitate cu Directiva 2007/46/CE și pentru asigurarea conformității producției;

(g) „masă” înseamnă masa vehiculului carosat în ordine de mers, indicată în certificatul de conformitate și definită în secțiunea 2.6 din anexa I la Directiva 2007/46/CE;

(h) „emisii specifice de CO₂” înseamnă emisiile de CO₂ ale unui vehicul utilitar ușor, măsurate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 715/2007 și specificate ca emisii masice de CO₂ (combinat) în certificatul de conformitate al vehiculului complet sau completat;

(i) „obiectiv privind emisiile specifice” înseamnă, în legătură cu un producător, media emisiilor specifice indicative de CO₂, determinată în conformitate cu anexa I, în ceea ce privește fiecare vehicul utilitar ușor nou pe care îl produce acesta sau, în cazul în care producătorului i se acordă o derogare în conformitate cu articolul 11, obiectivul de emisii specifice stabilit în temeiul respectivei derogări;

(j) „amprenta la sol” înseamnă ecartamentul mediu înmulțit cu ampatamentul, astfel cum sunt indicate în certificatul de conformitate și definite în secțiunile 2.1 și 2.3 din anexa I la Directiva 2007/46/CE;

(k) „sarcina utilă a vehiculului” înseamnă diferența dintre masa maximă tehnic admisibilă în temeiul anexei II la Directiva 2007/46/CE și masa vehiculului.

(2) În sensul prezentului regulament, „grup de producători asociați” înseamnă un producător și întreprinderile asociate acestuia. În legătură cu un producător, „întreprinderi asociate” înseamnă:

(a) întreprinderi în care producătorul deține, direct sau indirect:

(i) prerogativa de a exercita mai mult de jumătate din drepturile de vot; sau

(ii) prerogativa de a numi mai mult de jumătate din membrii consiliului de supraveghere, ai consiliului de administrație sau ai organismelor care asigură reprezentarea legală a întreprinderii respective; sau

(iii) dreptul de a gestiona activitatea întreprinderii respective;

- (b) întreprinderi care dețin asupra producătorului, direct sau indirect, drepturile sau prerogativele enumerate la litera (a);
- (c) întreprinderi în cadrul cărora o întreprindere menționată la litera (b) deține, direct sau indirect, drepturile sau prerogativele enumerate la litera (a);
- (d) întreprinderi în cadrul cărora producătorul deține în comun, împreună cu una sau mai multe dintre întreprinderile menționate la litera (a), (b) sau (c), drepturile sau prerogativele enumerate la litera (a) sau în cadrul cărora două sau mai multe dintre întreprinderile menționate la litera (a), (b) sau (c) dețin în comun drepturile sau prerogativele enumerate la litera (a);
- (e) întreprinderi în cadrul cărora drepturile sau prerogativele enumerate la litera (a) sunt deținute în comun de producător sau de una sau mai multe dintre întreprinderile asociate ale acestuia menționate la literele (a)-(d) și unul sau mai mulți terți.

Articolul 4

Obiective privind emisiile specifice

Pentru anul calendaristic care începe la 1 ianuarie 2014 și pentru fiecare an calendaristic ulterior, fiecare producător de vehicule utilitare ușoare se asigură că media emisiilor sale specifice de CO₂ nu depășește obiectivul privind emisiile specifice care îi revine, determinat în conformitate cu anexa I sau, în cazul în care unui producător i se acordă o derogare în temeiul articolului 11, în conformitate cu respectiva derogare.

În cazul în care emisiile specifice ale vehiculului completat nu sunt disponibile, producătorul vehiculului de bază utilizează emisiile specifice ale vehiculului de bază pentru a determina media emisiilor sale specifice de CO₂.

În scopul stabilirii, pentru fiecare producător, a mediei emisiilor sale specifice de CO₂, se iau în considerare următoarele procentaje privind vehiculele utilitare ușoare noi ale respectivului producător înmatriculate pe parcursul anului relevant:

- 70 % în 2014;
- 75 % în 2015;
- 80 % în 2016;
- 100 % începând din 2017.

Articolul 5

Credite suplimentare

Pentru calcularea mediei emisiilor specifice de CO₂, fiecare vehicul utilitar ușor nou care generează o cantitate de emisii specifice de CO₂ mai mică de 50 g CO₂/km se consideră ca fiind echivalent cu:

- 3,5 vehicule utilitare ușoare în 2014;
- 3,5 vehicule utilitare ușoare în 2015;
- 2,5 vehicule utilitare ușoare în 2016;
- 1,5 vehicule utilitare ușoare în 2017;

— 1 vehicul utilitar ușor, începând din 2018.

Pe durata existenței sistemului de credite suplimentare, numărul maxim de vehicule utilitare ușoare noi, cu emisii specifice de CO₂ mai mici de 50 g CO₂/km, care urmează să fie luate în considerare la aplicarea coeficienților de multiplicare stabiliți la primul paragraf nu depășește 25 000 de vehicule utilitare ușoare per producător.

Articolul 6

Obiectivul privind emisiile specifice pentru vehiculele utilitare ușoare alimentate cu carburanți alternativi

Pentru a stabili în ce măsură un producător își respectă obiectivul privind emisiile specifice menționat la articolul 4, emisiile specifice de CO₂ generate de fiecare vehicul utilitar ușor conceput să funcționeze cu un amestec de benzină și 85 % bioetanol („E85”), care respectă legislația Uniunii în materie sau standardele tehnice europene în domeniu, se reduc cu 5 % până la 31 decembrie 2015, drept recunoaștere a sporirii capacităților tehnologice și a capacității de reducere a emisiilor pentru vehiculele care funcționează pe bază de biocarburanți. Această reducere se aplică numai dacă cel puțin 30 % din stațiile de alimentare din statul membru în care este înmatriculat vehiculul utilitar ușor furnizează acest tip de carburant alternativ, cu respectarea criteriilor de durabilitate pentru biocarburanți prevăzute în legislația relevantă a Uniunii.

Articolul 7

Gruparea

(1) Producătorii de vehicule utilitare ușoare noi, cu excepția celor cărora li s-a acordat o derogare în temeiul articolului 11, se pot grupa în scopul îndeplinirii obligațiilor care le revin în temeiul articolului 4.

(2) Acordul de constituire a unei grupări poate viza unul sau mai mulți ani calendaristici, cu condiția ca durata totală a fiecărui acord să nu depășească cinci ani calendaristici, iar acesta poate fi încheiat până cel târziu la data de 31 decembrie a primului an calendaristic pentru care urmează să fie grupate emisiile. Producătorii care formează o grupare transmit Comisiei următoarele informații:

- (a) producătorii care vor fi incluși în grupare;
- (b) producătorul numit ca administrator al grupării, care va reprezenta punctul de contact al acesteia și va fi responsabil cu plata primelor pentru emisiile suplimentare impuse grupării în conformitate cu articolul 9;
- (c) dovezi că administratorul grupării va fi capabil să îndeplinească obligațiile care îi revin în temeiul literei (b).
- (3) În cazul în care administratorul propus al grupării nu întrunește cerința privind plata primelor pentru emisiile suplimentare impuse grupării în conformitate cu articolul 9, Comisia notifică acest lucru producătorilor.

(4) Producătorii incluși într-o grupare notifică în comun Comisiei orice schimbare a administratorului grupării sau a statutului financiar al acesteia, în măsura în care acest fapt ar putea afecta capacitatea sa de a respecta cerința privind plata primelor pentru emisiile suplimentare impuse grupării în conformitate cu articolul 9, precum și eventualele modificări ale structurii grupării sau dizolvarea acesteia.

(5) Producătorii pot încheia acorduri de grupare cu condiția ca acestea să respecte articolele 101 și 102 din TFUE și să permită participarea deschisă, transparentă și nediscriminatorie, în condiții rezonabile din punct de vedere comercial, a oricărui producător care dorește să devină membru al grupării. Fără a aduce atingere aplicării cu titlu general a normelor în materie de concurență ale Uniunii pentru aceste grupări, toți membrii unei grupări se asigură în special că, în contextul acordului lor de grupare, au loc schimburi de date sau de informații numai referitor la următoarele informații:

- (a) media emisiilor specifice de CO₂;
- (b) obiectivul privind emisiile specifice;
- (c) numărul total al vehiculelor înmatriculate.

(6) Alineatul (5) nu se aplică în cazul în care toți producătorii din grupare fac parte din același grup de producători asociați.

(7) Cu excepția notificării în temeiul alineatului (3), producătorii dintr-o grupare în legătură cu care sunt transmise informații Comisiei sunt priviți ca un singur producător în ceea ce privește îndeplinirea obligațiilor care le revin în temeiul articolului 4. Informațiile privind monitorizarea și raportarea referitoare la fiecare producător, precum și privind orice grupare se înregistrează, se transmit și pot fi consultate în registrul central menționat la articolul 8 alineatul (4).

Articolul 8

Monitorizarea și raportarea mediei emisiilor

(1) Pentru anul calendaristic care începe la 1 ianuarie 2012 și pentru fiecare an calendaristic ulterior, fiecare stat membru înregistrează informațiile privind fiecare vehicul utilitar ușor nou înmatriculat pe teritoriul său în conformitate cu anexa II partea A. Aceste informații sunt puse la dispoziția producătorilor și a importatorilor sau reprezentanților desemnați de aceștia în fiecare stat membru. Statele membre depun toate eforturile pentru a se asigura că organismele raportoare funcționează în mod transparent.

(2) Până la data de 28 februarie a fiecărui an, începând din 2013, fiecare stat membru determină și transmite Comisiei informațiile menționate în anexa II partea B cu privire la anul calendaristic precedent. Datele se transmit în conformitate cu formatul precizat în anexa II partea C.

(3) La cererea Comisiei, statele membre transmit de asemenea ansamblul datelor culese în conformitate cu alineatul (1).

(4) Comisia păstrează un registru central al datelor raportate de statele membre în conformitate cu prezentul articol, acest registru fiind pus la dispoziția publicului. Până la 30 iunie 2013 și în fiecare an ulterior, Comisia calculează pentru fiecare producător, cu titlu provizoriu:

- (a) media emisiilor specifice de CO₂ în anul calendaristic precedent;
- (b) obiectivul privind emisiile specifice din anul calendaristic precedent;

(c) diferența dintre media emisiilor specifice de CO₂ ale acestuia în anul calendaristic precedent și obiectivul său privind emisiile specifice din anul respectiv.

Comisia notifică fiecărui producător calculele sale provizorii efectuate pentru respectivul producător. Notificarea cuprinde, pentru fiecare stat membru, datele privind numărul de vehicule utilizate ușoare noi înmatriculate și emisiile specifice de CO₂ ale acestora.

(5) În termen de trei luni de la primirea notificării privind calculele provizorii realizate în conformitate cu alineatul (4), producătorii pot notifica Comisiei eventualele erori ale datelor, specificând statul membru cu privire la care consideră că s-a produs eroarea.

(6) Comisia analizează orice notificare din partea producătorilor și, până la 31 octombrie, confirmă sau modifică calculele provizorii realizate în temeiul alineatului (4).

(7) Pentru anii calendaristici 2012 și 2013, pe baza calculelor realizate în temeiul alineatului (5), Comisia, în cazul în care este de părere că media emisiilor specifice de CO₂ ale unui producător depășește obiectivul acestuia privind emisiile specifice, îi trimite o notificare în acest sens.

(8) În fiecare stat membru, autoritatea competentă în materie de colectare și comunicare a datelor de monitorizare în conformitate cu prezentul regulament este cea desemnată în conformitate cu articolul 8 alineatul (7) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

(9) Comisia adoptă norme detaliate privind monitorizarea și raportarea datelor în conformitate cu prezentul articol și privind aplicarea anexei II. Respectivele acte de punere în aplicare adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (2).

Pentru a ține seama de experiența dobândită în urma aplicării prezentului regulament, Comisia poate modifica anexa II prin intermediul unor acte delegate, în conformitate cu articolul 15 și în condițiile prevăzute la articolele 16 și 17.

(10) De asemenea, statele membre colectează și raportează, în conformitate cu prezentul articol, date cu privire la înmatriculările de vehicule din categoriile M₂ și N₂, astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE, care au o masă de referință de maximum 2 610 kg, precum și vehiculele la care se extinde omologarea de tip în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007.

Articolul 9

Prima pentru emisiile suplimentare

(1) Pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie și 31 decembrie 2014 și pentru fiecare an calendaristic ulterior, Comisia impune plata unei prime pentru emisiile suplimentare producătorilor sau administratorilor de grupări, după caz, în cazul în care media emisiilor specifice de CO₂ ale producătorilor în cauză depășește obiectivul acestora privind emisiile specifice.

(2) Prima pentru emisiile suplimentare menționată la alineatul (1) se calculează cu ajutorul formulei de mai jos:

(a) între 2014 și 2018:

(i) pentru emisiile suplimentare de peste 3 g CO₂/km:

$[(\text{emisii suplimentare} - 3 \text{ g CO}_2 / \text{km}) \times 95 \text{ EUR} + 45 \text{ EUR}] \times \text{numărul de vehicule utilitare ușoare noi};$

(ii) pentru emisiile suplimentare de peste 2 g CO₂/km, dar nu mai mult de 3 g CO₂/km:

$[(\text{emisii suplimentare} - 2 \text{ g CO}_2 / \text{km}) \times 25 \text{ EUR} + 20 \text{ EUR}] \times \text{numărul de vehicule utilitare ușoare noi};$

(iii) pentru emisiile suplimentare de peste 1 g CO₂/km, dar nu mai mult de 2 g CO₂/km:

$[(\text{emisii suplimentare} - 1 \text{ g CO}_2 / \text{km}) \times 15 \text{ EUR} + 5 \text{ EUR}] \times \text{numărul de vehicule utilitare ușoare noi};$

(iv) pentru emisiile suplimentare de maximum 1 g CO₂/km:

$(\text{emisii suplimentare} \times 5 \text{ EUR}) \times \text{numărul de vehicule utilitare ușoare noi};$

(b) începând din 2019:

$(\text{emisii suplimentare} \times 95 \text{ EUR}) \times \text{numărul de vehicule utilitare ușoare noi}.$

În sensul prezentului articol se aplică următoarele definiții:

— „emisii suplimentare” înseamnă numărul pozitiv de grame pe kilometru cu care media emisiilor specifice de CO₂ a unui producător – ținând seama de reducerile emisiilor de CO₂ obținute mulțumită tehnologiilor inovatoare aprobate în conformitate cu articolul 12 – a depășit obiectivul acestuia privind emisiile specifice în anul calendaristic sau într-o parte a anului calendaristic în care se aplică obligația prevăzută la articolul 4, rotunjit la cea mai apropiată a treia zecimală; și

— „numărul de vehicule utilitare ușoare noi” înseamnă numărul de vehicule utilitare ușoare noi al căror producător este și care au fost înmatriculate în perioada respectivă, în conformitate cu criteriile de introducere treptată prevăzute la articolul 4.

(3) Comisia adoptă metodologia detaliată de colectare a primelor pentru emisiile suplimentare menționate la alineatul (1) din prezentul articol. Respectivul act se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (2).

(4) Sumele obținute din plata primelor pentru emisiile suplimentare sunt considerate ca venit la bugetul general al Uniunii Europene.

Articolul 10

Publicarea performanței producătorilor

(1) Până la 31 octombrie 2013 și până la data de 31 octombrie a fiecărui an ulterior, Comisia publică o listă care conține, pentru fiecare producător:

(a) obiectivul său privind emisiile specifice pentru anul calendaristic precedent;

(b) media emisiilor specifice de CO₂ în anul calendaristic precedent;

(c) diferența dintre media emisiilor specifice de CO₂ în anul calendaristic precedent și obiectivul privind emisiile specifice pentru anul respectiv;

(d) media emisiilor specifice de CO₂ pentru toate vehiculele utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune în anul calendaristic precedent; și

(e) masa medie pentru toate vehiculele utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune în anul calendaristic precedent.

(2) Începând de la 31 octombrie 2015, lista publicată în temeiul alineatului (1) indică, de asemenea, dacă producătorul a respectat cerințele articolului 4 în anul calendaristic precedent.

Articolul 11

Derogări pentru anumiți producători

(1) Un producător poate să depună o cerere de derogare de la obiectivul privind emisiile specifice calculat în conformitate cu anexa I, în cazul în care este responsabil pentru mai puțin de 22 000 de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune într-un an calendaristic și:

(a) nu face parte dintr-un grup de producători asociați; sau

(b) face parte dintr-un grup de producători asociați care este responsabil, în total, pentru mai puțin de 22 000 de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate în Uniune pe an calendaristic; sau

(c) face parte dintr-un grup de producători asociați, dar operează cu ajutorul propriilor instalații de producție și al propriului centru de proiectare.

(2) O derogare solicitată în temeiul alineatului (1) poate fi acordată pentru o perioadă de maximum cinci ani calendaristici. Cererea se adresează Comisiei și cuprinde:

(a) denumirea producătorului și persoana de contact;

(b) dovezi că producătorul este eligibil pentru o derogare în temeiul alineatului (1);

(c) informații privind vehiculele utilitare ușoare pe care le produce, inclusiv masa și emisiile specifice de CO₂ ale acestora; și

(d) un obiectiv de emisii specifice corespunzător potențialului său de reducere, inclusiv potențialului economic și tehnologic de reducere a emisiilor specifice de CO₂ și ținând seama de caracteristicile pieței căreia îi este destinat tipul de vehicul utilitar ușor produs.

(3) În cazul în care Comisia apreciază că producătorul este eligibil pentru derogarea solicitată în temeiul alineatului (1) și constată că obiectivul privind emisiile specifice de CO₂ propus de producător corespunde potențialului de reducere al acestuia, inclusiv potențialului economic și tehnologic de reducere a emisiilor specifice de CO₂ ale acestuia, și ținând seama de caracteristicile pieței căreia îi este destinat tipul de vehicul utilitar ușor produs, Comisia acordă o derogare producătorului respectiv. Derogarea se aplică de la data de 1 ianuarie a anului care urmează datei la care a fost acordată derogarea.

(4) Un producător care beneficiază de o derogare în conformitate cu prezentul articol notifică de îndată Comisiei orice schimbare care afectează sau poate afecta eligibilitatea sa pentru o derogare.

(5) În cazul în care Comisia consideră, fie pe baza unei notificări în temeiul alineatului (4), fie din alte considerente, că un producător nu mai este eligibil pentru derogare, Comisia revocă derogarea cu efect de la data de 1 ianuarie a următorului an calendaristic și notifică în acest sens producătorul.

(6) În cazul în care producătorul nu își atinge obiectivul de emisii specifice, Comisia impune producătorului prima pentru emisiile suplimentare, astfel cum este prevăzută la articolul 9.

(7) Comisia adoptă norme în completarea alineatelor (1)-(6) din prezentul articol, privind, printre altele, interpretarea criteriilor de eligibilitate pentru derogare, conținutul cererilor, precum și conținutul și evaluarea programelor de reducere a emisiilor specifice de CO₂, prin intermediul actelor delegate în conformitate cu articolul 15 și în condițiile prevăzute în articolele 16 și 17.

(8) Cererile de derogare, inclusiv informațiile aduse pentru susținerea acestora, notificările efectuate în temeiul alineatului (4), revocările efectuate în temeiul alineatului (5) și orice impunere a unei prime pentru emisiile suplimentare în temeiul alineatului (6), precum și actele adoptate în conformitate cu alineatul (7) se pun la dispoziția publicului, sub rezerva dispozițiilor Regulamentului (CE) nr. 1049/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2001 privind accesul public la documentele Parlamentului European, ale Consiliului și ale Comisiei⁽¹⁾.

Articolul 12

Eco inovațiile

(1) La solicitarea unui furnizor sau a unui producător, se iau în considerare reducerile emisiilor de CO₂ realizate prin intermediul utilizării de tehnologii inovatoare. Contribuția totală a acestor tehnologii la reducerea obiectivului privind emisiile specifice al unui producător poate fi de cel mult 7 g CO₂/km.

(2) Până la 31 decembrie 2012, Comisia adoptă dispoziții detaliate privind o procedură de aprobare a acestor tehnologii

inovatoare. Respectivele acte de punere în aplicare se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (2) din prezentul regulament. Aceste dispoziții detaliate sunt în conformitate cu dispozițiile cuprinse în articolul 12 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 și se bazează pe următoarele criterii privind tehnologiile inovatoare:

(a) furnizorul sau producătorul trebuie să poarte răspunderea pentru reducerea emisiilor de CO₂ ca urmare a utilizării tehnologiilor inovatoare;

(b) tehnologiile inovatoare trebuie să aducă o contribuție verificată la reducerea emisiilor de CO₂;

(c) tehnologiile inovatoare trebuie să nu intre sub incidența ciclului de încercare standard pentru măsurarea emisiilor de CO₂ sau sub incidența dispozițiilor obligatorii care decurg din măsurile complementare suplimentare destinate să realizeze reducerea de 10 g CO₂/km menționată la articolul 1 din Regulamentul (CE) nr. 443/2009 sau să nu aibă caracter obligatoriu în temeiul altor dispoziții ale legislației Uniunii.

(3) Un furnizor sau un producător care solicită ca o măsură să fie aprobată în calitate de tehnologie inovatoare transmite Comisiei un raport, însoțit de un raport de verificare elaborat de un organism independent și certificat. În eventualitatea unei posibile interacțiuni între această măsură și o altă tehnologie inovatoare deja aprobată, raportul menționează respectiva interacțiune, iar raportul de verificare evaluează măsura în care interacțiunea respectivă modifică reducerile de emisii realizate de fiecare măsură în parte.

(4) Comisia atestă reducerea realizată pe baza criteriilor stabilite la alineatul (2).

Articolul 13

Reexaminarea și raportarea

(1) Până la 1 ianuarie 2013, Comisia finalizează reexaminarea obiectivelor privind emisiile specifice de CO₂ din anexa I și a derogărilor de la articolul 11, în vederea definirii:

— modalităților de realizare în mod rentabil, până în anul 2020, a obiectivului de 147 g CO₂/km, sub rezerva confirmării fezabilității acestuia pe baza rezultatelor actualizate ale evaluării de impact; și

— aspectelor legate de punerea în aplicare a obiectivului respectiv, inclusiv plata primei pentru emisiile suplimentare.

Pe baza acestei reexaminări și a evaluării de impact aferente, care include o evaluare generală a impactului asupra industriei de automobile și a industriilor conexe, Comisia prezintă, după caz, o propunere de modificare a prezentului regulament, în conformitate cu procedura legislativă ordinară, într-un mod care să fie cât mai neutru posibil din punct de vedere concurențial, echitabil din punct de vedere social și durabil.

⁽¹⁾ JO L 145, 31.5.2001, p. 43.

(2) Dacă este cazul, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până în 2014, o propunere privind includerea în prezentul regulament a vehiculelor din categoriile N_2 și M_2 , astfel cum sunt definite în anexa II la Directiva 2007/46/CE, care au o masă de referință de maximum 2 610 kg, precum și a vehiculelor la care se extinde omologarea de tip în conformitate cu articolul 2 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 715/2007, în vederea realizării obiectivului pe termen lung, începând cu anul 2020.

(3) Până în 2014 și după efectuarea unei evaluări de impact, Comisia publică un raport privind disponibilitatea datelor referitoare la amprenta la sol și la sarcina utilă și utilizarea acestora ca parametri de utilitate pentru determinarea obiectivelor privind emisiile specifice și, dacă este cazul, prezintă Parlamentului European și Consiliului o propunere de modificare a anexei I, în conformitate cu procedura legislativă ordinară.

(4) Până la 31 decembrie 2011, Comisia stabilește o procedură de obținere a unor valori reprezentative pentru emisiile de CO_2 , eficiența carburantului și masa vehiculelor completate, garantând, totodată, că producătorul vehiculului de bază are acces în timp util la masa și emisiile specifice de CO_2 ale vehiculului completat.

(5) Până la 31 octombrie 2016 și, ulterior, la fiecare trei ani, Comisia modifică anexa I prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 15 și în condițiile prevăzute în articolele 16 și 17, în vederea ajustării valorii M_0 , menționată în respectiva anexă, la masa medie a vehiculelor utilitare ușoare noi din cei trei ani calendaristici precedenți.

Aceste ajustări intră în vigoare pentru prima dată la 1 ianuarie 2018 și, ulterior, la fiecare trei ani.

(6) Comisia include vehiculele utilitare ușoare în cadrul reexaminării procedurilor de măsurare a emisiilor de CO_2 în conformitate cu articolul 13 alineatul (3) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

Începând de la data aplicării procedurii revizuite pentru măsurarea emisiilor de CO_2 , tehnologiile inovatoare nu se mai aprobă în temeiul procedurii stabilite la articolul 12.

Comisia include vehiculele utilitare ușoare în cadrul revizuirii Directivei 2007/46/CE în conformitate cu articolul 13 alineatul (4) din Regulamentul (CE) nr. 443/2009.

Pentru a reflecta orice schimbare în procedura de încercare reglementară pentru măsurarea emisiilor specifice de CO_2 , Comisia adaptează formulele prevăzute în anexa I prin acte delegate, în conformitate cu articolul 15 și în condițiile prevăzute în articolele 16 și 17.

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de Comitetul schimbărilor climatice instituit prin articolul 9 din Decizia nr. 280/2004/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 11 februarie 2004 privind un mecanism de monitorizare a emisiilor de gaze cu efect de seră în cadrul Comunității și de punere în aplicare a Protocolului de la Kyoto ⁽¹⁾. Respectivul comitet este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 15

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de adoptare a actelor delegate menționată la articolul 8 alineatul (9) paragraful al doilea, articolul 11 alineatul (7), articolul 13 alineatul (5) și articolul 13 alineatul (6) paragraful al patrulea este conferită Comisiei pentru o perioadă de cinci ani de la 3 iunie 2011. Comisia prezintă un raport privind competențele delegate cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de cinci ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă în conformitate cu articolul 16.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 16 și 17.

Articolul 16

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 8 alineatul (9) paragraful al doilea, articolul 11 alineatul (7), articolul 13 alineatul (5) și articolul 13 alineatul (6) paragraful al patrulea.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe depune eforturi pentru a informa cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul unei revocări, precum și posibilele motive de revocare.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Decizia nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Aceasta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

⁽¹⁾ JO L 49, 19.2.2004, p. 1.

*Articolul 17***Obiecțiuni la actele delegate**

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de două luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu două luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care Parlamentul European sau Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul prevăzut la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. Instituția care formulează obiecțiuni la un act delegat prezintă motivele care au stat la baza acestora.

*Articolul 18***Intrarea în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 mai 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
GYŐRI E.

ANEXA I

OBIECTIVE PRIVIND EMISIILE SPECIFICE DE CO₂

1. Emisiile specifice indicative de CO₂ pentru fiecare vehicul utilitar ușor, măsurate în grame pe kilometru, se determină cu ajutorul formulelor următoare:

(a) din 2014 până în 2017:

$$\text{Emisiile specifice indicative de CO}_2 = 175 + a \times (M - M_0)$$

unde:

M = masa vehiculului în kilograme (kg)

M₀ = 1 706,0

a = 0,093

(b) din 2018:

$$\text{Emisiile specifice indicative de CO}_2 = 175 + a \times (M - M_0)$$

unde:

M = masa vehiculului în kilograme (kg)

M₀ = valoarea adoptată în conformitate cu articolul 13 alineatul (5)

a = 0,093.

2. Obiectivul privind emisiile specifice pentru un producător într-un an calendaristic se calculează ca medie a emisiilor specifice indicative de CO₂ pentru fiecare vehicul utilitar ușor nou care este înmatriculat în respectivul an calendaristic și pe care l-a produs acesta.
-

ANEXA II

MONITORIZAREA ȘI RAPORTAREA EMISIILOR**A. Colectarea datelor privind vehiculele utilitare ușoare și determinarea datelor de monitorizare a emisiilor de CO₂**

1. Pentru anul care începe la 1 ianuarie 2012 și pentru fiecare an ulterior, statele membre înregistrează următoarele date pentru fiecare vehicul utilitar ușor nou înmatriculat pe teritoriul lor:

- (a) producătorul;
- (b) tipul, varianta și versiunea;
- (c) emisiile specifice de CO₂ (g/km);
- (d) masa (kg);
- (e) ampatamentul (mm);
- (f) ecartamentul axei directoare (mm) și cel al celeilalte axe (mm);
- (g) masa maximă tehnic admisibilă (în kg), în conformitate cu anexa III la Directiva 2007/46/CE.

2. Datele menționate la punctul 1 se preiau din certificatul de conformitate al vehiculului utilitar ușor în cauză. În cazul în care certificatul de conformitate indică atât o masă minimă, cât și o masă maximă pentru un vehicul utilitar ușor, statele membre utilizează numai cifra maximă în scopul prezentului regulament. În cazul vehiculelor bicarburant (benzină/gaz), ale căror certificate de conformitate menționează emisii specifice de CO₂ pentru ambele tipuri de combustibil, statele membre folosesc doar valoarea măsurată pentru gaz.

3. Pentru anul calendaristic care începe la 1 ianuarie 2012 și pentru fiecare an calendaristic ulterior, fiecare stat membru determină, pentru fiecare producător, în conformitate cu metodele descrise în partea B, următoarele:

- (a) numărul total al vehiculelor utilitare ușoare noi înmatriculate pe teritoriul său;
- (b) media emisiilor specifice de CO₂, conform precizărilor de la punctul 2 din partea B a prezentei anexe;
- (c) masa medie, conform precizărilor de la punctul 3 din partea B a prezentei anexe;
- (d) pentru fiecare versiune a fiecărei variante a fiecărui tip de vehicul utilitar ușor nou:
 - (i) numărul total de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate pe teritoriul său, conform precizărilor de la punctul 4 din partea B a prezentei anexe;
 - (ii) emisiile specifice de CO₂;
 - (iii) masa;
 - (iv) amprenta la sol a vehiculului, conform precizărilor de la punctul 5 din partea B a prezentei anexe;
 - (v) sarcina utilă.

B. Metodologia de determinare a datelor de monitorizare a emisiilor de CO₂ pentru vehiculele utilitare ușoare noi

Datele de monitorizare pe care statele membre trebuie să le determine în conformitate cu partea A punctul 3 din prezenta anexă se determină în conformitate cu metodologia prevăzută în prezenta parte.

1. Numărul de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate (N)

Statele membre determină numărul de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate pe teritoriul lor în anul de monitorizare respectiv (N).

2. Media emisiilor specifice de CO₂ generate de vehiculele utilitare ușoare noi (S_{ave})

Media emisiilor specifice de CO₂ pentru toate vehiculele utilitare ușoare noi care sunt nou înmatriculate pe teritoriul unui stat membru în anul de monitorizare (S_{ave}) se calculează prin împărțirea sumei emisiilor specifice de CO₂ ale fiecărui vehicul nou (S) la numărul de vehicule noi (N).

$$S_{ave} = (1/N) \times \Sigma S$$

3. Masa medie a vehiculelor utilitare ușoare noi

Masa medie a tuturor vehiculelor utilitare ușoare noi înmatriculate pe teritoriul unui stat membru în anul de monitorizare (M_{ave}) se calculează prin împărțirea sumei masei fiecărui vehicul nou (M) la numărul de vehicule noi (N).

$$M_{ave} = (1/N) \times \Sigma M$$

4. Distribuția pe versiuni a vehiculelor utilitare ușoare noi

Pentru fiecare versiune a fiecărei variante a fiecărui tip de vehicul utilitar ușor nou, trebuie înregistrate numărul de vehicule nou înmatriculate, masa acestora, emisiile specifice de CO₂, ampatamentul, ecartamentele și masa maximă tehnic admisibilă a vehiculului.

5. Amprenta la sol

Amprenta la sol a vehiculului se calculează prin înmulțirea ampatamentului acestuia cu ecartamentul său mediu.

6. Sarcina utilă

Sarcina utilă a vehiculului se definește ca diferența dintre masa maximă tehnic admisibilă în temeiul anexei II la Directiva 2007/46/CE și masa vehiculului.

7. Vehiculele completate

În cazul vehiculelor construite în etape, emisiile specifice de CO₂ ale vehiculelor completate se alocă producătorului vehiculului de bază.

Pentru a se asigura de faptul că valorile emisiilor de CO₂, eficiența combustibilului și masa vehiculelor completate sunt reprezentative, fără să reprezinte o povară prea mare pentru producătorul vehiculului de bază, Comisia va propune o procedură de monitorizare specifică și va revizui și modifica în mod corespunzător legislația în materie referitoare la omologarea de tip până cel târziu la 31 decembrie 2011.

La definirea acestei proceduri, Comisia determină, dacă este cazul, modalitatea de monitorizare a masei și a valorilor CO₂, pe baza unui tabel de valori ale CO₂ care corespund unor diferite clase de masă finală de inerție sau pe baza unei singure valori a CO₂ determinate pe baza masei vehiculului de bază plus o masă adăugată implicită diferită pentru fiecare clasă N_1 . În cazul din urmă, masa va fi utilizată și pentru partea C din prezenta anexă.

Comisia se va asigura, de asemenea, că producătorul vehiculului de bază are acces în timp util la valorile privind masa și emisiile specifice de CO₂ ale vehiculului completat.

C. Formatul în care se transmit datele

Pentru fiecare producător și pentru fiecare an, statele membre raportează datele descrise în partea A punctul 3 din prezenta anexă, în formatele de mai jos:

Secțiunea 1 – Date de monitorizare agregate

Stat membru ⁽¹⁾ :	
Anul:	
Sursă de date:	

Producător	Numărul total de vehicule utilitare ușoare noi înmatriculate	Numărul vehiculelor utilitare ușoare noi care au o valoare privind emisiile	Numărul vehiculelor utilitare ușoare noi care au o valoare privind masa	Numărul vehiculelor utilitare ușoare noi care au o valoare privind ampatamentul	Numărul vehiculelor utilitare ușoare noi care au o valoare privind ecartamentul axei directoare	Numărul vehiculelor utilitare ușoare noi care au o valoare privind ecartamentul celeilalte axe
(Producător 1)	...	...	...	...	...	...
(Producător 2)	...	...	...	...	...	...
...	...	...	...	...	...	...
Total pentru toți produ- cătorii	...	...	...	...	...	...

(1) Codurile ISO 3166 alpha-2, cu excepția Greciei și a Regatului Unit, pentru care codurile sunt „EL” și, respectiv, „UK”.

Secțiunea 2 – Date de monitorizare detaliate

Numele producătorului Denumirea UE standard	Numele producătorului Denumirea națională standard	Numele producătorului Denumirea din registrul național	Tip	Variantă	Versiune	Marcă	Denumire comercială	Categorie de vehicul omologat	Categorie de vehicul înmatriculat	Numărul total de înmatriculări noi	Emisii specifice de CO ₂ (g/km)	Masa (kg)	Masa maximă tehnic admisibilă (în kg)	Ampatament (mm)	Ecartamentul axei directoare (mm)	Ecartamentul celorlalte axe (mm)	Tipul de carburant	Modul de combinare a combustibililor	Capacitate (cm ³)	Consum de energie electrică (Wh/km)	Cod tehnologie inovatoare sau grup de tehnologii inovatoare	Reduceri de emisii datorate tehnologiilor inovatoare
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 1	Varianta 1	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 1	Varianta 1	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 1	Varianta 2	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 1	Varianta 2	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 2	Varianta 1	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 2	Varianta 1	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...

Numele producătorului Denumirea UE standard	Numele producătorului Denumirea națională standard	Numele producătorului Denumirea din registrul național	Tip	Variantă	Versiune	Marcă	Denumire comercială	Categorie de vehicul omologat	Categorie de vehicul înmatriculat	Numărul total de înmatriculări noi	Emisii specifice de CO ₂ (g/km)	Masa (kg)	Masa maximă tehnic admisibilă (în kg)	Ampatament (mm)	Ecartamentul axei directoare (mm)	Ecartamentul celeilalte axe (mm)	Tipul de carburant	Modul de combinare a combustibililor	Capacitate (cm ³)	Consum de energie electrică (Wh/km)	Cod tehnologie inovatoare sau grup de tehnologii inovatoare	Reduceri de emisii datorate tehnologiilor inovatoare
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 2	Varianta 2	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	Tipul 2	Varianta 2	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 1	Producătorul 1	Producătorul 1	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 1	Varianta 1	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 1	Varianta 1	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 1	Varianta 2	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...

Numele producătorului Denumirea UE standard	Numele producătorului Denumirea națională standard	Numele producătorului Denumirea din registrul național	Tip	Variantă	Versiune	Marcă	Denumire comercială	Categorie de vehicul omologat	Categorie de vehicul înmatriculat	Numărul total de înmatriculări noi	Emisii specifice de CO ₂ (g/km)	Masa (kg)	Masa maximă tehnic admisibilă (în kg)	Amplasament (mm)	Ecartamentul axei directoare (mm)	Ecartamentul celelalte axe (mm)	Tipul de carburant	Modul de combinare a combustibililor	Capacitate (cm ³)	Consum de energie electrică (Wh/km)	Cod tehnologie inovatoare sau grup de tehnologii inovatoare	Reduceri de emisii datorate tehnologiilor inovatoare
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 1	Varianta 2	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 2	Varianta 1	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 2	Varianta 1	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 2	Varianta 2	Versiunea 1	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	Tipul 2	Varianta 2	Versiunea 2	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...
Producătorul 2	Producătorul 2	Producătorul 2	...	...	...	...	...	...	...	...	...	...		...	...	...	...	...	...	...	...	...

REGULAMENTUL (UE) NR. 511/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 11 mai 2011****de aplicare a clauzei de salvagardare bilaterale a Acordului de liber schimb între Uniunea Europeană și statele sale membre și Republica Coreea**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) La data de 23 aprilie 2007, Consiliul a autorizat Comisia să inițieze negocieri pentru un acord de liber schimb cu Republica Coreea (Coreea) în numele Uniunii Europene și al statelor membre ale acesteia.
- (2) Aceste negocieri s-au încheiat, iar Acordul de liber schimb dintre Uniunea Europeană și statele membre ale acesteia, pe de o parte, și Republica Coreea, pe de altă parte („acordul”), a fost semnat la data de 6 octombrie 2010 ⁽²⁾, a primit aprobarea Parlamentului la data de 17 februarie 2011 ⁽³⁾ și urmează să se aplice după cum se prevede la articolul 15.10 din acord.
- (3) Este necesar să se stabilească procedurile de aplicare a anumitor dispoziții ale acordului privind garanțiile.
- (4) Ar trebui definiți termenii „prejudiciu grav”, „amenințare de prejudiciu grav” și „perioadă de tranziție”, menționați la articolul 3.5 din acord.
- (5) Măsurile de salvagardare pot fi luate în considerare numai dacă produsul în cauză este importat în Uniune în cantități atât de ridicate și în astfel de condiții, încât să cauzeze sau să amenințe să cauzeze un prejudiciu grav producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente, astfel cum se prevede la articolul 3.1 din acord.
- (6) Măsurile de salvagardare ar trebui să ia una dintre formele menționate la articolul 3.1 din acord.
- (7) Sarcina urmăririi și a revizuirii acordului, precum și, după caz, a impunerii unor măsuri de salvagardare ar trebui îndeplinită într-un mod cât mai transparent cu putință.

- (8) Comisia ar trebui să prezinte anual un raport privind aplicarea acordului și aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (9) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind deschiderea procedurilor. Comisia ar trebui să primească din partea statelor membre informații care să cuprindă dovezi disponibile referitoare la orice tendințe ale importurilor care ar putea face necesară aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (10) Fiabilitatea datelor statistice referitoare la toate importurile din Coreea în Uniune este, așadar, de o importanță crucială pentru a se determina dacă sunt îndeplinite condițiile pentru aplicarea măsurilor de salvagardare.
- (11) În unele cazuri, creșterea importurilor concentrate în unul sau mai multe state membre poate, în sine, provoca un prejudiciu grav sau poate reprezenta o amenințare de prejudiciu grav pentru industria Uniunii. În cazul în care se constată o creștere a importurilor concentrate în unul sau mai multe state membre, Comisia poate introduce măsuri de supraveghere. Comisia va examina în detaliu modul în care poate fi definit produsul ce face obiectul unei anchete și, prin urmare, sectorul din Uniune care fabrică produsul similar, astfel încât să se asigure o remediere eficace, respectându-se totodată criteriile din cadrul prezentului regulament și al acordului.
- (12) Dacă există dovezi suficiente la prima vedere pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia ar trebui să publice un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, astfel cum se prevede la articolul 3.2 alineatul (2) din acord.
- (13) Ar trebui să existe dispoziții detaliate privind inițierea anchetelor, privind inspecțiile și accesul părților interesate la informațiile culese, privind audierea părților implicate, precum și posibilitatea ca acestea să prezinte observații, astfel cum se prevede la articolul 3.2 alineatul (2) din acord.
- (14) Comisia ar trebui să notifice în scris deschiderea unei anchete Coreei și să o consulte, astfel cum se prevede la articolul 3.2 alineatul (1) din acord.
- (15) Se impune, de asemenea, în conformitate cu articolele 3.2 și 3.3 din acord, stabilirea unor termene pentru deschiderea anchetelor și pentru determinarea oportunității eventualelor măsuri, în scopul de a asigura desfășurarea cu rapiditate a acestui proces, în vederea creșterii securității juridice a operatorilor economici în cauză.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 17 februarie 2011 (nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*) și Decizia Consiliului din 11 aprilie 2011.

⁽²⁾ Nepublicat încă în *Jurnalul Oficial*.

⁽³⁾ Nepublicată încă în *Jurnalul Oficial*.

- (16) Aplicarea oricărei măsuri de salvagardare ar trebui să fie precedată de o anchetă, sub rezerva dreptului Comisiei de a aplica măsuri provizorii în circumstanțe critice, astfel cum se menționează la articolul 3.3 din acord.
- (17) Măsurile de salvagardare ar trebui aplicate numai în măsura și pe perioada considerate necesare pentru a preveni prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Ar trebui să se determine durata maximă a măsurilor de salvagardare și să se stabilească dispoziții specifice privind prelungirea și revizuirea acestor măsuri, astfel cum se menționează la articolul 3.2 alineatul (5) din acord.
- (18) O monitorizare strictă va facilita luarea la timp a oricărei decizii privind deschiderea unei eventuale anchete sau impunerea unor măsuri. De aceea, Comisia ar trebui să monitorizeze cu regularitate importurile și exporturile din sectoarele sensibile începând cu data aplicării acordului.
- (19) Este necesară definirea anumitor proceduri privind aplicarea articolului 14 (Restituiri sau scutiri de taxe vamale) din Protocolul privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă („Protocolul privind regulile de origine”) anexat la acord, pentru a asigura funcționarea eficientă a mecanismelor prevăzute de acestea și pentru a favoriza un schimb de informații cuprinzător cu părțile interesate.
- (20) Întrucât nu va fi posibilă limitarea restituirii taxelor vamale decât după cinci ani de la intrarea în vigoare a acordului, ar putea fi necesară, în temeiul prezentului regulament, impunerea unor măsuri de salvagardare ca reacție la un prejudiciu grav sau la o amenințare de prejudiciu grav cauzată producătorilor din Uniune atunci când importurile beneficiază de restituirea taxelor vamale sau de scutirea de la plata acestora. Într-o astfel de situație, Comisia ar trebui să evalueze toți factorii relevanți care influențează situația industriei Uniunii, inclusiv condițiile stabilite la articolul 14.2 alineatul (1) din Protocolul privind regulile de origine. Prin urmare, Comisia ar trebui să monitorizeze, începând cu data aplicării acordului, statisticile coreene referitoare la sectoarele sensibile care pot fi afectate de restituirile de taxe vamale.
- (21) Începând cu data aplicării acordului, Comisia ar trebui să monitorizeze deosebit de strict, în special în sectoarele sensibile, statisticile care demonstrează evoluția importurilor și a exporturilor din Coreea.
- (22) Statele membre pot face trimitere la măsurile definitive de salvagardare adoptate în temeiul prezentului regulament atunci când solicită contribuții financiare în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1927/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind crearea Fondului european de ajustare la globalizare ⁽¹⁾.
- (23) Pentru a aplica clauza bilaterală de salvagardare din acord sunt necesare condiții uniforme pentru adoptarea măsurilor de salvagardare provizorii și definitive, pentru impunerea măsurilor de supraveghere și pentru încheierea unei anchete fără a fi luate măsuri. Aceste măsuri ar trebui adoptate de Comisie în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie ⁽²⁾.
- (24) Este oportun ca procedura consultativă să fie folosită pentru adoptarea de măsuri de supraveghere și măsuri provizorii, având în vedere efectele acestor măsuri și logica lor secvențială, în legătură cu adoptarea de măsuri de salvagardare definitive. În cazul în care o întârziere în impunerea măsurilor ar cauza prejudicii dificil de remediat, este necesar ca serviciile Comisiei să fie abilitate să adopte măsuri provizorii cu aplicare imediată.
- (25) Prezentul regulament ar trebui să se aplice numai produselor originare din Uniune sau din Coreea,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Definiții

În sensul prezentului regulament:

- (a) „produse” înseamnă bunuri originare din Uniune sau Coreea. Un produs care face obiectul unei anchete poate cuprinde una sau mai multe linii tarifare sau un subsegment al acestora, în funcție de circumstanțele specifice ale pieței sau orice segmentare a produselor aplicată în mod obișnuit în industria Uniunii;
- (b) „părți interesate” înseamnă părțile afectate de importurile produsului în cauză;
- (c) „industria Uniunii” înseamnă totalitatea producătorilor din Uniune de produse similare sau direct concurente, aflați în activitate pe teritoriul Uniunii, sau acei producători din Uniune ale căror producții colective de produse similare sau direct concurente constituie o proporție majoră a producției totale din Uniune a produselor respective. În cazurile în care produsul similar sau direct concurent este doar unul dintre cele câteva produse fabricate de producătorii care alcătuiesc industria Uniunii, industria se definește ca reprezentând operațiunile specifice realizate pentru producerea produsului similar sau direct concurent;
- (d) „prejudiciu grav” înseamnă o deteriorare generală gravă a situației producătorilor din Uniune;
- (e) „amenințare de prejudiciu grav” înseamnă iminența evidentă a unui prejudiciu grav. Determinarea existenței unei amenințări de prejudiciu grav se bazează pe fapte verificabile, și nu numai pe afirmații, presupuneri sau posibilități îndepărtate; previziunile, estimările și analizele pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5) ar trebui luate în considerare, printre altele, pentru determinarea existenței unei amenințări de prejudiciu grav;

⁽¹⁾ JO L 406, 30.12.2006, p. 1.⁽²⁾ JO L 55, 28.2.2011, p. 13.

- (f) „perioadă de tranziție” înseamnă, pentru un produs, perioada care se scurge de la data aplicării acordului, astfel cum este prevăzută la articolul 15.10, până la 10 ani de la data de finalizare a eliminării sau reducerii tarifare, după cum este cazul pentru fiecare produs.

Articolul 2

Principii

(1) O măsură de salvagardare poate fi instituită în conformitate cu prezentul regulament dacă, în urma reducerii sau eliminării taxelor vamale instituite asupra unui produs originar din Coreea, respectivul produs este importat în Uniune în cantități atât de ridicate, în termeni absoluți sau raportați la producția Uniunii, și în astfel de condiții, încât cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii care produce produse similare sau direct concurente.

(2) Măsurile de salvagardare pot lua una dintre următoarele forme:

(a) suspendări ale reducerii suplimentare a nivelului taxei vamale pentru produsul în cauză, prevăzut de acord; sau

(b) creșteri ale nivelului taxei vamale aplicate produsului până la un nivel care nu depășește valoarea cea mai mică dintre:

- nivelul taxei vamale aplicate națiunii celei mai favorizate (NCF) pentru produsul în cauză în momentul luării măsurii; sau
- nivelul de bază al taxei vamale specificat în calendarele din anexa 2-A la acord, în conformitate cu articolul 2.5 alineatul (2) din acord.

Articolul 3

Monitorizare

(1) Comisia monitorizează, începând cu data aplicării acordului, evoluția statisticilor privind importurile și exporturile de produse coreene în sectoarele sensibile care pot fi afectate de restituirile de taxe vamale și cooperează și procedează la schimburi de date în mod periodic cu statele membre și cu industria Uniunii.

(2) În baza unei cereri justificate în mod corespunzător din partea sectoarelor vizate, Comisia poate lua în considerare extinderea domeniului monitorizării, incluzând și alte sectoare.

(3) Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport anual de monitorizare cu privire la datele statistice actualizate referitoare la importurile din Coreea de produse din sectoare sensibile și din sectoarele care au fost incluse în monitorizare.

(4) Pentru o perioadă de cinci ani de la data aplicării acordului și în baza unei solicitări motivate corespunzător din partea industriei Uniunii, Comisia acordă o atenție specială eventualelor creșteri ale importurilor de produse finite sensibile originare din Coreea în Uniune, în cazul în care această creștere se poate atribui utilizării într-o proporție mai mare a unor piese sau componente importate în Coreea din țări

terțe care nu au încheiat un acord de liber schimb cu Uniunea și care fac obiectul dispozițiilor de restituire sau scutire de taxe vamale.

(5) În sensul articolului 4, cel puțin următoarele produse sunt considerate ca făcând parte din categoria produselor sensibile: textile și îmbrăcăminte (SA 2007 pozițiile 5204, 5205, 5206, 5207, 5408, 5508, 5509, 5510, 5511), produse electronice de consum (SA 2007 pozițiile 8521, 8528), autovehicule de pasageri (SA 2007 pozițiile 870321, 870322, 870323, 870324, 870331, 870332, 870333), precum și produsele incluse în lista suplimentară întocmită în conformitate cu articolul 11.

Articolul 4

Deschiderea procedurilor

(1) O anchetă se deschide la cererea unui stat membru, de către orice persoană juridică sau asociație fără personalitate juridică, care acționează în numele industriei Uniunii, sau la inițiativa Comisiei, în cazul în care Comisia consideră că există suficiente dovezi la prima vedere, constatate pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5), care să justifice deschiderea unei anchete.

(2) Cererea de deschidere a unei anchete conține dovezi că sunt îndeplinite condițiile de impunere a măsurilor de salvagardare prevăzute la articolul 2 alineatul (1). Cererea conține, în general, următoarele informații: rata și volumul creșterii importurilor la produsul în cauză în valori absolute și relative, cota de piață internă absorbită de această creștere, variațiile nivelului vânzărilor, producția, productivitatea, utilizarea capacităților, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă.

De asemenea, poate fi deschisă o anchetă și în cazul în care se constată o creștere bruscă a importurilor concentrate în unul sau mai multe state membre, cu condiția să existe suficiente dovezi la prima vedere că sunt îndeplinite condițiile pentru deschiderea unei anchete, astfel cum au fost constatate pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5).

(3) Statele membre informează Comisia în cazul în care evoluțiile importurilor din Coreea par să necesite măsuri de salvagardare. Aceste informații cuprind dovezile disponibile, astfel cum au fost stabilite pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5). Comisia transmite această informație tuturor statelor membre.

(4) Comisia consultă fără întârziere statele membre dacă primește o cerere în temeiul alineatului (1) sau dacă preconizează să deschidă o anchetă din proprie inițiativă. Consultarea cu statele membre are loc în termen de opt zile lucrătoare de la trimiterea de către Comisie a cererii sau informațiilor, astfel cum se prevede la alineatele (1) și, respectiv, (3) din prezentul articol, în cadrul comitetului menționat la articolul 14. În cazul în care, în urma consultării, par să existe dovezi suficiente la prima vedere, pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5), pentru a justifica deschiderea unei proceduri, Comisia publică un aviz în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*. Deschiderea procedurii se realizează în termen de o lună de la data primirii cererii în temeiul alineatului (1).

(5) Avizul menționat la alineatul (4):

- (a) oferă un rezumat al informațiilor primite și precizează faptul că orice informație relevantă trebuie comunicată Comisiei;
- (b) stabilește termenul în care părțile interesate își pot face cunoscut punctul de vedere în scris și pot comunica informații, în cazul în care acestea trebuie avute în vedere în timpul anchetei;
- (c) stabilește termenul în care părțile interesate pot cere să fie audiate de către Comisie în conformitate cu articolul 5 alineatul (9).

(6) Dovezile colectate în scopul deschiderii procedurilor în conformitate cu articolul 14.2 din Protocolul privind regulile de origine pot fi utilizate și pentru anchete care vizează impunerea unor măsuri de salvagardare în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute în prezentul articol, în special în primii cinci ani de la data aplicării acordului.

Articolul 5

Ancheta

(1) După deschiderea procedurii, Comisia deschide o anchetă. Perioada prevăzută la articolul 3 începe de la data în care decizia de deschidere a anchetei este publicată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

(2) Comisia poate cere statelor membre să îi furnizeze informații, caz în care statele membre iau toate măsurile necesare pentru a da curs oricăror astfel de cereri. Dacă aceste informații sunt de interes general și nu sunt confidențiale în sensul articolului 12, acestea ar trebui incluse în dosarele neconfidențiale, astfel cum se prevede la alineatul (8) din prezentul articol.

(3) Ancheta, atunci când este posibil, se finalizează în termen de șase luni de la deschidere. Acest termen poate fi prelungit cu încă trei luni în circumstanțe excepționale, cum ar fi, printre altele, numărul neobișnuit de mare al părților implicate sau situațiile de piață complexe. Comisia informează toate părțile interesate cu privire la astfel de prelungiri și explică motivele care au dus la prelungirea respectivă.

(4) Comisia adună toate informațiile pe care le consideră necesare în vederea determinării faptelor cu privire la condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) și face eforturi să verifice aceste informații în cazul în care consideră că acest lucru este necesar.

(5) În cadrul anchetei, Comisia evaluează toți factorii relevanți de natură obiectivă și măsurabilă care influențează situația industriei Uniunii, în special nivelul și volumul creșterii importurilor la produsul în cauză, în termeni absoluți și relativi, cota de piață internă absorbită de această creștere,

variațiile nivelului vânzărilor, producția, productivitatea, utilizarea capacităților, profiturile și pierderile și ocuparea forței de muncă. Această listă nu este exhaustivă și Comisia poate lua în considerare și alți factori relevanți pentru a stabili dacă există un prejudiciu grav sau o amenințare de prejudiciu grav, cum ar fi stocurile, prețurile, rentabilitatea capitalului investit, fluxul de numerar și alți factori care cauzează sau care ar fi putut cauza prejudicii grave sau prezintă o amenințare de prejudiciu grav la adresa industriei Uniunii.

(6) Părțile interesate care s-au manifestat în conformitate cu articolul 4 alineatul (5) litera (b) și reprezentanții Coreei pot lua cunoștință, prin cerere scrisă, de toate informațiile furnizate Comisiei în cadrul anchetei, cu excepția documentelor interne întocmite de către autoritățile Uniunii sau de către cele ale statelor sale membre, cu condiția ca aceste informații să fie relevante în vederea prezentării dosarului lor, să nu fie confidențiale, în sensul articolului 12, și să fie utilizate de către Comisie în cadrul anchetei. Părțile interesate care s-au manifestat pot prezenta Comisiei observațiile lor privind aceste informații. Observațiile lor sunt luate în considerare în măsura în care se bazează pe dovezi suficiente la prima vedere.

(7) Comisia se asigură că toate datele și statisticile necesare pentru anchetă sunt disponibile, inteligibile, transparente și verificabile.

(8) Imediat ce există condițiile tehnice necesare, Comisia asigură accesul online, protejat de o parolă, la dosarul neconfidențial („platforma online”), pe care îl gestionează și prin care se difuzează toate informațiile relevante și care nu sunt confidențiale în sensul articolului 12. Se acordă acces la această platformă online părților interesate de această anchetă, precum și statelor membre și Parlamentului European.

(9) Comisia audiază părțile interesate, în special în cazul în care acestea au cerut acest lucru în scris, în termenul stabilit în avizul publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, arătând că rezultatul anchetei este susceptibil de a le afecta și că există motive speciale pentru a fi audiate.

Comisia audiază aceste părți și cu alte ocazii, dacă există motive speciale pentru ca acestea să fie audiate din nou.

(10) Atunci când nu sunt furnizate informații în termenul stabilit de Comisie sau când se împiedică în mod semnificativ ancheta, se pot stabili concluzii pe baza datelor disponibile. În cazul în care Comisia constată că o parte interesată sau o țară terță a furnizat o informație falsă sau care induce în eroare, nu ține seama de această informație și poate utiliza datele disponibile.

(11) Comisia informează Coreea, în scris, cu privire la deschiderea unei anchete și se consultă cu Coreea cât mai repede posibil înainte de aplicarea unei măsuri de salvagardare bilaterale, în scopul de a reexamina informațiile care reies în urma anchetei și de a schimba puncte de vedere cu privire la măsura respectivă.

*Articolul 6***Măsuri prealabile de supraveghere**

(1) Atunci când evoluția importurilor la un produs originar din Coreea este de așa natură încât ar putea duce la una dintre situațiile menționate la articolele 2 și 3, importurile la produsul respectiv pot fi supuse unor măsuri prealabile de supraveghere.

(2) În cazul în care se constată o creștere bruscă a importurilor la produse din sectoare sensibile, concentrate în unul sau mai multe state membre, Comisia poate introduce măsuri prealabile de supraveghere.

(3) Comisia adoptă măsuri prealabile de supraveghere în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 14 alineatul (2).

(4) Măsurile prealabile de supraveghere au o perioadă de valabilitate limitată. În lipsa unor dispoziții contrare, acestea nu mai sunt valabile la sfârșitul celei de-a doua perioade de șase luni care urmează primei perioade de șase luni de la introducerea măsurilor.

*Articolul 7***Instituirea de măsuri de salvagardare provizorii**

(1) Se aplică măsuri de salvagardare provizorii în circumstanțe critice în care o întârziere ar provoca daune care ar fi dificil de reparat, în conformitate cu o constatare preliminară pe baza factorilor menționați la articolul 5 alineatul (5) conform căreia există dovezi suficiente la prima vedere că importurile unui produs originar din Coreea au crescut în urma reducerii sau eliminării unei taxe vamale în temeiul acordului și că astfel de importuri cauzează sau amenință să cauzeze un prejudiciu grav industriei Uniunii.

Comisia adoptă măsuri provizorii în conformitate cu procedura consultativă menționată la articolul 14 alineatul (2). În cazurile în care există motive imperative de urgență, inclusiv în cazul menționat la alineatul (2), Comisia adoptă imediat măsurile de salvagardare provizorii aplicabile, în conformitate cu procedura menționată la articolul 14 alineatul (4).

(2) În cazul în care un stat membru solicită intervenția imediată a Comisiei și în cazul în care sunt îndeplinite condițiile prevăzute la alineatul (1), Comisia ia o decizie în termen de cinci zile lucrătoare de la primirea cererii.

(3) Măsurile provizorii nu se aplică mai mult de 200 de zile.

(4) În cazul în care măsurile de salvagardare provizorii sunt abrogate deoarece ancheta arată că nu sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (1), orice taxă percepută în temeiul măsurilor provizorii se rambursează automat.

(5) Măsurile menționate la prezentul articol se aplică fiecărui produs pus în liberă circulație de la intrarea lor în vigoare. Cu toate acestea, respectivele măsuri nu împiedică introducerea în liberă circulație a produselor aflate deja în drum spre Uniune, cu condiția ca destinația acestora să nu mai poate fi schimbată.

*Articolul 8***Finalizarea anchetei și procedura fără măsuri**

(1) În cazul în care faptele stabilite definitiv demonstrează că condițiile prevăzute la articolul 2 alineatul (1) nu sunt îndeplinite, Comisia adoptă o decizie de închidere a anchetei și de desfășurare a procedurii de examinare menționate la articolul 14 alineatul (3).

(2) Comisia publică un raport în care prezintă rezultatele și concluziile întemeiate la care a ajuns în ceea ce privește toate chestiunile pertinente, de fapt sau de drept, asigurând protecția informațiilor confidențiale în sensul articolului 12.

*Articolul 9***Instituirea de măsuri definitive**

(1) În cazul în care rezultă din stabilirea definitivă a faptelor că sunt îndeplinite condițiile stabilite la articolul 2 alineatul (1), Comisia adoptă o decizie prin care impune măsuri de salvagardare definitive, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 14 alineatul (3).

(2) Comisia publică, acordând importanța cuvenită protejării informațiilor confidențiale în sensul articolului 12, un raport care cuprinde o sinteză a faptelor materiale și a considerațiilor relevante pentru măsurile luate.

*Articolul 10***Durata și reexaminarea măsurilor de salvagardare**

(1) O măsură de salvagardare rămâne în vigoare numai pe perioada necesară pentru a preveni sau remedia prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea. Această perioadă nu depășește doi ani, în afara cazului în care este prelungită, în conformitate cu alineatul (3).

(2) O măsură de salvagardare rămâne în vigoare, în așteptarea rezultatului revizuirii, pe durata oricărei prelungiri.

(3) Durata inițială a unei măsuri de salvagardare poate fi prelungită, în mod excepțional, cu cel mult doi ani, cu condiția stabilirii faptului că măsura de salvagardare este necesară în continuare pentru a preveni sau remedia prejudiciul grav și pentru a facilita adaptarea și cu condiția existenței dovezilor conform cărora industria din Uniune se adaptează.

(4) Prolungirile se decid în conformitate cu procedurile prevăzute în prezentul regulament aplicabile anchetelor și prin recurgerea la aceleași proceduri precum cele utilizate la instituirea măsurilor inițiale.

Durata totală a unei măsuri de salvagardare, inclusiv a oricărei măsuri provizorii, nu poate depăși patru ani.

(5) O măsură de salvagardare nu se aplică după expirarea perioadei de tranziție, în afara cazului în care Coreea este de acord cu acest lucru.

Articolul 11

Procedura de aplicare a articolului 14 din Protocolul privind regulile de origine

(1) În scopul aplicării articolului 14 din Protocolul privind regulile de origine, Comisia monitorizează îndeaproape evoluția statisticilor relevante privind importurile și exporturile atât ca valoare, cât și din punctul de vedere al cantităților, dacă este cazul, comunică periodic aceste date și prezintă rapoarte privind constatările sale Parlamentului European, Consiliului și sectorului industrial al Uniunii în cauză. Monitorizarea începe de la data aplicării acordului, iar datele sunt comunicate bilunar.

În plus față de liniile tarifare incluse la articolul 14 alineatul (1) din Protocolul privind regulile de origine, Comisia elaborează, în cooperare cu sectorul industrial din Uniune, o listă a celor mai importante linii tarifare care nu sunt specifice sectorului automobilelor, dar prezintă importanță pentru fabricarea de automobile și pentru alte sectoare conexe. Se efectuează o monitorizare specifică conform dispozițiilor de la articolul 14 alineatul (1) din Protocolul privind regulile de origine.

(2) La cererea unui stat membru sau din proprie inițiativă, Comisia analizează imediat dacă sunt întrunite condițiile pentru invocarea articolului 14 din Protocolul privind regulile de origine și își prezintă constatările în termen de 10 zile lucrătoare de la solicitare. În urma consultărilor din cadrul comitetului special la care face referire articolul 207 alineatul (3) paragraful al treilea din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, Comisia solicită consultări cu Coreea de fiecare dată când sunt întrunite condițiile prevăzute la articolul 14 din Protocolul privind regulile de origine. Comisia consideră condițiile ca fiind întrunite, printre altele, atunci când sunt atinse valorile menționate la alineatul (3) din prezentul articol.

(3) O diferență de 10 puncte procentuale este considerată ca „semnificativă” în scopul aplicării articolului 14 alineatul (2) primul paragraf litera (a) din Protocolul privind regulile de origine atunci când se evaluează rata crescută a importurilor de piese sau componente în Coreea, comparată cu o rată crescută a exporturilor de produse finite din Coreea în Uniune. O creștere de 10 % este considerată ca „semnificativă” în scopul aplicării articolului 14 alineatul (2) primul paragraf litera (b) din Protocolul privind regulile de origine atunci când se evaluează creșterea exporturilor din Coreea în Uniune de produse finite în valoare absolută sau prin raportare la producția Uniunii. Creșterile înregistrate sub aceste limite pot fi, de asemenea, considerate „semnificative” de la caz la caz.

Articolul 12

Confidențialitate

(1) Informațiile primite în aplicarea prezentului regulament nu sunt utilizate decât în scopul în care au fost cerute.

(2) Nicio informație de natură confidențială sau nicio informație furnizată în mod confidențial, primită în aplicarea prezentului regulament, nu este divulgată fără autorizarea specifică a celui care o furnizează.

(3) Fiecare cerere de tratament confidențial indică motivele pentru care informația este confidențială. Cu toate acestea, în cazul în care persoana care a furnizat informația nu dorește nici să o facă publică, nici să autorizeze divulgarea acesteia în termeni generali sau sub formă de rezumat, și în cazul în

care se constată că o cerere de tratament confidențial nu este justificată, informația în cauză poate să nu fie luată în considerare.

(4) În orice caz, o informație este considerată confidențială atunci când divulgarea ei poate avea consecințe nefavorabile semnificative pentru cel care a furnizat-o sau pentru cel care este sursa acesteia.

(5) Alineatele (1)-(4) nu împiedică autoritățile Uniunii să facă trimitere la informațiile cu caracter general și, în special, la motivele pe care sunt bazate deciziile luate în temeiul prezentului regulament. Totuși, aceste autorități țin seama de interesul legitim al persoanelor fizice și juridice care doresc ca secretele lor de afaceri să nu fie divulgate.

Articolul 13

Raport

(1) Comisia publică un raport anual privind aplicarea și punerea în aplicare a acordului. Raportul include informații cu privire la activitățile diferitelor organisme responsabile de monitorizarea punerii în aplicare a acordului și a îndeplinirii obligațiilor ce decurg din acesta, inclusiv a obligațiilor referitoare la barierele comerciale.

(2) Secțiuni speciale ale raportului se referă la îndeplinirea obligațiilor în temeiul capitolului 13 al acordului și la activitățile Grupului consultativ intern și ale Forumului societății civile.

(3) Raportul prezintă, de asemenea, un rezumat al statisticilor și evoluțiilor schimburilor comerciale cu Coreea. Se menționează în mod expres rezultatele monitorizării restituirilor de drepturi vamale.

(4) Raportul conține informații cu privire la punerea în aplicare a prezentului regulament.

(5) În termen de o lună de la publicarea raportului de către Comisie, Parlamentul European poate să invite Comisia la o reuniune ad-hoc a comisiei sale competente pentru subiectul în cauză pentru a prezenta și a explica orice aspecte legate de punerea în aplicare a acordului.

Articolul 14

Procedura comitetului

(1) Comisia este asistată de comitetul înființat prin articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 260/2009 al Consiliului din 26 februarie 2009 privind regimul comun aplicabil importurilor⁽¹⁾. Comitetul respectiv este un comitet în sensul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 4 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(3) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

(4) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 8 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011, în coroborare cu articolul 4 din acesta.

(5) Alineatele (2), (3) și (4) nu aduc în niciun fel atingere exercitării de către Parlamentul European și Consiliu a competențelor stabilite prin articolul 11 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

⁽¹⁾ JO L 84, 31.3.2009, p. 1.

*Articolul 15***Intrare în vigoare**

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Regulamentul se aplică de la data aplicării acordului, astfel cum este prevăzut la articolul 15.10 din acesta. În *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* se publică un aviz care precizează data aplicării acordului.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 mai 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

GYŐRI E.

ANEXA I

DECLARAȚIA COMISIEI

Comisia salută acordul la care Parlamentul European și Consiliul au ajuns în cadrul primei lecturi a Regulamentului privind măsurile de salvagardare.

Potrivit prevederilor din regulament, Comisia va prezenta un raport anual Parlamentului European și Consiliului cu privire la punerea în aplicare a ALS UE-Coreea și va fi pregătită să discute cu comisia competentă pentru subiectul în cauză a Parlamentului European eventuale chestiuni ce pot apărea în urma punerii în aplicare a acordului.

În acest sens, Comisia dorește să facă următoarele observații:

- (a) Comisia va monitoriza îndeaproape punerea în aplicare de către Coreea a angajamentelor sale privind aspectele de reglementare, în special a angajamentelor referitoare la reglementările tehnice din sectorul automobilelor. Monitorizarea va include toate aspectele privind barierele netarifare, iar rezultatele monitorizării vor fi documentate și raportate Parlamentului European și Consiliului;
- (b) de asemenea, Comisia va acorda o atenție deosebită punerii în aplicare efective a angajamentelor referitoare la muncă și la mediu cuprinse în capitolul 13 din ALS (Comerțul și dezvoltarea durabilă). În acest sens, Comisia va solicita recomandări din partea grupului consultativ intern, care va include reprezentanți ai patronatului, ai sindicatelor și ai organizațiilor neguvernamentale. Punerea în aplicare a capitolului 13 din ALS va fi documentată în mod corespunzător și raportată Parlamentului European și Consiliului.

De asemenea, Comisia recunoaște că este important să se prevadă o protecție eficace în cazul unor creșteri subite ale importurilor în sectoarele sensibile, inclusiv în cel al automobilelor mici. Monitorizarea sectoarelor sensibile va include automobilele, textilele și produsele electronice de consum. În acest sens, Comisia observă că sectorul automobilelor mici poate fi considerat o piață relevantă pentru efectuarea unei anchete de salvagardare.

Comisia observă că desemnarea unor zone industriale libere externe în Peninsula Coreeană, în conformitate cu dispozițiile de la articolul 12 din Protocolul privind regulile de origine, ar necesita încheierea unui acord internațional între părți, pe care Parlamentul European ar trebui să-l aprobe. Comisia va informa pe deplin Parlamentul cu privire la dezbaterile din cadrul comitetului pentru zonele industriale libere externe din Peninsula Coreeană.

În final, Comisia observă de asemenea că, în cazul în care hotărăște să prelungească, din cauza unor circumstanțe excepționale, ancheta în conformitate cu articolul 5 alineatul (3), aceasta se va asigura că prelungirea în cauză nu depășește data expirării eventualelor măsuri provizorii introduse în conformitate cu articolul 7.

ANEXA II

DECLARAȚIE COMUNĂ

Comisia și Parlamentul European au căzut de acord cu privire la importanța unei cooperări strânse pentru monitorizarea punerii în aplicare a Acordului de liber schimb (ALS) UE-Coreea și a Regulamentului privind măsurile de salvagardare. În acest scop, cele două instituții au convenit cu privire la următoarele aspecte:

- în cazul în care Parlamentul European adoptă o recomandare privind deschiderea unei anchete de salvagardare, Comisia analizează cu atenție dacă sunt întrunite condițiile specificate în regulament privind deschiderea unei anchete din oficiu. În cazul în care Comisia consideră că aceste condiții nu sunt întrunite, aceasta prezintă un raport comisiei responsabile a Parlamentului European, care conține o explicație privind toți factorii relevanți pentru deschiderea unei astfel de anchete;
 - la solicitarea comisiei responsabile a Parlamentului European, Comisia îi raportează cu privire la orice aspecte specifice referitoare la îndeplinirea de către Coreea a angajamentelor sale privind măsurile netarifare sau a angajamentelor ce îi revin în temeiul capitolului 13 (Comerțul și dezvoltarea durabilă) din ALS.
-

REGULAMENTUL (UE) NR. 512/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI
din 11 mai 2011

de modificare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 al Consiliului de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare pentru perioada cuprinsă între 1 ianuarie 2009 și 31 decembrie 2011

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 207 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽¹⁾,

întrucât:

- (1) Din 1971, Uniunea acordă preferințe comerciale țărilor în curs de dezvoltare, în cadrul sistemului său generalizat de preferințe (denumit în continuare „SGP”). Acesta a fost pus în aplicare prin intermediul unor regulamente succesive de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare (denumit în continuare „sistemul”) cu perioade de aplicare, în general, de trei ani.
- (2) Sistemul actual a fost stabilit prin Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului ⁽²⁾ și se aplică până la 31 decembrie 2011. Prezentul regulament ar trebui să asigure că funcționarea sistemului continuă să se aplice după această dată.
- (3) Viitoarele îmbunătățiri ale sistemului ar trebui să se bazeze pe o propunere a Comisiei pentru un nou regulament (denumit în continuare „viitorul regulament”), care ar trebui să țină cont de aspectele relevante referitoare la eficacitatea Regulamentului (CE) nr. 732/2008 în ceea ce privește îndeplinirea obiectivelor sistemului. Viitorul regulament ar trebui să cuprindă modificările necesare pentru a menține eficacitatea sistemului. De asemenea, este esențial ca propunerea Comisiei să ia în considerare date comerciale statistice, care au devenit disponibile în iulie 2010, referitoare la importurile care fac obiectul sistemului pentru perioada care include anul 2009, un an marcat de o scădere accentuată a comerțului mondial, inclusiv cel al țărilor în curs de dezvoltare. Este la fel de important să se asigure informarea corespunzătoare a operatorilor economici și a țărilor beneficiare cu privire la schimbările care vor fi aduse de viitorul regulament. Din aceste motive, perioada rămasă de aplicare a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 nu este suficientă pentru a permite Comisiei să elaboreze o propunere și pentru adoptarea ulterioară a viitorului regulament în conformitate cu procedura legislativă ordinară. Totuși, este de dorit să se asigure continuitatea funcționării sistemului după data de 31 decembrie 2011, până ce viitorul regulament este adoptat și se aplică.

- (4) Perioada de prelungire a Regulamentului (CE) nr. 732/2008 nu ar trebui să fie nelimitată. În consecință, în scopul de a asigura timpul necesar procedurii legislative de adoptare a noului SGP, perioada de aplicare a regulamentului respectiv ar trebui prelungită până la 31 decembrie 2013. În cazul în care viitorul regulament intră în vigoare înainte de data respectivă, perioada de prelungire ar trebui scurtată în consecință.
- (5) Sunt necesare unele modificări tehnice ale Regulamentului (CE) nr. 732/2008 pentru a asigura coerență și continuitate în funcționarea sistemului.
- (6) Țările în curs de dezvoltare care îndeplinesc criteriile de eligibilitate ale regimului special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante (SGP+) ar trebui să poată beneficia de preferințele tarifare suplimentare din cadrul regimului respectiv dacă, la cererea acestora, până la 31 octombrie 2011 sau 30 aprilie 2013, Comisia hotărăște să le acorde regimul special de încurajare până la 15 decembrie 2011 sau, respectiv, 15 iunie 2013. Țările în curs de dezvoltare cărora li s-au acordat deja beneficii în cadrul regimului special de încurajare, ca urmare a Deciziei 2008/938/CE a Comisiei din 9 decembrie 2008 privind lista cu țările beneficiare care îndeplinesc condițiile pentru un regim special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernări, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului ⁽³⁾ și a Deciziei 2010/318/UE a Comisiei din 9 iunie 2010 privind țările beneficiare care îndeplinesc condițiile pentru un regim special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante pentru perioada cuprinsă între 1 iulie 2010 și 31 decembrie 2011, prevăzută în Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului ⁽⁴⁾, ar trebui să își păstreze acest statut în timpul prelungirii sistemului actual.
- (7) Prin urmare, Regulamentul (CE) nr. 732/2008 ar trebui modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Regulamentul (CE) nr. 732/2008 se modifică după cum urmează:

1. Titlul se înlocuiește cu următoarele:

„Regulamentul (CE) nr. 732/2008 al Consiliului din 22 iulie 2008 de aplicare a unui sistem generalizat de preferințe tarifare începând cu 1 ianuarie 2009 și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 552/97 și (CE) nr. 1933/2006 și a Regulamentelor (CE) nr. 1100/2006 și (CE) nr. 964/2007 ale Comisiei”.

⁽¹⁾ Poziția Parlamentului European din 24 martie 2011 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 14 aprilie 2011.

⁽²⁾ JO L 211, 6.8.2008, p. 1.

⁽³⁾ JO L 334, 12.12.2008, p. 90.

⁽⁴⁾ JO L 142, 10.6.2010, p. 10.

2. La articolul 8 alineatul (2) al doilea paragraf, se adaugă următoarele litere:

„(c) în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iii) – datele disponibile la 1 septembrie 2010, ca medie anuală pe trei ani consecutivi;

(d) în sensul articolului 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iv) – datele disponibile la 1 septembrie 2012, ca medie anuală pe trei ani consecutivi.”

3. Articolul 9 se modifică după cum urmează:

(a) la alineatul (1) litera (a), după punctul (ii) se introduc următoarele:

„sau

(iii) până la 31 octombrie 2011, pentru a beneficia de regimul special de încurajare începând cu 1 ianuarie 2012;

sau

(iv) până la 30 aprilie 2013, pentru a beneficia de regimul special de încurajare începând cu 1 iulie 2013;”;

(b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(i) a doua teză se înlocuiește cu următorul text:

„Țările care beneficiază de regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante pe baza unei cereri în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (i) nu sunt obligate să prezinte o cerere în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (ii), al alineatului (1) litera (a) punctul (iii) sau al alineatului (1) litera (a) punctul (iv).”;

(ii) se adaugă următorul paragraf:

„Țările care beneficiază de regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante pe baza unei cereri în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (ii) nu sunt obligate să prezinte o cerere în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (iii) sau al alineatului (1) litera (a) punctul (iv). Țările care beneficiază de regimul special de încurajare a dezvoltării durabile și a bunei guvernante pe baza unei cereri în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (iii) nu sunt obligate să prezinte o cerere în temeiul alineatului (1) litera (a) punctul (iv).”

4. Articolul 10 alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) după litera (b) se introduce cuvântul „sau”;

(b) se adaugă următoarele litere:

„(c) până la 15 decembrie 2011, în cazul unei cereri depuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iii); sau

(d) până la 15 iunie 2013, în cazul unei cereri depuse în conformitate cu articolul 9 alineatul (1) litera (a) punctul (iv).”

5. La articolul 32 alineatul (2), textul: „31 decembrie 2011” se înlocuiește cu textul: „31 decembrie 2013 sau până la o dată prevăzută de viitorul regulament, luându-se în considerare acea dată care este mai apropiată”.

Articolul 2

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 mai 2011.

Pentru Parlamentul European
Președintele
J. BUZEK

Pentru Consiliu
Președintele
GYŐRI E.

REGULAMENTUL (UE) NR. 513/2011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI**din 11 mai 2011****de modificare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 privind agențiile de rating de credit****(Text cu relevanță pentru SEE)**

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 114,

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Băncii Centrale Europene ⁽¹⁾,având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ⁽²⁾,hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ⁽³⁾,

întrucât:

(1) Raportul final, publicat la 25 februarie 2009 de un grup de experți la nivel înalt condus de Jacques de Larosière în cadrul unui mandat din partea Comisiei, conchidea asupra necesității consolidării cadrului de supraveghere a sectorului financiar în Uniunea Europeană pentru a se reduce pe viitor riscul apariției crizelor financiare și gravitatea acestora. Acesta a recomandat reformarea în profunzime a structurii de supraveghere. Grupul de experți a conchis, de asemenea, că ar trebui creat un Sistem european al supraveghetorilor financiari (SESF), care să cuprindă trei autorități europene de supraveghere – una pentru sectorul bancar, una pentru sectorul asigurărilor și pensiilor ocupaționale și una pentru sectorul valorilor mobiliare – și a recomandat crearea unui Consiliu european pentru riscuri sistemice.

(2) În comunicarea sa din 4 martie 2009, intitulată „Stimularea redresării economice europene”, Comisia a propus prezentarea unui proiect legislativ de înființare a SESF, iar în comunicarea din 27 mai 2009, intitulată „Supravegherea financiară europeană”, aceasta a oferit mai multe detalii despre arhitectura posibilă a acestui nou cadru de supraveghere, subliniind specificitatea supravegherii agențiilor de rating de credit.

(3) Consiliul European, în Concluziile sale din 19 iunie 2009, a recomandat instituirea SESF, constând într-o rețea de autorități naționale de supraveghere financiară care să colaboreze cu trei noi autorități europene de supraveghere. SESF ar trebui să vizeze îmbunătățirea calității și a consecvenței supravegherii naționale, consolidarea controlului grupurilor transfrontaliere prin înființarea unor colegii de supraveghetori și instituirea unui cadru de reglementare european unic aplicabil tuturor participanților la piețele financiare din cadrul pieței interne. Consiliul European a subliniat faptul că o autoritate europeană pentru valori mobiliare și piețe ar trebui să aibă competențe de supraveghere în domeniul agențiilor de rating de credit. Mai mult, Comisia ar trebui să își păstreze competențele legate de asigurarea punerii în aplicare a tratatelor, în special în ceea ce privește Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), titlul VII capitolul I, referitor la normele comune privind concurența, conform dispozițiilor adoptate pentru punerea în aplicare a respectivelor norme.

(4) Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁴⁾ a instituit Autoritatea europeană de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe) (AEVMP).

(5) Sfera competențelor AEVMP ar trebui să fie clar definită, astfel încât participanții la piața financiară să poată identifica autoritatea competentă în domeniul de activitate al agențiilor de rating de credit. AEVMP ar trebui să i se atribuie competența generală în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului ⁽⁵⁾ în ceea ce privește chestiunile legate de înregistrarea și supravegherea continuă a agențiilor de rating de credit înregistrate.

(6) AEVMP ar trebui să fie singura responsabilă pentru înregistrarea și supravegherea agențiilor de rating din Uniune. În cazurile în care AEVMP delegă anumite sarcini autorităților competente, AEVMP ar trebui să fie în continuare responsabilă din punct de vedere juridic. Șefii autorităților competente și alți membri ai personalului acestora ar trebui să fie implicați în procesul decizional din cadrul AEVMP, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, acționând în calitate de membri ai organismelor AEVMP, precum Consiliul de supraveghere al AEVMP sau grupurile de lucru interne ale AEVMP. AEVMP ar trebui să aibă competența exclusivă de a încheia acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țările terțe. În măsura în care autoritățile competente participă la procesul decizional din cadrul AEVMP sau atunci când execută sarcini în numele AEVMP, acestea ar trebui să intre sub incidența respectivelor acorduri de cooperare.

⁽¹⁾ JO C 337, 14.12.2010, p. 1.

⁽²⁾ JO C 54, 19.2.2011, p. 37.

⁽³⁾ Poziția Parlamentului European din 15 decembrie 2010 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 11 aprilie 2011.

⁽⁴⁾ JO L 331, 15.12.2010, p. 84.

⁽⁵⁾ JO L 302, 17.11.2009, p. 1.

- (7) Transparența informațiilor furnizate agenției desemnate de rating de către emitentul unui instrument financiar pentru care se acordă un rating ar putea reprezenta o valoare adăugată semnificativă pentru funcționarea pieței și protecția investitorilor. Prin urmare, ar trebui să se analizeze cele mai bune modalități de sporire a transparenței informațiilor care stau la baza ratingurilor tuturor instrumentelor financiare. În primul rând, punerea informațiilor respective la dispoziția altor agenții de rating înregistrate sau certificate poate consolida competiția dintre agențiile de rating, deoarece ar putea duce, în special, la creșterea numărului de ratinguri nesolicitate. Acordarea unor astfel de ratinguri nesolicitate ar trebui să promoveze utilizarea mai multor ratinguri per instrument financiar. De asemenea, acest lucru poate contribui la evitarea posibilelor conflicte de interese, în special în cadrul utilizării modelului „emitentul plătește”, și ar trebui să îmbunătățească calitatea ratingurilor. În al doilea rând, punerea informațiilor respective la dispoziția întregii piețe ar putea spori și capacitatea investitorilor de a-și elabora propriile analize de risc bazând diligența necesară pe aceste informații suplimentare. O asemenea punere la dispoziție ar putea duce și la diminuarea recurgerii la ratingurile de credit emise de agențiile de rating. Pentru a realiza aceste obiective fundamentale, Comisia ar trebui să evalueze mai în amănunt aspectele respective examinând domeniul adecvat de aplicare al acestei obligații de comunicare a informațiilor, având în vedere impactul asupra piețelor locale ale instrumentelor de securitizare, dialogul aprofundat cu părțile interesate, monitorizarea piețelor și evoluțiile în materie de reglementare, precum și experiența acumulată de alte jurisdicții. În urma acestei evaluări, Comisia ar trebui să prezinte propuneri legislative corespunzătoare. Evaluarea făcută de Comisie asupra acestor propuneri ar trebui să permită definirea unor noi obligații privind transparența în modul cel mai adecvat pentru a răspunde interesului public și cel mai consecvent cu protecția investitorilor.
- (8) Deoarece ratingurile de credit sunt utilizate în întreaga Uniune, distincția tradițională dintre autoritatea competentă din țara de origine și celelalte autorități competente, precum și utilizarea unei coordonări de către colegiile de supraveghetori nu reprezintă structura cea mai adecvată pentru supravegherea agențiilor de rating de credit. Odată cu înființarea AEVMP, nu mai este necesară menținerea acestei structuri. Procesul de înregistrare ar trebui să fie astfel simplificat, iar termenele ar trebui să fie reduse corespunzător.
- (9) AEVMP ar trebui să dețină responsabilitatea înregistrării și a supravegherii continue a agențiilor de rating de credit, însă nu ar trebui să fie responsabilă cu controlul utilizatorilor ratingurilor de credit. Prin urmare, autoritățile competente desemnate în temeiul legislației sectoriale relevante în vederea supravegherii instituțiilor de credit, a societăților de investiții, a întreprinderilor de asigurări generale, a întreprinderilor de asigurări de viață, a întreprinderilor de reasigurare, a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), a instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și a fondurilor de investiții alternative ar trebui să rămână responsabile cu supravegherea utilizării ratingurilor de credit de către aceste instituții financiare și entități, care sunt supravegheate la nivel național în contextul și în scopul aplicării altor directive privind serviciile financiare și utilizării ratingurilor de credit în prospecte.
- (10) Este necesar un instrument eficient pentru elaborarea unor standarde tehnice de reglementare armonizate care să faciliteze aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 în practica de zi cu zi și care să asigure condiții de concurență echitabile și o protecție adecvată a investitorilor și a consumatorilor din întreaga Uniune. Ca organism cu expertiză foarte specializată, este eficient și adecvat ca elaborarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare să fie încredințată AEVMP.
- (11) În domeniul agențiilor de rating de credit, AEVMP ar trebui să prezinte Comisiei proiecte de standarde tehnice de reglementare referitoare la informațiile pe care agențiile de rating de credit trebuie să le furnizeze în cererile lor de înregistrare, la informațiile pe care trebuie să le furnizeze agențiile de rating în cererea de certificare și pentru o evaluare a importanței lor sistemice în ceea ce privește stabilitatea financiară sau integritatea piețelor financiare, la prezentarea informațiilor – inclusiv structura, formatul, metoda și perioada de raportare – pe care o agenție de rating de credit trebuie să le facă publice, precum și cu privire la evaluarea conformității metodologiilor de rating de credit cu cerințele prevăzute în Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 și la conținutul și formatul rapoartelor periodice privind datele din cadrul ratingurilor, care trebuie solicitate din partea unei agenții de rating în scopul supravegherii continue de către AEVMP. În conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, proiectele de standarde tehnice respective ar trebui avizate de Comisie pentru a li se conferi forță juridică obligatorie. La dezvoltarea proiectelor de standarde tehnice de reglementare, AEVMP ar trebui să ia în considerare și, dacă este potrivit și necesar, să actualizeze orientările emise deja de Comitetul autorităților europene de reglementare a piețelor valorilor mobiliare cu privire la conținutul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.
- (12) În domeniile neacoperite de standardele tehnice de reglementare, AEVMP ar trebui să fie abilitată să emită și să actualizeze orientări neobligatorii cu privire la aspecte legate de aplicarea Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.
- (13) Pentru a-și îndeplini eficient sarcinile, AEVMP ar trebui să poată solicita, printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, toate informațiile necesare din partea agențiilor de rating de credit, a persoanelor implicate în activități de rating de credit, a entităților cărora li se acordă ratinguri și a părților terțe legate de acestea, a părților terțe cărora agențiile de rating de credit le-au externalizat anumite funcții operaționale, precum și a altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu agențiile de rating de credit sau cu activitățile de rating de credit. Grupul acestora din urmă ar trebui să cuprindă, de exemplu, personalul unei agenții de rating de credit care nu este direct implicat în activitățile de rating, dar care, datorită funcției sale în cadrul agenției de rating, poate deține informații importante cu privire la un anumit caz. Societățile care au furnizat servicii agenției de rating de credit pot face de asemenea parte din această categorie. Întreprinderile care utilizează ratingurile de credit nu ar trebui să facă parte din această categorie. În cazul în care AEVMP solicită aceste informații printr-o cerere simplă, adresantul nu este obligat să le furnizeze, dar, în situația în care o face în mod voluntar, informațiile furnizate ar

trebui să nu fie incorecte sau să nu inducă în eroare. Astfel de informații ar trebui să se pună la dispoziție fără întârziere.

- (14) Pentru a-și exercita în mod eficient competențele de supraveghere, AEVMP ar trebui să poată efectua investigații și inspecții la fața locului.
- (15) Autoritățile competente ar trebui să comunice toate informațiile solicitate în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009 și să asiste AEVMP și să colaboreze cu aceasta. AEVMP și autoritățile competente ar trebui, de asemenea, să coopereze îndeaproape cu autoritățile sectoriale competente responsabile cu supravegherea întreprinderilor menționate la articolul 4 alineatul (1) din Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. AEVMP ar trebui să poată delega sarcini de supraveghere specifice autorității competente dintr-un stat membru, de exemplu în cazurile în care o sarcină de supraveghere necesită cunoștințe și experiență în ceea ce privește condițiile locale, mai ușor disponibile la nivel național. Tipul de sarcini care ar trebui să poată fi delegate cuprinde efectuarea unor sarcini de investigare specifice și a inspecțiilor la fața locului. Înainte de delegarea sarcinilor, AEVMP ar trebui să consulte autoritatea competentă relevantă cu privire la condițiile detaliate referitoare la delegarea sarcinilor, inclusiv sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată, calendarul pentru îndeplinirea sarcinii și transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și către aceasta. AEVMP ar trebui să ramburseze autorităților competente costurile efectuării unei sarcini delegate în conformitate cu un regulament privind taxele care să fie adoptat de Comisie prin intermediul unui act delegat. AEVMP ar trebui să nu poată delega competența de a adopta decizii privind înregistrarea.
- (16) Este necesar să se garanteze că autoritățile competente pot solicita ca AEVMP să examineze dacă sunt îndeplinite condițiile de retragere a înregistrării unei agenții de rating de credit și ca AEVMP să suspende utilizarea ratingurilor dacă se consideră că respectiva agenție de rating de credit încalcă în mod grav și persistent Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. AEVMP ar trebui să evalueze aceste solicitări și să ia măsurile adecvate.
- (17) AEVMP ar trebui să poată impune penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga agențiile de rating de credit să înceteze o încălcare, să furnizeze informații complete solicitate de AEVMP sau să se supună unei investigații sau unei inspecții la fața locului.
- (18) AEVMP ar trebui să poată de asemenea să le impună amenzi acestora, în cazul în care constată că acestea au săvârșit, în mod intenționat sau din neglijență, o încălcare a Regulamentului (CE) nr. 1060/2009. Amenzile ar trebui impuse în funcție de gravitatea încălcării. Încălcările ar trebui împărțite în grupuri diferite pentru care ar trebui să se stabilească amenzi specifice. Pentru a calcula o amendă referitoare la o anumită încălcare, AEVMP ar trebui să utilizeze o metodologie în două etape care să constea în stabilirea unui cuantum de bază pentru amendă și ajustarea acestui cuantum de bază, dacă este necesar, cu ajutorul anumitor coeficienți. Cuantumul de bază ar trebui stabilit ținându-se seama de cifra de afaceri anuală a agenției de rating în cauză, iar ajustările ar trebui efectuate prin creșterea sau diminuarea cuantumului de bază în urma aplicării coeficienților relevanți în conformitate cu prezentul regulament.
- (19) Prezentul regulament stabilește coeficienți legați de circumstanțe agravante sau atenuante pentru a acorda AEVMP instrumentele necesare în vederea determinării unei amenzi proporționale cu gravitatea încălcării săvârșite de o agenție de rating, ținând seama de circumstanțele săvârșirii încălcării.
- (20) Înainte de luarea unei decizii de a aplica amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, AEVMP ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate în vederea respectării dreptului acestora la apărare.
- (21) Statele membre ar trebui să își mențină competențele în ceea ce privește stabilirea și punerea în aplicare a normelor privind sancțiunile aplicabile în cazul încălcării obligației de către instituțiile financiare și a alte entități de a utiliza, în scopuri de reglementare, numai ratingurile de credit acordate de agenții de rating înregistrate în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1060/2009.
- (22) Prezentul regulament nu ar trebui să instituie un precedent în ceea ce privește impunerea de către autoritățile europene de supraveghere a unor penalități financiare sau nefinanciare participanților la piața financiară sau altor întreprinderi, în legătură cu alte tipuri de activitate.
- (23) AEVMP ar trebui să se abțină de la impunerea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu, în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă în temeiul unei fapte identice sau al unor fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

- (24) Deciziile AEVMP de impunere a unor amenzi și penalități cu titlu cominatoriu ar trebui fie executorii, iar executarea ar trebui să fie reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe al cărui teritoriu are loc aceasta. Normele de procedură civilă nu ar trebui să includă norme de procedură penală, dar ar trebui să poată include norme de procedură administrativă.
- (25) În cazul unei încălcări săvârșite de o agenție de rating de credit, AEVMP ar trebui să fie abilitată să ia o serie de măsuri de supraveghere, incluzând, dar fără a se limita la obligarea agenției de rating de credit să pună capăt încălcării, suspendarea utilizării ratingurilor, în scopuri de reglementare, interzicerea temporară a acordării de ratinguri de către agenția de rating de credit respectivă și, în ultimă instanță, retragerea înregistrării în cazul în care agenția de rating de credit a încălcat în mod grav sau repetat Regulamentul (CE) nr. 1060/2009. Măsurile de supraveghere ar trebui aplicate de AEVMP ținând seama de natura și de gravitatea încălcării și ar trebui să respecte principiul proporționalității. Înainte de luarea unei decizii privind măsurile de supraveghere, AEVMP ar trebui să le acorde persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate în vederea respectării dreptului acestora la apărare.
- (26) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în special de Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene și de tradițiile constituționale din statele membre. În consecință, în interpretarea și aplicarea prezentului regulament ar trebui să se respecte drepturile în conformitate cu principiile respective, inclusiv cele referitoare la libertatea presei și libertatea de exprimare în mijloacele de comunicare în masă, precum și dreptul la interpretare și traducere al celor care nu vorbesc sau nu înțeleg limba în care se desfășoară procedurile, ca parte a dreptului general la un proces echitabil.
- (27) Din motive de securitate juridică, este oportun să se prevadă măsuri de tranziție clare pentru transmiterea dosarelor și a documentelor de lucru de la autoritățile competente către AEVMP.
- (28) Înregistrarea de către o autoritate competentă a unei agenții de rating de credit ar trebui să rămână valabilă pe întreg teritoriul Uniunii după transferarea competențelor de supraveghere de la autoritățile competente către AEVMP.
- (29) Comisia ar trebui să fie abilitată să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 290 din TFUE pentru a modifica și detalia suplimentar criteriile de evaluare a echivalenței cadrului de reglementare și de supraveghere al unei țări terțe pentru a se ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, pentru a adopta un regulament privind taxele și norme detaliate privind amenziile și penalitățile cu titlu cominatoriu și pentru a modifica anexele Regulamentului (CE) nr. 1060/2009. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți.
- (30) În pregătirea și elaborarea actelor delegate, Comisia ar trebui să asigure transmiterea continuă și din timp a informațiilor și documentelor relevante către Parlamentul European și Consiliul.
- (31) Parlamentul European și Consiliul ar trebui să aibă la dispoziție trei luni de la data notificării pentru a formula obiecțiuni la un act delegat. La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, ar trebui să fie posibil ca această perioadă să fie prelungită cu trei luni în ceea ce privește principalele domenii de interes. Ar trebui, de asemenea, să fie posibil ca Parlamentul European și Consiliul să informeze celelalte instituții în legătură cu intenția lor de a nu formula obiecțiuni. Această aprobare rapidă a actelor delegate este foarte indicată în situația în care trebuie respectate termene-limită, de exemplu pentru a respecta calendarul stabilit în actul de bază pentru adoptarea de către Comisie a actelor delegate.
- (32) În Declarația cu privire la articolul 290 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, anexată la Actul final al Conferinței interguvernamentale care a adoptat Tratatul de la Lisabona, Conferința a luat act de intenția Comisiei de a consulta în continuare experții desemnați de statele membre pentru elaborarea proiectelor de acte delegate în domeniul serviciilor financiare, în conformitate cu practicile consacrate.
- (33) Directiva 95/46/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 24 octombrie 1995 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date ⁽¹⁾ se aplică prelucrării datelor cu caracter personal, efectuate în sensul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.
- (34) Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date ⁽²⁾ este pe deplin aplicabil în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în sensul Regulamentului (CE) nr. 1060/2009.

⁽¹⁾ JO L 281, 23.11.1995, p. 31.

⁽²⁾ JO L 8, 12.1.2001, p. 1.

- (35) Deoarece obiectivele prezentului regulament, și anume instituirea unui cadru de supraveghere eficient și eficace pentru agențiile de rating de credit prin încredințarea supravegherii activităților de rating din Uniune unei singure autorități de supraveghere, asigurarea unui punct unic de contact pentru agențiile de rating de credit și garantarea aplicării consecvente a normelor pentru agențiile de rating de credit, nu pot fi realizate în mod satisfăcător la nivelul statelor membre și, prin urmare, având în vedere structura și impactul paneuropean al activităților de rating de credit care trebuie supravegheate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii, Uniunea poate adopta măsuri în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este menționat la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective.
- (36) Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 ar trebui, prin urmare, modificat în consecință,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Articolul 1

Modificări

Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. La articolul 3 alineatul (1), se adaugă următoarele litere:

- „(p) «autorități competente» înseamnă autoritățile pe care fiecare stat membru le desemnează în conformitate cu articolul 22;
- (q) «legislație sectorială» înseamnă actele juridice ale Uniunii menționate la articolul 4 alineatul (1) primul paragraf;
- (r) «autorități sectoriale competente» înseamnă autoritățile naționale competente desemnate în temeiul legislației sectoriale relevante în vederea supravegherii instituțiilor de credit, a societăților de investiții, a întreprinderilor de asigurări generale, a întreprinderilor de asigurări de viață, a întreprinderilor de reasigurare, a organismelor de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), a instituțiilor pentru furnizarea de pensii ocupaționale și a fondurilor de investiții alternative.”

2. Articolul 4 se modifică după cum urmează:

- (a) la alineatul (1), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(1) Instituțiile de credit, astfel cum sunt definite în Directiva 2006/48/CE, societățile de investiții, astfel cum sunt definite în Directiva 2004/39/CE, întreprinderile de asigurări generale care intră sub incidența Primei Directive 73/239/CEE a Consiliului din 24 iulie 1973 de coordonare a actelor cu putere de lege și a

actelor administrative privind inițierea și exercitarea activității de asigurare generală directă (*), întreprinderile de asigurări de viață, astfel cum sunt definite în Directiva 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață (**), întreprinderile de reasigurare, astfel cum sunt definite în Directiva 2005/68/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 noiembrie 2005 privind reasigurarea (***), OPCVM, astfel cum sunt definite în Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM) (****), instituțiile pentru furnizarea de pensii ocupaționale, astfel cum sunt definite în Directiva 2003/41/CE și fondurile de investiții alternative pot utiliza ratinguri de credit în scopuri de reglementare numai dacă acestea sunt acordate de agenții de rating de credit stabilite în Uniune și înregistrate în conformitate cu prezentul regulament.

(*) JO L 228, 16.8.1973, p. 3.

(**) JO L 345, 19.12.2002, p. 1.

(***) JO L 323, 9.12.2005, p. 1.

(****) JO L 302, 17.11.2009, p. 32.”;

- (b) alineatul (3) se modifică după cum urmează:

- (i) literele (b), (c) și (d) se înlocuiesc cu următorul text:

„(b) agenția de rating de credit a verificat și este în măsură să demonstreze în permanență Autorității europene de supraveghere (Autorității europene pentru valori mobiliare și piețe) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (*) (AEVMP) faptul că desfășurarea de către agenția de rating de credit din țara terță a unor activități de rating de credit care au drept rezultat acordarea ratingului care trebuie avizat îndeplinește cerințe cel puțin la fel de stricte precum cele prevăzute la articolele 6-12;

(c) capacitatea AEVMP de a evalua și de a monitoriza respectarea de către agenția de rating cu sediul într-o țară terță a cerințelor menționate la litera (b) nu este limitată;

(d) agenția de rating de credit pune la dispoziția AEVMP, la solicitarea acesteia, toate informațiile necesare pentru a permite AEVMP să supravegheze în permanență respectarea cerințelor prezentului regulament;

(*) JO L 331, 15.12.2010, p. 84.”;

(ii) litera (h) se înlocuiește cu următorul text:

„(h) există un acord de cooperare adecvat între AEVMP și autoritatea de supraveghere relevantă a agenției de rating de credit stabilită într-o țară terță. AEVMP se asigură că astfel de acorduri de cooperare specifică cel puțin:

(i) mecanismul pentru schimbul de informații dintre AEVMP și autoritatea de supraveghere relevantă a agenției de rating de credit stabilită într-o țară terță; și

(ii) procedurile referitoare la coordonarea activităților de supraveghere pentru a permite AEVMP să monitorizeze în permanență activitățile de rating de credit în urma cărora rezultă acordarea ratingului care face obiectul avizării.”

3. Articolul 5 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Agenția de rating de credit menționată la alineatul (1) poate depune o cerere de certificare. Cererea este înaintată AEVMP în conformitate cu dispozițiile relevante de la articolul 15.”;

(b) la alineatul (3), primul paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„(3) AEVMP examinează cererea de certificare și decide cu privire la aceasta în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 16. Decizia de certificare se ia pe baza criteriilor stabilite la alineatul (1) literele (a)-(d) din prezentul articol.”;

(c) alineatul (4) se înlocuiește cu următorul text:

„(4) De asemenea, agenția de rating de credit menționată la alineatul (1) poate depune o cerere de derogare de la:

(a) îndeplinirea parțială sau totală, de la caz la caz, a cerințelor din anexa I secțiunea A și de la articolul 7 alineatul (4), dacă poate demonstra că respectivele cerințe nu sunt proporționale având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităților sale, precum și natura și gama de ratinguri de credit acordate;

(b) cerința de a asigura prezența fizică în Uniune, dacă această cerință ar impune o sarcină prea mare și disproporționată având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităților sale, precum și natura și gama de ratinguri de credit acordate.

O cerere de derogare în temeiul primului paragraf litera (a) sau (b) se depune de către agenția de rating împreună cu cererea de certificare. La examinarea unei astfel de cereri, AEVMP ia în considerare dimensiunea agenției de rating menționate la alineatul (1), având în vedere natura, amploarea și complexitatea activităților sale, natura și gama de ratinguri de credit acordate, precum și impactul ratingurilor de credit emise de agenția în cauză asupra stabilității financiare și integrității piețelor financiare din unul sau mai multe state membre. Pe baza acestor considerente, AEVMP poate acorda o astfel de derogare agenției de rating de credit menționate la alineatul (1).”;

(d) alineatul (5) se elimină;

(e) la alineatul (6), al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Pentru a ține seama de evoluțiile de pe piețele financiare, Comisia adoptă, prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 38a și în condițiile prevăzute la articolele 38b și 38c, măsuri care să detalieze sau să modifice criteriile menționate la al doilea paragraf literele (a), (b) și (c) de la prezentul alineat.”;

(f) alineatele (7) și (8) se înlocuiesc cu următorul text:

„(7) AEVMP încheie acorduri de cooperare cu autoritățile de supraveghere relevante din țările terțe ale căror cadre juridice și de supraveghere au fost considerate a fi echivalente cu prezentul regulament în conformitate cu alineatul (6). Acordurile în cauză specifică cel puțin:

(a) mecanismul pentru schimbul de informații dintre AEVMP și autoritățile de supraveghere relevante ale respectivelor țări terțe; și

(b) procedurile de coordonare a activităților de supraveghere.

(8) Articolele 20 și 24 se aplică *mutatis mutandis* agențiilor de rating de credit certificate și ratingurilor de credit acordate de acestea.”

4. La articolul 6, alineatul (3) se modifică după cum urmează:

(a) la primul paragraf, partea introductivă se înlocuiește cu următorul text:

„(3) La cererea unei agenții de rating de credit, AEVMP poate acorda respectivei agenții de rating o derogare de la respectarea cerințelor prevăzute la punctele 2, 5 și 6 din secțiunea A a anexei I și la articolul 7 alineatul (4), dacă agenția de rating în cauză poate demonstra că respectivele cerințe nu sunt proporționale având în vedere natura, amploarea și complexitatea activității sale, precum și natura și gama ratingurilor de credit acordate și că:”;

(b) al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„În cazul unui grup de agenții de rating de credit, AEVMP se asigură că cel puțin una dintre agențiile de rating din grup nu este scutită de respectarea cerințelor de la punctele 2, 5 și 6 din secțiunea A a anexei I și de la articolul 7 alineatul (4).”

5. Articolul 9 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 9

Externalizarea

Externalizarea funcțiilor operaționale importante se realizează astfel încât să nu dăuneze semnificativ calității controlului intern al agenției de rating de credit și să nu împiedice AEVMP să monitorizeze respectarea de către agenția de rating a obligațiilor prezentului regulament.”

6. La articolul 10, alineatul (6) se înlocuiește cu următorul text:

„(6) Agențiile de rating de credit nu pot utiliza numele AEVMP sau al unei alte autorități competente într-un mod care ar putea indica sau sugera avizarea sau aprobarea de către AEVMP sau orice autoritate competentă a ratingurilor de credit sau a oricăror activități de rating ale agenției de rating.”

7. La articolul 11, alineatele (2) și (3) se înlocuiesc cu următorul text:

„(2) Agențiile de rating de credit transmit registrului central creat de AEVMP informații și date referitoare la performanțele lor anterioare, inclusiv frecvența tranziției ratingurilor, precum și informații despre ratingurile de credit acordate anterior și modificările aduse acestora. Agențiile de rating transmit informații registrului într-un format standard stabilit de AEVMP. AEVMP pune informațiile în cauză la dispoziția publicului și publică anual sinteze privind principalele evoluții constatate.

(3) Agențiile de rating de credit furnizează AEVMP anual, până la 31 martie, informațiile referitoare la aspectele prevăzute în anexa I secțiunea E partea II punctul 2.”

8. Articolul 14 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se înlocuiește cu următorul text:

„(2) Înregistrarea este valabilă pe întreg teritoriul Uniunii după ce decizia de înregistrare a agenției de rating de credit adoptată de AEVMP, prevăzută la articolul 16 alineatul (3) sau la articolul 17 alineatul (3), intră în vigoare.”;

(b) la alineatul (3), al doilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„O agenție de rating de credit notifică fără întârziere AEVMP orice modificare semnificativă a condițiilor pentru înregistrarea inițială, inclusiv deschiderea sau închiderea unei sucursale în Uniune.”;

(c) alineatele (4) și (5) se înlocuiesc cu următorul text:

„(4) Fără a aduce atingere articolului 16 sau 17, AEVMP înregistrează agențiile de rating dacă, în urma examinării cererilor acestora, consideră că agențiile de rating îndeplinesc cerințele prevăzute de prezentul regulament referitoare la acordarea de ratinguri de credit, având în vedere dispozițiile articolelor 4 și 6.

(5) AEVMP nu impune condiții cu privire la înregistrare care nu sunt prevăzute în prezentul regulament.”

9. Articolele 15-21 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 15

Cererea de înregistrare

(1) Agenția de rating de credit depune cererea de înregistrare la AEVMP. Cererea trebuie să conțină informații referitoare la aspectele prevăzute în anexa II.

(2) În cazul în care un grup de agenții de rating de credit solicită înregistrarea, membrii grupului îl mandatează pe unul dintre aceștia să prezinte toate cererile AEVMP, în numele întregului grup. Agenția de rating de credit mandată furnizează informațiile referitoare la aspectele prevăzute în anexa II pentru fiecare membru al grupului.

(3) Agențiile de rating de credit depun cererile de înregistrare în oricare dintre limbile oficiale ale instituțiilor Uniunii. Dispozițiile Regulamentului nr. 1 din 15 aprilie 1958 de stabilire a regimului lingvistic al Comunității Economice Europene (*) se aplică *mutatis mutandis* oricăror alte comunicări dintre AEVMP și agențiile de rating de credit și personalul acestora.

(4) În termen de 20 de zile lucrătoare de la primirea cererii, AEVMP evaluează dacă aceasta este completă. Dacă cererea nu este completă, AEVMP stabilește un termen limită pentru furnizarea informațiilor suplimentare de către agenția de rating de credit.

După ce a evaluat dacă cererea este completă, AEVMP informează agenția de rating de credit în consecință.

Articolul 16

Examinarea cererii de înregistrare a unei agenții de rating de credit de către AEVMP

(1) În termen de 45 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf, AEVMP examinează cererea de înregistrare a unei agenții de rating de credit pe baza respectării de către agenția de rating a condițiilor prevăzute de prezentul regulament.

(2) AEVMP poate prelungi perioada de examinare cu 15 zile lucrătoare, în special dacă agenția de rating de credit:

- (a) intenționează să avizeze ratinguri de credit astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3);
- (b) intenționează să recurgă la externalizare; sau
- (c) solicită o scutire de la respectarea cerințelor în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(3) În termen de 45 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf sau în termen de 60 de zile lucrătoare în cazul în care se aplică alineatul (2) de la prezentul articol, AEVMP adoptă o decizie motivată de înregistrare sau de refuz al înregistrării.

(4) Decizia adoptată de AEVMP în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea sa.

Articolul 17

Examinarea cererii de înregistrare a unui grup de agenții de rating de credit de către AEVMP

(1) În termen de 55 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf, AEVMP examinează cererile de înregistrare ale unui grup de agenții de rating de credit pe baza respectării condițiilor prevăzute de prezentul regulament de către agențiile de rating respective.

(2) AEVMP poate prelungi perioada de examinare cu 15 zile lucrătoare, în special dacă oricare dintre agențiile de rating de credit din cadrul grupului:

- (a) intenționează să avizeze ratinguri de credit astfel cum se menționează la articolul 4 alineatul (3);
- (b) intenționează să recurgă la externalizare; sau
- (c) solicită o scutire de la respectarea cerințelor în conformitate cu articolul 6 alineatul (3).

(3) În termen de 55 de zile lucrătoare de la notificarea menționată la articolul 15 alineatul (4) al doilea paragraf sau în termen de 70 de zile lucrătoare în cazul în care se aplică alineatul (2) din prezentul articol, AEVMP adoptă decizii individuale motivate de înregistrare sau de refuz al înregistrării pentru fiecare agenție de rating de credit din cadrul grupului.

(4) Decizia adoptată de AEVMP în conformitate cu alineatul (3) intră în vigoare în a cincea zi lucrătoare de la adoptarea acesteia.

Articolul 18

Notificarea unei decizii de înregistrare, de refuz sau de retragere a înregistrării și publicarea unei liste de agenții de rating de credit înregistrate

(1) În termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 16, 17 sau 20, AEVMP notifică decizia sa agenției de rating de credit în cauză. În cazul în care AEVMP refuză înregistrarea agenției de rating de credit sau retrage înregistrarea agenției de rating de credit, decizia sa trebuie să conțină toate motivele care stau la baza ei.

(2) AEVMP comunică Comisiei, Autorității europene de supraveghere (Autorității bancare europene) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (**) (ABE), Autorității europene de supraveghere (Autorității europene pentru asigurări și pensii ocupaționale) instituite prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului (***) (AEAPO), autorităților competente și autorităților sectoriale competente orice decizie adoptată în temeiul articolului 16, 17 sau 20.

(3) AEVMP publică pe site-ul său internet o listă a agențiilor de rating de credit înregistrate în conformitate cu prezentul regulament. Lista se actualizează în termen de cinci zile lucrătoare de la adoptarea unei decizii în temeiul articolului 16, 17 sau 20. Comisia publică lista actualizată în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* în termen de 30 de zile de la actualizare.

Articolul 19

Taxa de înregistrare și de supraveghere

(1) AEVMP aplică agențiilor de rating de credit taxe în conformitate cu prezentul regulament și cu regulamentul privind taxele menționat la alineatul (2). Taxele respective acoperă integral cheltuielile AEVMP necesare înregistrării și supravegherii agențiilor de rating de credit, precum și rambursarea oricăror costuri pe care le pot suporta autoritățile competente care desfășoară activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 30.

(2) Comisia adoptă un regulament privind taxele. Respectivul regulament stabilește în special tipurile de taxe, premisele colectării taxelor, quantumul acestora, modalitatea de colectare și modul în care AEVMP rambursează autorităților competente orice costuri pe care le pot suporta acestea pentru efectuarea unor activități în temeiul prezentului regulament, în special ca urmare a delegării unor sarcini în conformitate cu articolul 30.

Cuantumul taxei aplicate unei agenții de rating de credit acoperă toate costurile administrative și este proporțională cu cifra de afaceri a agenției de rating de credit în cauză.

Regulamentul menționat la primul paragraf este adoptat de către Comisie prin intermediul unui act delegat în conformitate cu articolul 38a și ținând seama de condițiile prevăzute la articolele 38b și 38c.

Articolul 20

Retragerea înregistrării

(1) Fără a aduce atingere articolului 24, AEVMP retrage înregistrarea unei agenții de rating de credit, dacă aceasta:

- (a) renunță în mod expres la înregistrare sau nu a mai acordat ratinguri de credit în ultimele șase luni;
- (b) a obținut înregistrarea prin declarații false sau alte modalități neregulamentare; sau
- (c) nu mai îndeplinește condițiile în temeiul cărora a fost înregistrată.

(2) Dacă autoritatea competentă a unui stat membru în care sunt utilizate ratingurile de credit acordate de agenția de rating în cauză consideră că este îndeplinită una dintre condițiile prevăzute la alineatul (1), aceasta poate solicita AEVMP să examineze dacă sunt îndeplinite condițiile de retragere a înregistrării agenției de rating în cauză. Dacă AEVMP decide să nu retragă înregistrarea agenției de rating în cauză, aceasta prezintă toate motivele care stau la baza deciziei adoptate.

(3) Decizia de retragere a înregistrării se aplică imediat în întreaga Uniune, sub rezerva perioadei de tranziție pentru utilizarea ratingurilor de credit prevăzută la articolul 24 alineatul (4).

CAPITOLUL II

SUPRAVEGHEREA DE CĂTRE AEVMP

Articolul 21

AEVMP

(1) Fără a aduce atingere articolului 25a, AEVMP se asigură că prezentul regulament este aplicat.

(2) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP emite și actualizează orientări privind cooperarea dintre AEVMP, autoritățile competente și autoritățile sectoriale competente în sensul prezentului regulament și în sensul legislației sectoriale relevante, inclusiv procedurile și condițiile detaliate referitoare la delegarea sarcinilor.

(3) În conformitate cu articolul 16 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010, AEVMP, în cooperare cu ABE și cu AEAPO, emite și actualizează, până la 7 iunie 2011, orientări privind aplicarea regimului de avizare în temeiul articolului 4 alineatul (3) din prezentul regulament.

(4) Până la 2 ianuarie 2012, AEVMP înaintea Comisiei spre aprobare proiecte de standarde tehnice de reglementare, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 privind:

- (a) informațiile pe care agențiile de rating de credit trebuie să le furnizeze în cererile lor de înregistrare, astfel cum se prevede în anexa II;
- (b) informațiile pe care agențiile de rating de credit trebuie să le furnizeze pentru cererea de certificare și pentru evaluarea importanței lor sistemice în ceea ce privește stabilitatea financiară sau integritatea piețelor financiare, menționate la articolul 5;
- (c) prezentarea informațiilor pe care agențiile de rating de credit trebuie să le publice în conformitate cu articolul 11 alineatul (2) și anexa I secțiunea E partea II punctul 1, inclusiv structura, formatul, metoda și perioada de raportare;
- (d) evaluarea conformității metodologiilor de rating de credit cu cerințele prevăzute la articolul 8 alineatul (3);
- (e) conținutul și formatul rapoartelor periodice privind datele din cadrul ratingurilor, care trebuie solicitate din partea agențiilor de rating în scopul supravegherii continue de către AEVMP.

(5) AEVMP publică, pentru prima dată până la 1 ianuarie 2012 și ulterior anual, un raport referitor la aplicarea prezentului regulament. Raportul în cauză conține în special o evaluare a punerii în aplicare a anexei I de către agențiile de rating de credit înregistrate în temeiul prezentului regulament.

(6) AEVMP prezintă anual Parlamentului European, Consiliului și Comisiei un raport privind măsurile de supraveghere adoptate și sancțiunile impuse de AEVMP în temeiul prezentului regulament, inclusiv amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu.

(7) AEVMP colaborează cu ABE și cu AEAPO în îndeplinirea sarcinilor sale și consultă ABE și AEAPO înainte de a emite și a actualiza orientările și de a înainta proiectele de standarde tehnice de reglementare menționate la alineatele (2), (3) și (4).

(*) JO L 17, 6.10.1958, p. 385.

(**) JO L 331, 15.12.2010, p. 12.

(***) JO L 331, 15.12.2010, p. 48."

10. Se introduce următorul articol:

„Articolul 22a

Examinarea îndeplinirii obligației de control a posteriori

(1) În cadrul activității sale de supraveghere continuă a agențiilor de rating înregistrate în temeiul prezentului regulament, AEVMP examinează în mod regulat respectarea articolului 8 alineatul (3).

(2) De asemenea, în cadrul examinării menționate la alineatul (1), fără a aduce atingere articolului 23, AEVMP:

- (a) verifică executarea controlului *a posteriori* de către agențiile de rating;
- (b) analizează rezultatele respectivului control *a posteriori*; și
- (c) verifică dacă agențiile de rating desfășoară activități care trebuie să țină seama de rezultatele controlului *a posteriori* în privința metodologiilor lor de rating.”

11. Articolele 23-27 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 23

Neinterferența cu conținutul ratingurilor sau cu metodologiile

În îndeplinirea sarcinilor care le revin în temeiul prezentului regulament, nici AEVMP, nici Comisia și nicio autoritate publică din statele membre nu intervine asupra conținutului ratingurilor de credit sau asupra metodologiilor.

Articolul 23a

Exercitarea competențelor menționate la articolele 23b-23d

Competențele conferite AEVMP sau oricărui funcționar al AEVMP sau oricărei persoane autorizate de AEVMP prin articolele 23b-23d nu se utilizează pentru solicitarea divulgării unor informații sau de un document care fac obiectul unui secret profesional.

Articolul 23b

Solicitările de informații

(1) AEVMP poate solicita, printr-o cerere simplă sau printr-o decizie, agențiilor de rating de credit, persoanelor implicate în activități de rating de credit, entităților cărora li se acordă ratinguri și părților terțe legate de acestea, părților terțe cărora agențiile de rating de credit le-au externalizat funcții operaționale sau activități, precum și altor persoane implicate sau având legături apropiate și substanțiale cu agențiile de rating de credit sau cu activitățile de rating de credit, să furnizeze toate informațiile necesare pentru îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament.

(2) Atunci când trimite o cerere simplă în vederea obținerii de informații în temeiul alineatului (1), AEVMP:

- (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării;
- (b) declară scopul solicitării;
- (c) specifică ce informații sunt solicitate;
- (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;
- (e) informează persoana de la care sunt solicitate informațiile cu privire la faptul că nu există o obligație de a furniza informațiile, dar că orice răspuns la solicitarea de informații trebuie să nu fie incorect sau să nu inducă în eroare;
- (f) indică amenda prevăzută la articolul 36a în coroborare cu anexa III secțiunea II punctul 7 pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare.

(3) Atunci când solicită furnizarea de informații în temeiul alineatului (1) prin intermediul unei decizii, AEVMP:

- (a) face trimitere la prezentul articol ca temei juridic al solicitării sale;
- (b) declară scopul solicitării;
- (c) specifică ce informații sunt solicitate;
- (d) stabilește un termen pentru furnizarea informațiilor;
- (e) menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 36b aplicabile în cazul în care informațiile solicitate sunt furnizate incomplet;
- (f) indică amenda prevăzută la articolul 36a în coroborare cu anexa III secțiunea II punctul 7 pentru situațiile în care răspunsurile la întrebările adresate sunt incorecte sau induc în eroare; și
- (g) menționează dreptul de a contesta decizia în fața comisiei de apel și dreptul de a solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene, în conformitate cu articolele 60 și 61 din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

(4) Persoanele menționate la alineatul (1) sau reprezentanții acestora și, în cazul persoanelor juridice sau al asociațiilor fără personalitate juridică, persoanele autorizate prin lege sau prin statut să le reprezinte furnizează informațiile solicitate. Avocații autorizați în mod corespunzător să acționeze pot furniza informațiile în numele clienților lor. Aceștia din urmă rămân pe deplin răspunzători în cazul în care informațiile furnizate sunt incomplete, incorecte sau induc în eroare.

(5) AEVMP transmite fără întârziere o copie a cererii simple sau a deciziei sale autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia își au domiciliul sau reședința persoanele menționate la alineatul (1) și care sunt vizate de cererea de informații.

Articolul 23c

Investigațiile generale

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate investigațiile necesare cu privire la persoanele menționate la articolul 23b alineatul (1). În acest scop, funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de AEVMP sunt împuterniciți:

- (a) să examineze toate evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale relevante pentru executarea atribuțiilor sale, indiferent de suportul pe care sunt stocate;
- (b) să facă sau să obțină copii certificate după toate sau după o parte din aceste evidențe, date, proceduri și alte materiale;
- (c) să convoace orice persoană menționată la articolul 23b alineatul (1) sau reprezentanții acesteia sau membrii personalului său și să le solicite explicații verbale sau scrise cu privire la fapte sau documente referitoare la obiectul și scopul inspecției și să înregistreze răspunsurile;
- (d) să intervieveze orice altă persoană fizică sau juridică, care își dă acordul în acest sens, în scopul colectării de informații referitoare la obiectul unei investigații;
- (e) să solicite înregistrări ale convorbirilor telefonice și ale schimburilor de date.

(2) Funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de AEVMP pentru efectuarea investigațiilor menționate la alineatul (1) își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației. De asemenea, autorizația respectivă menționează penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 36b aplicabile în cazul în care evidențele, datele, procedurile și orice alte materiale solicitate sau răspunsurile la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 23b alineatul (1) nu sunt furnizate ori sunt incomplete, precum și amenziile prevăzute la articolul 36a în coroborare cu anexa III secțiunea II punctul 8, în cazul furnizării unor răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate persoanelor menționate la articolul 23b alineatul (1).

(3) Persoanele menționate la articolul 23b alineatul (1) se supun investigațiilor lansate în baza unei decizii a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 36b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a

solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene.

(4) În timp util înainte de investigație, AEVMP informează autoritatea competentă din statul membru pe al cărui teritoriu urmează să se desfășoare investigația despre investigația preconizată și despre identitatea persoanelor mandatate. Funcționarii autorității competente oferă asistență respectivelor persoane autorizate în îndeplinirea sarcinilor lor, la solicitarea AEVMP. Funcționarii autorității competente pot, de asemenea, la cerere, să participe la investigații.

(5) În cazul în care o solicitare a înregistrărilor convorbirilor telefonice sau ale schimburilor de date prevăzută la alineatul (1) litera (e) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele naționale, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(6) În cazul în care este solicitată autorizația menționată la alineatul (5), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare, nici excesive, având în vedere obiectul investigațiilor. Atunci când verifică proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate, în special referitoare la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament și la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea investigației și nici nu poate solicita să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Legitimitatea deciziei AEVMP poate fi atacată numai în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene conform procedurii stabilite în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 23d

Inspecțiile la fața locului

(1) Pentru a-și îndeplini sarcinile în temeiul prezentului regulament, AEVMP poate efectua toate inspecțiile la fața locului necesare la sediile activității economice ale persoanelor juridice menționate la articolul 23b alineatul (1). În cazul în care desfășurarea corespunzătoare și eficiența inspecțiilor o impun, AEVMP poate efectua inspecția la fața locului fără înștiințare prealabilă.

(2) Funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului pot intra în orice sediu al activității economice și pe orice teren al persoanelor juridice care fac obiectul unei decizii de anchetă adoptate de AEVMP și dețin toate competențele prevăzute la articolul 23c alineatul (1). De asemenea, au dreptul să sigileze orice sedii ale activității economice și orice registre sau evidențe pe perioada inspecției și în măsura necesară inspecției.

(3) Funcționarii AEVMP și alte persoane autorizate de AEVMP să efectueze o inspecție la fața locului își exercită competențele pe baza prezentării unei autorizații scrise în care se specifică obiectul și scopul investigației, precum și penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 36b, aplicabile în cazul în care persoanele în cauză nu se supun inspecției. În timp util înainte de inspecție, AEVMP notifică inspecția autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare aceasta.

(4) Persoanele menționate la articolul 23b alineatul (1) se supun inspecțiilor la fața locului impuse printr-o decizie a AEVMP. Decizia specifică obiectul și scopul investigației, precizează data la care urmează să înceapă și indică penalitățile cu titlu cominatoriu prevăzute la articolul 36b, căile de atac disponibile în temeiul Regulamentului (UE) nr. 1095/2010, precum și dreptul de a solicita revizuirea deciziei de către Curtea de Justiție a Uniunii Europene. AEVMP adoptă astfel de decizii după consultarea autorității competente a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția.

(5) La cererea AEVMP, funcționarii, precum și persoanele autorizate sau desemnate de autoritatea competentă a statului membru pe teritoriul căruia urmează să se desfășoare inspecția, acordă asistență în mod activ funcționarilor AEVMP și altor persoane autorizate de AEVMP. În acest scop, aceștia dispun de competențele prevăzute la alineatul (2). Funcționarii autorității competente a statului membru în cauză pot, de asemenea, la cerere, să participe la inspecțiile la fața locului.

(6) De asemenea, AEVMP poate solicita autorităților competente să efectueze în numele său misiuni de investigație specifice și inspecții la fața locului, conform dispozițiilor prezentului articol și ale articolului 23c alineatul (1). În acest scop, autoritățile competente dețin aceleași competențe ca și AEVMP, în conformitate cu prezentul articol și cu articolul 23c alineatul (1).

(7) În cazul în care funcționarii AEVMP și alte persoane care îi însoțesc, autorizate de AEVMP, constată că o persoană se opune inspecției impuse în temeiul prezentului articol, autoritatea competentă a statului membru în cauză le acordă asistența necesară, solicitând, dacă este cazul, intervenția poliției sau a unei autorități publice de aplicare a legii echivalente, astfel încât să le permită efectuarea inspecției la fața locului.

(8) În cazul în care inspecția la fața locului prevăzută la alineatul (1) sau asistența prevăzută la alineatul (7) necesită o autorizare din partea unei autorități judiciare în conformitate cu normele naționale, această autorizație trebuie să fie solicitată. O astfel de autorizație poate fi solicitată și ca măsură de precauție.

(9) În cazul în care este solicitată autorizația menționată la alineatul (8), autoritatea judiciară națională verifică dacă decizia AEVMP este autentică și dacă măsurile coercitive preconizate nu sunt nici arbitrare și nici excesive, având

în vedere obiectul inspecției. Analizând proporționalitatea măsurilor coercitive, autoritatea judiciară națională poate solicita AEVMP explicații detaliate, referitoare, în special, la motivele AEVMP de a suspecta că a avut loc o încălcare a prezentului regulament, la gravitatea presupusei încălcări și la natura implicării persoanei care face obiectul măsurilor coercitive. Cu toate acestea, autoritatea judiciară națională nu pune în discuție necesitatea inspecției și nici nu solicită să i se furnizeze informații din dosarul AEVMP. Legitimitatea deciziei AEVMP poate fi atacată numai în fața Curții de Justiție a Uniunii Europene conform procedurii prevăzute în Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 23e

Norme procedurale pentru luarea măsurilor de supraveghere și impunerea amenzilor

(1) În cazul în care, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, AEVMP constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa III, AEVMP numește un agent de investigații independent din cadrul AEVMP pentru a cerceta chestiunea respectivă. Agentul de investigații nu trebuie să fie sau să fi fost implicat în supraveghere directă sau indirectă ori în procesul de înregistrare a respectivei agenții de rating de credit și își îndeplinește funcțiile independent de Consiliul de supraveghere al AEVMP.

(2) Agentul de investigații cercetează presupusele încălcări, ținând seama de orice observații transmise de persoanele care fac obiectul investigației și transmite un dosar complet cuprinzând constatările sale Consiliului de supraveghere al AEVMP.

Pentru a-și îndeplini sarcinile, agentul de investigații își poate exercita competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 23b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolele 23c și 23d. Atunci când face apel la aceste competențe, agentul de investigații respectă articolul 23a.

În îndeplinirea sarcinilor sale, agentul de investigații are acces la toate documentele și informațiile colectate de AEVMP în cadrul activităților sale de supraveghere.

(3) După încheierea investigației sale și înainte de a înainta dosarul cuprinzând constatările sale Consiliului de supraveghere al AEVMP, agentul de investigații le oferă persoanelor care fac obiectul investigației posibilitatea de a fi audiate pe tema aspectelor cercetate. Agentul de investigații își întemeiază constatările numai pe fapte cu privire la care persoanele care fac obiectul investigației au avut posibilitatea să facă observații.

Drepturile la apărare ale persoanelor vizate sunt pe deplin respectate pe parcursul investigațiilor efectuate în temeiul prezentului articol.

(4) Atunci când înaintează dosarul cuprinzând constatările sale Consiliului de supraveghere al AEVMP, agentul de investigații notifică acest fapt persoanelor care fac obiectul investigației. Persoanele care fac obiectul investigației au drept de acces la dosar, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la dosar nu se aplică și în cazul informațiilor confidențiale care afectează părți terțe.

(5) Pe baza dosarului cuprinzând constatările agentului de investigații și, la cererea persoanelor vizate, după audierea persoanelor care fac obiectul investigației, în conformitate cu articolele 25 și 36c, Consiliul de supraveghere al AEVMP decide dacă una sau mai multe dintre încălcările enumerate în anexa III au fost săvârșite de persoanele care au făcut obiectul investigației și, în acest caz, ia o măsură de supraveghere în conformitate cu articolul 24 și impune o amendă în conformitate cu articolul 36a.

(6) Agentul de investigații nu participă la deliberările Consiliului de supraveghere al AEVMP și nu intervine în niciun alt fel în procesul decizional din cadrul Consiliului de supraveghere al AEVMP.

(7) Comisia adoptă noi norme de procedură pentru exercitarea competenței de a impune amenzi sau penalități cu titlu cominatoriu, inclusiv dispoziții privind dreptul la apărare, dispoziții temporale și dispoziții privind încasarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu, și adoptă norme detaliate privind termenele de prescripție pentru impunerea și executarea penalităților.

Normele menționate la primul paragraf se adoptă prin intermediul unor acte delegate în conformitate cu articolul 38a și ținând seama de condițiile prevăzute la articolele 38b și 38c.

(8) AEVMP sesizează autoritățile naționale relevante în vederea urmăririi penale în cazul în care, în îndeplinirea sarcinilor sale în temeiul prezentului regulament, constată că există indicii clare privind posibila existență a unor fapte care pot constitui infracțiuni. În plus, AEVMP se abține de la impunerea unor amenzi sau a unor penalități cu titlu cominatoriu, în cazul în care o achitare sau o condamnare prealabilă pentru fapte identice sau fapte în esență identice a dobândit autoritate de lucru judecat în urma unor proceduri penale în temeiul dreptului intern.

Articolul 24

Măsurile de supraveghere adoptate de AEVMP

(1) În cazul în care, în conformitate cu articolul 23e alineatul (5), Consiliul de supraveghere al AEVMP constată faptul că o agenție de rating de credit a săvârșit una dintre încălcările enumerate în anexa III, acesta adoptă una sau mai multe dintre următoarele decizii:

- (a) retrage înregistrarea respectivei agenții de rating de credit;
- (b) interzice temporar agenției de rating de credit să emită ratinguri de credit, cu efect în întreaga Uniune, până când se pune capăt încălcării respective;
- (c) suspendă utilizarea în scopuri de reglementare a ratingurilor de credit emise de agenția de rating de credit în cauză, cu efect în întreaga Uniune, până când se pune capăt încălcării respective;
- (d) solicită agenției de rating de credit să pună capăt încălcării;
- (e) emite anunțuri publice.

(2) Atunci când ia deciziile menționate la alineatul (1), Consiliul de supraveghere al AEVMP ține seama de natura și gravitatea încălcării, având în vedere următoarele criterii:

- (a) durata și frecvența încălcării;
- (b) dacă încălcarea a evidențiat deficiențe grave sau sistemice ale procedurilor, ale sistemelor de gestionare sau ale mecanismelor de control intern ale întreprinderii;
- (c) dacă încălcarea a facilitat sau a dat naștere la infracțiuni de natură financiară sau dacă acestea din urmă sunt imputabile într-o oarecare măsură respectivei încălcări;
- (d) dacă încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat sau din neglijență.

(3) Înainte de luarea deciziilor menționate la literele (a), (b) și (c) de la alineatul (1), Consiliul de supraveghere al AEVMP informează ABE și AEAPO în acest sens.

(4) Utilizarea ratingurilor de credit în scopuri de reglementare poate continua după adoptarea deciziilor prevăzute la alineatul (1) literele (a) și (c) pentru o perioadă de maximum:

- (a) zece zile lucrătoare de la data la care decizia AEVMP este făcută publică în temeiul alineatului (5), în cazul în care există ratinguri de credit pentru același instrument financiar sau aceeași entitate acordate de alte agenții de rating de credit înregistrate în temeiul prezentului regulament; sau
- (b) trei luni de la data la care decizia AEVMP este făcută publică în temeiul alineatului (5), în cazul în care nu există ratinguri de credit pentru același instrument financiar sau aceeași entitate acordate de alte agenții de rating de credit înregistrate în temeiul prezentului regulament.

Consiliul de supraveghere al AEVMP poate prelungi cu trei luni perioada menționată la primul paragraf litera (b), inclusiv ca urmare a unei cereri din partea ABE sau a AEAPo, în circumstanțe excepționale legate de o posibilă perturbare a pieței sau instabilitate financiară.

(5) Consiliul de supraveghere al AEVMP notifică, fără întârziere nejustificată, orice decizie adoptată în temeiul alineatului (1) agenției de rating de credit în cauză și comunică orice decizie de acest fel autorităților competente și autorităților sectoriale competente, Comisiei, ABE și AEAPo. Consiliul de supraveghere al AEVMP publică orice decizie de acest fel pe site-ul său internet în termen de 10 zile lucrătoare de la data adoptării acesteia.

Atunci când își publică decizia, astfel cum se menționează la primul paragraf, Consiliul de supraveghere al AEVMP face cunoscut, de asemenea, dreptul agenției de rating de credit în cauză de a formula o cale de atac cu privire la decizie, faptul că a fost inițiată o astfel de cale de atac, dacă este cazul, precizând faptul că o astfel de cale de atac nu are un efect suspensiv, precum și faptul că este posibil, pentru Consiliul de supraveghere, să suspende aplicarea deciziei contestate, în conformitate cu articolul 60 alineatul (3) din Regulamentul (UE) nr. 1095/2010.

Articolul 25

Audierea persoanelor în cauză

(1) Înainte de adoptarea oricărei decizii în temeiul articolului 24 alineatul (1), Consiliul de supraveghere al AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate cu privire la constatările AEVMP. Consiliul de supraveghere al AEVMP își fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea de a formula observații.

Primul paragraf nu se aplică dacă sunt necesare acțiuni urgente de prevenire a unor probleme iminente grave în sistemul financiar. Într-o asemenea situație, Consiliul de supraveghere al AEVMP poate adopta o decizie provizorie și acordă persoanelor în cauză posibilitatea de a fi audiate imediat ce este posibil după adoptarea deciziei.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Acestea au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la dosar nu se aplică și în cazul informațiilor confidențiale.

Articolul 25a

Autoritățile sectoriale competente responsabile cu supravegherea și punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (1) (utilizarea ratingurilor de credit)

Autoritățile sectoriale competente sunt responsabile cu supravegherea și punerea în aplicare a articolului 4 alineatul (1), în conformitate cu legislația sectorială relevantă.

CAPITOLUL III

COOPERAREA ÎNTRE AEVMP, AUTORITĂȚILE COMPETENTE ȘI AUTORITĂȚILE SECTORIALE COMPETENTE

Articolul 26

Obligația de cooperare

AEVMP, ABE și AEAPo, autoritățile competente și autoritățile sectoriale competente cooperează atunci când este necesar în sensul prezentului regulament și al legislației sectoriale relevante.

Articolul 27

Schimbul de informații

(1) AEVMP, autoritățile competente și autoritățile sectoriale competente își comunică reciproc, fără întârziere, informațiile necesare pentru a-și îndeplini atribuțiile care le revin în temeiul prezentului regulament și al legislației sectoriale relevante.

(2) AEVMP poate transmite băncilor centrale, Sistemului European al Băncilor Centrale și Băncii Centrale Europene, în calitatea lor de autorități monetare, Comitetului european pentru riscuri sistemice și, după caz, altor autorități publice însărcinate cu supravegherea sistemelor de plată și de decontare informații confidențiale destinate îndeplinirii atribuțiilor acestora. De asemenea, nimic nu împiedică aceste autorități sau organisme să comunice AEVMP orice informație necesară pentru îndeplinirea atribuțiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.”

12. Articolele 28 și 29 se elimină.

13. Articolele 30, 31 și 32 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 30

Delegarea sarcinilor AEVMP autorităților competente

(1) În cazul în care este necesar pentru îndeplinirea corespunzătoare a unei sarcini de supraveghere, AEVMP poate delega anumite sarcini de supraveghere autorității competente a unui stat membru în conformitate cu orientările emise de AEVMP în temeiul articolului 21 alineatul (2). Sarcinile de supraveghere respective pot include, în special, competența de a solicita informații în conformitate cu articolul 23b și de a efectua investigații și inspecții la fața locului în conformitate cu articolul 23d alineatul (6).

(2) Înainte de a delega o sarcină, AEVMP consultă autoritatea competentă relevantă. Această consultare are în vedere:

(a) sfera de aplicare a sarcinii care urmează să fie delegată;

(b) calendarul pentru îndeplinirea sarcinii care urmează să fie delegată; și

(c) transmiterea informațiilor necesare de către AEVMP și către aceasta.

(3) În conformitate cu regulamentul privind taxele, care urmează a fi adoptat de Comisie în temeiul articolului 19 alineatul (2), AEVMP rambursează autorității competente costurile suportate de aceasta în vederea îndeplinirii sarcinilor delegate.

(4) AEVMP revizuieste, la intervale corespunzătoare, delegarea menționată la alineatul (1). O delegare de sarcini poate fi revocată în orice moment.

Delegarea sarcinilor nu afectează responsabilitatea AEVMP și nu limitează capacitatea acesteia de a coordona și de a supraveghea activitatea delegată. Responsabilitățile de supraveghere în temeiul prezentului regulament, inclusiv deciziile de înregistrare, evaluările finale și deciziile ulterioare privind cazurile de încălcare a normelor, nu se delegă.

Articolul 31

Notificările și cererile de suspendare ale autorităților competente

(1) În situația în care o autoritate competentă a unui stat membru este sigură că pe teritoriul său sau pe teritoriul altui stat membru se săvârșesc ori s-au săvârșit acte care contravin prezentului regulament, aceasta notifică AEVMP cu privire la faptele respective cât mai detaliat posibil. În cazul în care consideră că acest lucru este adecvat în scopul investigației, autoritatea competentă poate, de asemenea, să propună AEVMP ca aceasta să evalueze necesitatea de a utiliza competențele de la articolele 23b și 23c cu privire la agenția de rating de credit implicată în actele respective.

AEVMP acționează în consecință. Aceasta comunică autorității competente care a informat-o rezultatele intervenției sale și, în măsura posibilului, eventualele evoluții semnificative.

(2) Fără a aduce atingere obligației de notificare prevăzute la alineatul (1), în cazul în care autoritatea competentă notificatoare a unui stat membru consideră că o agenție de rating înregistrată ale cărei ratinguri de credit sunt utilizate pe teritoriul acestuia încalcă obligațiile care îi revin în temeiul prezentului regulament, iar încălcările sunt suficient de grave și de persistente pentru a avea un impact semnificativ asupra protecției investitorilor sau asupra stabilității sistemului financiar în statul membru respectiv, autoritatea competentă notificatoare poate solicita AEVMP să suspende utilizarea în scopuri de reglementare a ratingurilor de credit acordate de agenția de rating în cauză de către instituțiile financiare și alte entități menționate la articolul 4 alineatul (1). Autoritatea

competentă care notifică AEVMP trebuie să prezinte acesteia din urmă toate motivele care stau la baza solicitării sale.

În cazul în care AEVMP consideră că solicitarea nu este justificată, aceasta informează autoritatea competentă care a notificat-o în scris, motivându-și decizia. În cazul în care AEVMP consideră că solicitarea este justificată, aceasta ia măsurile corespunzătoare pentru soluționarea problemei.

Articolul 32

Secretul profesional

(1) Obligația de a păstra secretul profesional se aplică AEVMP, autorităților competente și tuturor persoanelor care lucrează sau care au lucrat pentru AEVMP, pentru autoritățile competente sau pentru oricare alte persoane cărora AEVMP le-a delegat sarcini, inclusiv auditorilor și experților mandatați de AEVMP. Informațiile care intră sub incidența secretului profesional nu sunt divulgate niciunei alte persoane sau autorități, cu excepția cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

(2) Toate informațiile care, în temeiul prezentului regulament, sunt obținute de AEVMP, autoritățile competente, autoritățile sectoriale competente și alte autorități și organisme menționate la articolul 27 alineatul (2) sau sunt comunicate între acestea sunt considerate drept confidențiale, cu excepția cazului în care AEVMP, autoritățile competente, alte autorități sau organisme în cauză precizează, la momentul comunicării, că astfel de informații pot fi divulgate sau a cazului în care divulgarea este necesară în cadrul procedurilor judiciare.”

14. Articolul 33 se elimină.

15. Articolele 34 și 35 se înlocuiesc cu următorul text:

„Articolul 34

Acord privind schimbul de informații

AEVMP poate încheia acorduri de cooperare referitoare la schimbul de informații cu autoritățile de supraveghere din țări terțe cu condiția ca informațiile comunicate să beneficieze de garanții ale secretului profesional cel puțin echivalente cu cele prevăzute la articolul 32.

Acest schimb de informații trebuie să fie destinat îndeplinirii sarcinilor AEVMP sau ale autorităților de supraveghere respective.

În ceea ce privește transferul de date cu caracter personal către o țară terță, AEVMP aplică Regulamentul (CE) nr. 45/2001 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2000 privind protecția persoanelor fizice cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile și organele comunitare și privind libera circulație a acestor date (*).

*Articolul 35***Divulgarea de informații furnizate de țările terțe**

AEVMP poate divulga informații primite de la autoritățile de supraveghere ale unei țări terțe numai dacă AEVMP sau o autoritate competentă a obținut acordul explicit al autorității de supraveghere care le-a transmis informațiile și dacă, atunci când este cazul, informațiile sunt divulgate numai în scopul pentru care respectiva autoritate de supraveghere și-a dat acordul sau dacă o astfel de divulgare este necesară în cadrul procedurilor judiciare.

(*) JO L 8, 12.1.2001, p. 1.”

16. Titlul capitolului I din titlul IV („Sanțiuni, procedura comitetului și raportare”) se înlocuiește cu titlul „Sanțiuni, amenzi, penalități cu titlu cominatoriu, procedura comitetului, competențe delegate și raportare”.

17. La articolul 36, primul și al doilea paragraf se înlocuiesc cu următorul text:

„Statele membre stabilesc regimul sancțiunilor care se aplică în cazul încălcării articolului 4 alineatul (1) și iau toate măsurile necesare pentru a asigura punerea în aplicare a acestora. Sancțiunile prevăzute sunt eficace, proporționale și cu efect de descurajare.

Statele membre se asigură că autoritatea sectorială competentă face publice toate sancțiunile impuse pentru încălcarea dispozițiilor de la articolul 4 alineatul (1), cu excepția cazurilor în care publicarea acestor sancțiuni ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.”

18. Se introduc următoarele articole:

*„Articolul 36a***Amenzi**

(1) În cazul în care, în temeiul articolului 23e alineatul (5), Consiliul de supraveghere al AEVMP constată faptul că o agenție de rating de credit a săvârșit, în mod intenționat sau din neglijență, una dintre încălcările enumerate în anexa III, acesta adoptă o decizie de aplicare a unei amenzi în conformitate cu alineatul (2).

O încălcare săvârșită de o agenție de rating este considerată ca fiind intenționată dacă AEVMP constată circumstanțe obiective care demonstrează faptul că agenția de rating sau cadrele sale superioare de conducere au acționat cu intenție pentru a comite încălcarea respectivă.

(2) Cuantumul de bază pentru amenziile menționate la alineatul (1) variază între următoarele limite:

(a) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctele 1-5, 11-15, 19, 20, 23, 28, 30, 32, 33, 35, 41, 43, 50 și 51, cuantumul amenzii este de minimum 500 000 EUR și maximum 750 000 EUR;

(b) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctele 6-8, 16-18, 21, 22, 24, 25, 27, 29, 31, 34, 37-40, 42, 45-47, 48, 49, 52 și 54, cuantumul amenzii este de minimum 300 000 EUR și maximum 450 000 EUR;

(c) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea I punctele 9, 10, 26, 36, 44 și 53, cuantumul amenzii este de minimum 100 000 EUR și maximum 200 000 EUR;

(d) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II punctele 1, 6, 7 și 8, cuantumul amenzii este de minimum 50 000 EUR și maximum 150 000 EUR;

(e) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II punctele 2, 4 și 5, cuantumul amenzii este de minimum 25 000 EUR și maximum 75 000 EUR;

(f) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea II punctul 3, cuantumul amenzii este de minimum 10 000 EUR și maximum 50 000 EUR;

(g) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea III punctele 1-3 și 11, cuantumul amenzii este de minimum 150 000 EUR și maximum 300 000 EUR;

(h) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea III punctele 4, 6, 8 și 10, cuantumul amenzii este de minimum 90 000 EUR și maximum 200 000 EUR;

(i) pentru încălcările menționate în anexa III secțiunea III punctele 5, 7 și 9, cuantumul amenzii este de minimum 40 000 EUR și maximum 100 000 EUR.

Pentru a decide dacă cuantumul de bază al amenzilor ar trebui să fie stabilite mai aproape de cuantumul minime, medii sau maxime prevăzute la primul paragraf, AEVMP ține seama de cifra de afaceri anuală a agenției de rating în cauză, obținută în exercițiul financiar precedent. Cuantumul de bază este mai aproape de cuantumul minime în cazul agențiilor de rating a căror cifră de afaceri anuală se situează sub 10 milioane EUR, de cuantumul medii în cazul agențiilor de rating a căror cifră de afaceri anuală se situează între 10 milioane EUR și 50 de milioane EUR și de cuantumul maxime în cazul agențiilor de rating a căror cifră de afaceri anuală depășește 50 de milioane EUR.

(3) Cuantumurile de bază definite în limitele prevăzute la alineatul (2) se adaptează, dacă este cazul, ținând seama de circumstanțe agravante sau atenuante, în conformitate cu coeficienții relevanți menționați în anexa IV.

Coeficienții agravanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. Dacă există mai mulți coeficienți agravanți aplicabili, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă din aplicarea fiecărui coeficient agravant individual se adaugă la cuantumul de bază.

Coeficienții atenuanți relevanți se aplică unul câte unul la cuantumul de bază. Dacă există mai mulți coeficienți atenuanți aplicabili, diferența dintre cuantumul de bază și cuantumul care rezultă din aplicarea fiecărui coeficient atenuant individual se scade din cuantumul de bază.

(4) Fără a aduce atingere alineatelor (2) și (3), amenda nu depășește 20 % din cifra de afaceri anuală a agenției respective de rating de credit, obținută în exercițiul financiar precedent, iar în cazul în care agenția de rating a obținut direct sau indirect un beneficiu financiar în urma încălcării, amenda este cel puțin egală cu respectivul beneficiu financiar.

În cazul în care un act sau o omisiune a agenției de rating de credit reprezintă cel puțin două încălcări dintre cele enumerate în anexa III, se aplică numai cuantumul cel mai ridicat, calculat în conformitate cu alineatele (2) și (3), aferent uneia dintre încălcările respective.

Articolul 36b

Penalități cu titlu cominatoriu

(1) Consiliul de supraveghere al AEVMP impune, printr-o decizie, penalități cu titlu cominatoriu pentru a obliga:

- (a) o agenție de rating de credit să pună capăt unei încălcări, în conformitate cu decizia adoptată în temeiul articolului 24 alineatul (1) litera (d);
- (b) o persoană dintre cele menționate la articolul 23b alineatul (1) să furnizeze informații complete solicitate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 23b;
- (c) o persoană dintre cele menționate la articolul 23b alineatul (1) să se supună unei investigații și, în special, să prezinte evidențe, date și proceduri complete sau orice alte materiale solicitate, să completeze și să rectifice alte informații furnizate în cadrul unei investigații lansate prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 23c;
- (d) o persoană dintre cele menționate la articolul 23b alineatul (1) să se supună unei inspecții la fața locului impuse prin intermediul unei decizii adoptate în temeiul articolului 23d.

(2) Penalitățile cu titlu cominatoriu sunt eficace și proporționale. Penalitățile cu titlu cominatoriu se aplică zilnic până când agenția de rating de credit sau persoana în cauză respectă decizia relevantă menționată la alineatul (1).

(3) Fără a aduce atingere dispozițiilor de la alineatul (2), cuantumul penalităților cu titlu cominatoriu este de 3 % din cifra de afaceri zilnică medie din exercițiul financiar precedent sau, în cazul persoanelor fizice, de 2 % din venitul zilnic mediu din anul calendaristic precedent. Aceasta se calculează începând cu data prevăzută în decizia de impunere a penalității cu titlu cominatoriu.

(4) Penalitățile cu titlu cominatoriu pot fi impuse pentru o perioadă de maximum șase luni de la data notificării deciziei AEVMP.

Articolul 36c

Audierea persoanelor care fac obiectul procedurilor

(1) Înainte de adoptarea unei decizii de aplicare a unei amenzi și/sau a unor penalități cu titlu cominatoriu în temeiul articolului 36a sau al articolului 36b alineatul (1) literele (a)-(d), Consiliul de supraveghere al AEVMP acordă persoanelor care fac obiectul procedurilor posibilitatea de a fi audiate cu privire la constatările AEVMP. Consiliul de supraveghere al AEVMP își fundamentează deciziile doar pe constatările asupra cărora persoanele care fac obiectul procedurilor au avut posibilitatea să formuleze observații.

(2) Drepturile la apărare ale persoanelor care fac obiectul procedurilor sunt pe deplin garantate pe durata procedurilor. Acestea au drept de acces la dosarul AEVMP, sub rezerva interesului legitim al altor persoane de a-și proteja secretele economice. Dreptul de acces la dosar nu este extins la informații confidențiale sau documente pregătitoare interne ale AEVMP.

Articolul 36d

Dezvăluirea, natura, executarea și alocarea amenzilor și a penalităților cu titlu cominatoriu

(1) AEVMP face publice toate amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 36a și 36b, cu excepția cazurilor în care dezvăluirea lor ar perturba grav piețele financiare sau ar aduce un prejudiciu disproporționat părților implicate.

(2) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 36a și 36b sunt de natură administrativă.

(3) Amenzile și penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate în temeiul articolelor 36a și 36b sunt executorii.

Executarea este reglementată de normele de procedură civilă în vigoare în statul pe teritoriul căruia aceasta are loc. Ordinul de executare se anexează deciziei, fără îndeplinirea niciunei alte formalități decât cea a verificării autenticității deciziei de către autoritatea națională pe care guvernul fiecărui stat membru o desemnează în acest scop și a cărei desemnare este adusă la cunoștința AEVMP și a Curții de Justiție a Uniunii Europene.

După îndeplinirea acestor formalități la cererea părții interesate, aceasta poate începe executarea în conformitate cu legislația internă, sesizând direct organismul competent.

Executarea poate fi suspendată numai în temeiul unei hotărâri a Curții de Justiție a Uniunii Europene. Cu toate acestea, controlul legalității măsurilor de executare este de competența instanțelor statului membru în cauză.

(4) Sumele amenzilor și ale penalităților cu titlu cominatoriu se alocă bugetului general al Uniunii Europene.

Articolul 36e

Controlul Curții de Justiție a Uniunii Europene

Curtea de Justiție a Uniunii Europene are competență nelimitată în ceea ce privește acțiunile introduse împotriva deciziilor prin care AEVMP stabilește o amendă sau penalități cu titlu cominatoriu. Curtea de Justiție a Uniunii Europene poate anula, reduce sau mări amendă sau penalitățile cu titlu cominatoriu aplicate.”

19. Articolul 37 se înlocuiește cu următorul text:

„Articolul 37

Modificarea anexelor

Pentru a ține seama de evoluțiile piețelor financiare, inclusiv la nivel internațional, în special în ceea ce privește noile instrumente financiare, Comisia poate adopta prin intermediul actelor delegate, în conformitate cu articolul 38a și sub rezerva condițiilor prevăzute la articolele 38b și 38c, măsuri de modificare a anexelor, cu excepția anexei III.”

20. La articolul 38, alineatul (2) se elimină.

21. Se introduc următoarele articole:

„Articolul 38a

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta actele delegate menționate la articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 19 alineatul (2), articolul 23e alineatul (7) și articolul 37 este conferită Comisiei pentru o perioadă de patru ani începând cu 1 iunie 2011. Comisia prezintă un raport privind

delegarea de competențe cel târziu cu șase luni înainte de încheierea perioadei de patru ani. Delegarea de competențe se reînnoiește automat pentru perioade de timp identice, cu excepția cazului în care Parlamentul European sau Consiliul o revocă, în conformitate cu articolul 38b.

(2) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(3) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la articolele 38b și 38c.

Articolul 38b

Revocarea delegării de competențe

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate revoca în orice moment delegarea de competențe menționată la articolul 5 alineatul (6) al treilea paragraf, articolul 19 alineatul (2), articolul 23e alineatul (7) și articolul 37.

(2) Instituția care a inițiat o procedură internă pentru a decide dacă intenționează să revoce delegarea de competențe informează cealaltă instituție și Comisia într-un termen rezonabil înaintea adoptării unei decizii finale, indicând competențele delegate care ar putea face obiectul revocării.

(3) Decizia de revocare pune capăt delegării competențelor specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte imediat sau de la o dată ulterioară, specificată în aceasta. Ea nu aduce atingere valabilității actelor delegate care sunt deja în vigoare. Decizia se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Articolul 38c

Obiecțiuni la actele delegate

(1) Parlamentul European sau Consiliul poate formula obiecțiuni la un act delegat în termen de trei luni de la data notificării.

La inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului, acest termen se prelungește cu trei luni.

(2) În cazul în care, la expirarea termenului prevăzut la alineatul (1), nici Parlamentul European, nici Consiliul nu au formulat obiecțiuni la actul delegat, acesta se publică în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și intră în vigoare la data prevăzută în cuprinsul său.

Actul delegat poate fi publicat în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și poate intra în vigoare înainte de expirarea termenului respectiv, în cazul în care atât Parlamentul European, cât și Consiliul au informat Comisia cu privire la intenția lor de a nu formula obiecțiuni.

(3) În cazul în care fie Parlamentul European, fie Consiliul formulează obiecțiuni la un act delegat în termenul menționat la alineatul (1), acesta nu intră în vigoare. În conformitate cu articolul 296 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, instituția care formulează obiecțiuni prezintă motivele care au stat la baza acestora.”

22. Articolul 39 se modifică după cum urmează:

(a) alineatul (2) se elimină;

(b) alineatul (3) se înlocuiește cu următorul text:

„(3) Până la 1 iulie 2011, ca urmare a evoluțiilor cadrului de reglementare și de supraveghere a agențiilor de rating de credit din țările terțe, Comisia prezintă un raport Parlamentului European și Consiliului referitor la efectele acestor evoluții și ale dispozițiilor tranzitorii menționate la articolul 40 asupra stabilității piețelor financiare din Uniune.”

23. Se introduce următorul articol:

„Articolul 39a

Raportul AEVMP

Până la 31 decembrie 2011, AEVMP evaluează necesitățile de personal și de resurse rezultate din preluarea competențelor și atribuțiilor sale în temeiul prezentului regulament și prezintă un raport Parlamentului European, Consiliului și Comisiei.”

24. La articolul 40, al treilea paragraf se înlocuiește cu următorul text:

„Agențiile existente de rating de credit pot continua să acorde ratinguri de credit care pot fi utilizate în scopuri de reglementare de către instituțiile financiare și alte entități menționate la articolul 4 alineatul (1), cu excepția cazului în care înregistrarea este refuzată. În cazul în care înregistrarea este refuzată, se aplică articolul 24 alineatele (4) și (5).”

25. Se introduce următorul articol:

„Articolul 40a

Măsuri tranzitorii privind AEVMP

(1) Toate competențele și responsabilitățile privind activitatea de supraveghere și de control în domeniul agențiilor de rating de credit, conferite autorităților competente, acționând în calitate de autorități competente ale statului membru de origine sau nu, și colegiilor, în cazul în care au fost instituite astfel de colegii, expiră la 1 iulie 2011.

Cu toate acestea, o cerere de înregistrare care a fost primită de autoritățile competente ale statului membru de origine sau de colegiul relevant până la 7 septembrie 2010 nu va fi transferată către AEVMP, decizia de înregistrare sau de refuz al înregistrării fiind luată de respectivele autorități sau de colegiul relevant.

(2) Fără a aduce atingere alineatului (1) al doilea paragraf, toate dosarele și documentele de lucru referitoare la activitatea de supraveghere și asigurare a respectării legislației în domeniul agențiilor de rating de credit, inclusiv orice examinări în curs și măsuri de asigurare a respectării legislației, sau copiile certificate ale acestora sunt preluate de AEVMP la data prevăzută la alineatul (1).

(3) Autoritățile competente și colegiile menționate la alineatul (1) se asigură că toate evidențele și documentele de lucru existente sau copiile certificate ale acestora sunt transferate AEVMP cât mai curând posibil și în orice caz până la 1 iulie 2011. De asemenea, autoritățile competente și colegiile respective acordă asistența și consultanța necesară AEVMP pentru a facilita transferul și preluarea efectivă și eficientă a activității de supraveghere și asigurare a respectării legislației în domeniul agențiilor de rating de credit.

(4) AEVMP acționează ca succesor legal al autorităților competente și al colegiilor menționate la alineatul (1) în cadrul oricăror proceduri administrative sau judiciare rezultate din activitatea de supraveghere și asigurare a respectării legislației desfășurată de autoritățile competente și colegiile respective în legătură cu aspecte reglementate prin prezentul regulament.

(5) Orice înregistrare a unei agenții de rating de credit efectuată în conformitate cu titlul III capitolul I de o autoritate competentă menționată la alineatul (1) al prezentului articol rămâne valabilă după transferul de competențe către AEVMP.

(6) Până la 1 iulie 2014 și în cadrul activității sale obișnuite de supraveghere, AEVMP realizează cel puțin o verificare a tuturor agențiilor de rating de credit care fac obiectul competențelor sale de supraveghere.”

26. Anexa I se modifică în conformitate cu anexa I la prezentul regulament.

27. Se adaugă anexele prevăzute în anexa II la prezentul regulament.

Articolul 2

Intrarea în vigoare

Prezentul regulament intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

Adoptat la Strasbourg, 11 mai 2011.

Pentru Parlamentul European

Președintele

J. BUZEK

Pentru Consiliu

Președintele

GYŐRI E.

ANEXA I

Anexa I la Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se modifică după cum urmează:

1. În secțiunea A, ultimul paragraf de la punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„Opiniile membrilor independenți ai consiliului de administrație sau de supraveghere cu privire la aspectele menționate la literele (a)-(d) sunt prezentate periodic consiliului respectiv și sunt comunicate AEVMP la cerere.”

2. În secțiunea B, primul paragraf de la punctul 8 se înlocuiește cu următorul text:

„8. Evidența și piste de audit menționate la punctul 7 sunt păstrate de agenția de rating de credit înregistrată, la sediul său, pentru cel puțin cinci ani și sunt comunicate AEVMP la cerere.”

3. În secțiunea E partea II, primul paragraf de la punctul 2 se înlocuiește cu următorul text:

„2. anual, următoarele informații:

- (a) o listă a celor mai importanți 20 de clienți ai agenției de rating, clasati în funcție de venitul pe care îl generează;
 - (b) o listă a clienților agenției de rating de credit a căror contribuție la rata de creștere în generarea veniturilor agenției de rating de credit pentru exercițiul financiar precedent a depășit rata de creștere a veniturilor totale ale agenției de rating de credit pentru exercițiul respectiv cu un factor mai mare de 1,5 ori. Fiecare dintre acești clienți este inclus pe listă numai dacă a generat, pentru exercițiul respectiv, mai mult de 0,25 % din veniturile mondiale totale ale agenției de rating de credit; și
 - (c) o listă a ratingurilor de credit emise în decursul anului, care precizează ponderea ratingurilor de credit nesolicitate.”
-

ANEXA II

La Regulamentul (CE) nr. 1060/2009 se adaugă următoarele anexe:

„ANEXA III

Lista încălcărilor menționate la articolul 24 alineatul (1) și la articolul 36a alineatul (1)*I. Încălcări legate de conflictele de interese, de cerințe organizaționale sau operaționale*

1. Agenția de rating de credit încalcă articolul 4 alineatul (3) prin avizarea unui rating de credit acordat într-o țară terță fără a respecta condițiile prevăzute la alineatul respectiv, cu excepția cazului în care motivul pentru această încălcare nu depinde de cunoștințele sau de controlul agenției de rating de credit.
2. Agenția de rating de credit încalcă articolul 4 alineatul (4) al doilea paragraf prin utilizarea avizării unui rating de credit acordat într-o țară terță cu intenția de a evita cerințele prezentului regulament.
3. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu instituie un consiliu de administrație sau de supraveghere.
4. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 primul paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu se asigură că interesele sale economice nu afectează independența sau exactitatea activităților de rating de credit.
5. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al doilea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că numește cadre superioare de conducere care nu au o bună reputație, nu au experiență ori competențe suficiente sau nu pot asigura o gestionare corespunzătoare și prudentă a agenției de rating de credit.
6. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al treilea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu numește numărul cerut de membri independenți în consiliul său de administrație sau de supraveghere.
7. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al patrulea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că stabilește un sistem de remunerare a membrilor independenți ai consiliului său de administrație sau de supraveghere în funcție de performanța comercială a agenției de rating de credit sau care nu este destinat să asigure independența decizională a acestora; sau prin faptul că stabilește mandatul membrilor independenți sus-menționați pentru o perioadă mai mare de cinci ani sau pentru un mandat care poate fi reînnoit; sau prin faptul că înlătură un membru independent din consiliul de administrație sau de supraveghere pentru alte motive decât abateri sau deficiențe profesionale.
8. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al cincilea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că numește în consiliul său de administrație sau de supraveghere membri care nu au competențe suficiente în domeniul serviciilor financiare; sau, în cazul în care agenția de rating de credit acordă ratinguri de credit pentru instrumente financiare structurate, prin faptul că nu numește cel puțin un membru independent și un alt membru al consiliului care să aibă cunoștințe aprofundate și experiență de nivel înalt în domeniul piețelor de instrumente financiare structurate.
9. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al șaselea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu se asigură că membrii independenți ai consiliului său de administrație sau de supraveghere îndeplinesc sarcinile de monitorizare a oricăror dintre aspectele menționate la al șaselea paragraf de la punctul respectiv.
10. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 al șaptelea paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu se asigură că membrii independenți ai consiliului său de administrație sau de supraveghere își prezintă opiniile în mod periodic consiliului sau, la cerere, către AEVMP, cu privire la aspectele menționate la al șaselea paragraf de la punctul respectiv.
11. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu instituie politici sau proceduri corespunzătoare care să asigure respectarea obligațiilor care îi revin în temeiul prezentului regulament.
12. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 4 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu dispune de proceduri contabile sau administrative sigure, de mecanisme de control intern, de proceduri eficiente de evaluare a riscurilor sau de dispozitive eficiente de control și de salvagardare a sistemelor sale informatice; sau prin faptul că nu pune în aplicare sau nu menține proceduri decizionale sau structuri organizaționale în conformitate cu punctul respectiv.

13. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 5 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu instituie sau nu menține un departament responsabil de funcția permanentă și eficace de verificare a conformității (funcția de verificare a conformității), care funcționează în mod independent.
14. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 6 primul paragraf din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu se asigură că sunt întrunite condițiile care permit funcției de verificare a conformității să își îndeplinească responsabilitățile în mod corespunzător sau independent, astfel cum sunt enunțate la primul paragraf de la punctul respectiv.
15. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 7 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu instituie dispozitive organizaționale sau administrative adecvate și eficace pentru a preveni, a identifica, a elimina sau a gestiona și pentru a divulga conflictele de interese la care se face referire în anexa I secțiunea B punctul 1 sau prin faptul că nu asigură ținerea evidenței atât a tuturor riscurilor importante la adresa independenței activităților de rating, inclusiv a riscurilor la adresa normelor referitoare la analistii de rating prevăzute în anexa I secțiunea C, cât și a măsurilor de protecție aplicate pentru a atenua aceste riscuri.
16. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 8 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu utilizează sisteme, resurse sau proceduri adecvate pentru a asigura continuitatea și regularitatea desfășurării activităților sale de rating de credit.
17. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 9 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu instituie o funcție de revizuire care:
 - (a) să fie responsabilă cu examinarea periodică a metodologiilor, modelelor și principalelor ipoteze de rating sau cu orice schimbare sau modificare semnificativă a acestora sau cu adecvarea metodologiilor, modelelor sau principalelor ipoteze de rating menționate, în cazul în care acestea sunt utilizate sau sunt destinate a fi utilizate la evaluarea unor noi instrumente financiare;
 - (b) care să fie independentă de departamentele responsabile pentru activitățile de rating de credit; sau
 - (c) care să raporteze membrilor consiliului de administrație sau de supraveghere.
18. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 10 din anexa I secțiunea A, prin faptul că nu monitorizează sau nu evaluează gradul de adecvare și de eficacitate a sistemelor, a mecanismelor de control intern și a dispozitivelor sale instituite în conformitate cu dispozițiile prezentului regulament sau prin faptul că nu adoptă măsurile adecvate pentru remedierea eventualelor deficiențe.
19. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu identifică, nu elimină sau nu gestionează și nu divulgă în mod clar sau vizibil orice conflict de interese existent sau potențial care ar putea influența analizele sau opiniile analiștilor săi de rating, ale angajaților săi sau ale oricăror alte persoane fizice ale căror servicii se află la dispoziția sau sub controlul agenției de rating și care sunt implicate în mod direct în acordarea de ratinguri de credit sau ale persoanelor care aprobă aceste ratinguri de credit.
20. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 primul paragraf din anexa I secțiunea B, prin faptul că acordă un rating de credit în oricare dintre situațiile prevăzute la primul paragraf de la punctul respectiv sau, în cazul unui rating de credit existent, nu face public imediat faptul că ratingul de credit ar putea fi afectat de situațiile respective.
21. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 al doilea paragraf din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu analizează imediat dacă sunt motive pentru reevaluarea sau pentru retragerea unui rating de credit existent.
22. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 4 primul paragraf din anexa I secțiunea B, prin faptul că furnizează consultanță sau servicii de consiliere entităților cărora i se acordă un rating sau unei părți terțe legate de aceasta cu privire la structura socială sau juridică, activele, pasivele sau activitățile acestora.
23. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu prima parte a celui de al treilea paragraf de la punctul 4 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu se asigură că furnizarea de servicii auxiliare nu creează conflicte de interese cu activitatea sa de rating de credit.
24. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 5 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu se asigură că analiștii de rating sau persoanele care aprobă ratingurile nu fac propuneri sau recomandări referitoare la modul în care este conceput instrumentul financiar structurat căruia agenția de rating de credit urmează să îi acorde un rating de credit.

25. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 6 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu conține canalele sale de raportare sau comunicare în așa fel încât să asigure independența persoanelor menționate în secțiunea B punctul 1 în raport cu celelalte activități cu caracter comercial ale agenției de rating de credit.
26. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 8 al doilea paragraf din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu păstrează evidențele pentru o perioadă de cel puțin trei ani după retragerea înregistrării.
27. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (1) prin faptul că nu se asigură că analiștii de rating, angajații săi sau orice altă persoană fizică ale căror servicii sunt puse la dispoziția agenției de rating de credit sau care se află sub controlul acesteia și care sunt implicați în mod direct în activități de rating au nivelul necesar de cunoștințe și experiență pentru realizarea sarcinilor care le revin.
28. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (2) prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate la articolul 7 alineatul (1) nu inițiază sau nu participă la negocierile legate de onorarii sau plăți cu entitățile cărora li se acordă ratinguri, părți terțe legate de acestea sau orice altă persoană legată în mod direct sau indirect de acestea printr-o relație de control.
29. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 3 litera (a) din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate în secțiunea C punctul 1 iau toate măsurile corespunzătoare pentru a proteja de fraudă, furt sau alte forme de abuz proprietatea sau arhivele aflate în posesia agenției de rating de credit, ținând seama de natura, amploarea și complexitatea activităților sale, inclusiv de natura și sfera activităților de rating de credit ale acesteia.
30. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 5 din anexa I secțiunea C, prin faptul că impune consecințe negative asupra persoanelor menționate în secțiunea respectivă punctul 1 în cazul în care acestea informează responsabilul cu funcția de verificare a conformității, astfel încât o altă persoană dintre cele menționate la punctul 1 din secțiunea respectivă a fost implicată în activități pe care prima persoană le consideră ilegale.
31. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 6 din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu verifică activitățile relevante realizate de un analist de rating pe parcursul ultimilor doi ani dinaintea plecării sale, în cazul în care analistul de rating își încetează relația de muncă și se alătură unei entități căreia i se acordă un rating de credit, rating în a cărui realizare acesta a fost implicat, sau unei instituții financiare cu care acesta a avut relații în cadrul funcției ocupate la agenția de rating de credit.
32. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 1 din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate la punctul respectiv nu cumpără, nu vând sau nu se angajează în o tranzacție cu vreunul dintre instrumentele financiare menționate la punctul respectiv.
33. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 2 din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate în secțiunea C punctul 1 nu participă la stabilirea unui rating de credit și nici nu își exercită în vreun fel influența în acest scop, după cum se precizează la punctul 2 din secțiunea respectivă.
34. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 3 literele (b), (c) și (d) din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate în secțiunea C punctul 1 nu dezvăluie, nu utilizează și nu fac schimb de informații, după cum se menționează la punctele respective.
35. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 4 din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate în secțiunea C punctul 1 nu solicită și nu acceptă bani, cadouri sau alte foloase de la nicio persoană care are relații de afaceri cu agenția de rating de credit.
36. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (3), coroborat cu punctul 7 din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate în secțiunea C punctul 1 nu ocupă o poziție-cheie de conducere în cadrul entității căreia i se acordă un rating sau al unei părți terțe legate de aceasta în primele șase luni de la acordarea ratingului de credit.
37. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf litera (a) din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că analistul principal de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de patru ani.
38. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf litera (b) din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că un analist de rating nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de cinci ani.

39. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 primul paragraf litera (c) din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele care aprobă ratingurile de credit nu participă la activități de rating de credit referitoare la aceeași entitate căreia i se acordă un rating sau la părțile terțe legate de aceasta pe parcursul unei perioade mai mari de șapte ani.
40. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (4), coroborat cu punctul 8 al doilea paragraf din anexa I secțiunea C, prin faptul că nu se asigură că persoanele menționate la literele (a), (b) și (c) de la primul paragraf al punctului menționat nu sunt implicate în activități de rating de credit cu privire la entitatea căreia i se acordă ratingul sau la părți terțe legate de acestea pe parcursul unei perioade de doi ani de la expirarea perioadelor prevăzute la literele respective.
41. Agenția de rating de credit încalcă articolul 7 alineatul (5) prin faptul că leagă remunerarea sau evaluarea performanței de veniturile pe care agenția de rating de credit le obține de la entitățile cărora li se acordă ratinguri sau de la părți terțe legate de acestea.
42. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (2) prin faptul că nu adoptă, nu instituie sau nu aplică măsuri adecvate pentru a se asigura că ratingurile de credit pe care le acordă se bazează pe o analiză aprofundată a tuturor informațiilor de care dispune și care sunt relevante pentru analiză, conform metodologiei sale de rating.
43. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (3) prin faptul că nu utilizează metodologii de rating riguroase, sistematice și continue, care sunt supuse validării bazate pe experiența anterioară, inclusiv pe controlul *a posteriori*.
44. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (4) primul paragraf prin faptul că refuză acordarea unui rating de credit unei entități sau unui instrument financiar pe motiv că o parte a entității sau a instrumentului în cauză a fost evaluată anterior de o altă agenție de rating de credit.
45. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (4) al doilea paragraf prin faptul că nu ține evidența tuturor situațiilor în care, în cadrul procesului de rating de credit, s-a îndepărtat de ratingurile existente realizate de o altă agenție de rating de credit referitoare la active subiacente sau la instrumente financiare structurate sau prin faptul că nu furnizează o justificare pentru diferența de evaluare.
46. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (5) prima teză prin faptul că nu își monitorizează ratingurile de credit și nu își revizuieste ratingurile de credit sau metodologiile în permanență și cel puțin o dată pe an.
47. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (5) a doua teză prin faptul că nu instituie proceduri interne pentru monitorizarea impactului pe care îl au schimbările conjuncturii macroeconomice sau ale condițiilor de pe piața financiară asupra ratingurilor de credit.
48. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (6) litera (b), în cazul în care se schimbă metodologiile, modelele sau ipotezele principale de rating, prin faptul că nu revizuieste ratingurile de credit afectate în conformitate cu litera respectivă sau prin faptul că nu plasează între timp ratingurile respective sub observație.
49. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (6) litera (c) prin faptul că nu reevaluează un rating de credit bazat pe metodologii, modele sau ipoteze principale de rating care s-au schimbat, în cazul în care efectul global combinat al acestor schimbări afectează respectivul rating de credit.
50. Agenția de rating de credit încalcă articolul 9 prin faptul că modul în care externalizează funcțiile operaționale importante dăunează semnificativ calității controlului intern al agenției de rating sau împiedică AEVMP să monitorizeze respectarea de către agenția de rating de credit a obligațiilor prevăzute în prezentul regulament.
51. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 4 al doilea paragraf din anexa I secțiunea D partea I, prin faptul că acordă un rating de credit sau nu retrage un rating existent în cazul în care lipsa unor date fiabile sau complexitatea structurii unui nou tip de instrument financiar sau calitatea informațiilor disponibile este nesatisfăcătoare sau ridică îndoieli serioase cu privire la capacitatea agenției de rating de credit de a acorda un rating de credit credibil.
52. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (6) prin faptul că utilizează numele AEVMP sau al oricărei autorități competente într-un mod care ar putea indica sau sugera avizarea sau aprobarea de către AEVMP sau orice autoritate competentă a ratingurilor de credit sau a oricăror activități de rating ale agenției de rating de credit.
53. Agenția de rating de credit încalcă articolul 13 prin faptul că percepe taxe pentru informațiile furnizate în conformitate cu articolele 8-12.

54. Agenția de rating de credit, în cazul în care este persoană juridică stabilită în Uniune, încalcă articolul 14 alineatul (1) prin faptul că nu solicită înregistrarea în sensul articolului 2 alineatul (1).

II. Încălări legate de obstacolele care stau în calea activităților de supraveghere

1. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 7 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu asigură ținerea unei evidențe sau păstrarea pistelor de audit al activităților sale de rating al creditorilor, conform dispozițiilor respective.
2. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 8 primul paragraf din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu păstrează cel puțin cinci ani evidențele și piste de audit menționate în secțiunea B punctul 7 la sediul său sau nu le pune la dispoziția AEVMP, la cerere.
3. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 9 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu păstrează evidențele care expun drepturile și obligațiile agenției de rating de credit sau ale entității căreia i se acordă ratingul sau ale părților terțe legate de aceasta, în cadrul unui contract de prestare de servicii de rating de credit, pe durata relației agenției cu respectiva entitate sau cu părțile terțe legate de aceasta.
4. Agenția de rating de credit încalcă articolul 11 alineatul (2) prin faptul că nu pune la dispoziție informațiile cerute sau nu furnizează informațiile respective în formatul corespunzător, după cum se menționează la alineatul menționat.
5. Agenția de rating de credit încalcă articolul 11 alineatul (3), coroborat cu punctul 2 din anexa I secțiunea E partea I, prin faptul că nu pune la dispoziția AEVMP lista serviciilor sale auxiliare.
6. Agenția de rating de credit încalcă articolul 14 alineatul (3) al doilea paragraf prin faptul că nu notifică AEVMP cu privire la orice modificare semnificativă a condițiilor de înregistrare inițială în conformitate cu paragraful respectiv.
7. Agenția de rating de credit încalcă articolul 23b alineatul (1) prin faptul că oferă informații incorecte sau care induc în eroare în răspunsul său la o cerere simplă de informații în temeiul articolului 23b alineatul (2) sau la o decizie privind furnizarea de informații în temeiul articolului 23b alineatul (3).
8. Agenția de rating de credit încalcă articolul 23c alineatul (1) litera (c) prin faptul că oferă răspunsuri incorecte sau care induc în eroare la întrebările adresate în temeiul literei respective.

III. Încălări legate de prevederile referitoare la publicarea de informații

1. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu punctul 2 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu publică numele entităților cărora le acordă ratinguri sau ale părților terțe legate de acestea care generează mai mult de 5 % din venitul său anual.
2. Agenția de rating de credit încalcă articolul 6 alineatul (2), coroborat cu a doua parte a celui de al treilea paragraf de la punctul 4 din anexa I secțiunea B, prin faptul că nu comunică în raportul final serviciile auxiliare prestate entității căreia i se acordă ratingul sau oricărei părți terțe legate de aceasta.
3. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (1) prin faptul că nu publică metodologiile, modelele sau ipotezele principale de rating pe care le folosește în activitățile sale de rating de credit conform descrierii din anexa I secțiunea E partea I punctul 5.
4. Agenția de rating de credit încalcă articolul 8 alineatul (6) litera (a), în cazul în care se schimbă metodologiile, modelele sau ipotezele principale de rating, prin faptul că nu publică imediat, sau prin faptul că publică fără a utiliza aceleași mijloace de comunicare ca în cazul distribuirii ratingurilor de credit afectate, domeniul de aplicare probabil al ratingurilor de credit afectate.
5. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (1) prin faptul că nu publică, în mod neselectiv și la timp, o decizie de întrerupere a unui proces de rating de credit, inclusiv motivațiile complete ale deciziei.
6. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 1 sau 2 și cu primul paragraf de la punctul 4 sau punctul 5 din anexa I secțiunea D partea I sau cu anexa I secțiunea D partea II, prin faptul că nu furnizează informațiile cerute conform respectivelor dispoziții atunci când publică un rating.
7. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (2), coroborat cu punctul 3 din anexa I secțiunea D partea I, prin faptul că nu informează entitatea căreia îi acordă ratingul cu cel puțin 12 ore înainte de publicarea acestuia.

8. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (3) prin faptul că nu asigură diferențierea clară, prin utilizarea unui simbol suplimentar, între categoriile de rating acordate instrumentelor financiare structurate și categoriile de rating utilizate pentru orice alte entități, instrumente financiare sau obligații financiare.
9. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (4) prin faptul că nu face publice politicile sau procedurile sale referitoare la ratingurile de credit nesolicitate.
10. Agenția de rating de credit încalcă articolul 10 alineatul (5) prin faptul că nu furnizează informațiile cerute în respectivul alineat atunci când acordă un rating de credit nesolicitat sau prin faptul că nu identifică un rating de credit ca fiind nesolicitat.
11. Agenția de rating de credit încalcă articolul 11 alineatul (1) prin faptul că nu publică integral sau nu actualizează imediat informațiile referitoare la aspectele prevăzute în anexa I secțiunea E partea I.

ANEXA IV

Lista coeficienților legați de anumite circumstanțe agravante sau atenuante, în vederea aplicării articolului 36a alineatul (3)

Următorii coeficienți se aplică în mod cumulativ la cuantumurile de bază prevăzute la articolul 36a alineatul (2), pe baza fiecăreia dintre următoarele circumstanțe agravante sau atenuante:

I. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe agravante

1. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod repetat, pentru fiecare dată când a fost repetată se aplică un coeficient suplimentar de 1,1.
2. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită pe o perioadă mai mare de șase luni, se aplică un coeficient de 1,5.
3. În cazul în care încălcarea a evidențiat deficiențe sistemice în ceea ce privește organizarea agenției de rating, în special procedurile, sistemele de management sau controalele sale interne, se aplică un coeficient de 2,2.
4. În cazul în care încălcarea a avut un impact negativ asupra calității ratingurilor acordate de agenția respectivă de rating de credit, se aplică un coeficient de 1,5.
5. În cazul în care încălcarea a fost săvârșită în mod intenționat, se aplică un coeficient de 2.
6. În cazul în care nu s-a luat nicio măsură corectoare după ce s-a identificat încălcarea, se aplică un coeficient de 1,7.
7. În cazul în care cadrele superioare de conducere ale agenției de rating de credit nu au cooperat cu AEVMP în cadrul investigațiilor acesteia, se aplică un coeficient de 1,5.

II. Coeficienți de ajustare legați de circumstanțe atenuante

1. În cazul în care încălcarea face parte din categoria încălcărilor menționate în anexa III secțiunea II sau III și a fost săvârșită timp de mai puțin de 10 zile lucrătoare, se aplică un coeficient de 0,9.
 2. În cazul în care cadrele superioare de conducere ale agenției de rating de credit pot demonstra că au luat toate măsurile necesare pentru a preîntâmpina încălcarea, se aplică un coeficient de 0,7.
 3. În cazul în care agenția de rating de credit a furnizat AEVMP, fără întârziere și în mod eficient, informații complete cu privire la încălcare, se aplică un coeficient de 0,4.
 4. În cazul în care agenția de rating de credit a luat în mod voluntar măsuri pentru a se asigura că pe viitor nu mai pot fi săvârșite încălcări similare, se aplică un coeficient de 0,6.”
-

Prețul abonamentelor în 2011
(fără TVA, inclusiv cheltuieli de transport pentru expediere simplă)

Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	1 100 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, versiunea tipărită + DVD, ediție anuală	22 de limbi oficiale ale UE	1 200 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria L, numai versiunea tipărită	22 de limbi oficiale ale UE	770 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seriile L + C, DVD, ediție lunară (cumulat)	22 de limbi oficiale ale UE	400 EUR pe an
Supliment la Jurnalul Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice), DVD, ediție săptămânală	Multilingv: 23 de limbi oficiale ale UE	300 EUR pe an
Jurnalul Oficial al UE, seria C – Anunțuri de concurs	Limbă (limbi) în funcție de concurs	50 EUR pe an

Abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, care apare în limbile oficiale ale Uniunii Europene, este disponibil în 22 de versiuni lingvistice. Jurnalul Oficial cuprinde seriile L (Legislație) și C (Comunicări și informări).

Pentru fiecare versiune lingvistică se încheie un abonament separat.

În conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 920/2005 al Consiliului, publicat în Jurnalul Oficial L 156 din 18 iunie 2005, care prevede că, temporar, instituțiile Uniunii Europene nu au obligația de a redacta toate actele în irlandeză și nici de a le publica în această limbă, Jurnalele Oficiale publicate în limba irlandeză se comercializează separat.

Abonamentul la Suplimentul Jurnalului Oficial (seria S – Anunțuri de achiziții publice) cuprinde toate cele 23 de versiuni lingvistice oficiale într-un singur DVD multilingv.

La cerere, abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* conferă dreptul de a primi diverse anexe ale Jurnalului Oficial. Abonaților li se semnalează apariția anexelor printr-un aviz către cititori inclus în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Distribuire și abonamente

Abonamente la diverse periodice destinate vânzării, precum abonamentul la *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, pot fi contractate prin agențiile noastre de vânzări.

Lista agențiilor de vânzări este disponibilă la adresa:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_ro.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) oferă acces direct și gratuit la dreptul Uniunii Europene. Acest site permite consultarea *Jurnalului Oficial al Uniunii Europene*, inclusiv a tratatelor, a legislației, a jurisprudenței și a actelor pregătitoare ale legislației.

Pentru mai multe informații despre Uniunea Europeană, consultați: <http://europa.eu>

Oficiul pentru Publicații al Uniunii Europene
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

RO